

Torsdag den 22. oktober 2015 (D)

1

Kl. 10:00

6. møde

Torsdag den 22. oktober 2015 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 4:

Forespørgsel til beskæftigelsesministeren om en arbejdsløshedsdagpengereform.

Af Finn Sørensen (EL) m.fl.
(Anmeldelse 20.10.2015).

2) Spørgsmål om meddelelse af orlov og indkaldelse af stedfortræder for medlem af Folketinget Michael Aastrup Jensen (V) og medlem af Folketinget Anni Matthiesen (V).

3) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse:

Godkendelse af stedfortrædere som midlertidige medlemmer af Folketinget.

4) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 13:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsorden for Folketinget. (Justering af taletider under spørgetimen med statsministeren m.v.).

Af Udvalget for Forretningsordenen.
(Forslag som fremsat (i betænkning) 08.10.2015. Anmeldelse (i salen) 08.10.2015. 1. behandling 20.10.2015).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2016.
Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).
(Fremsættelse 06.10.2015).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2019.
Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).
(Fremsættelse 08.10.2015).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om ændring af lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansårene 2014-2017 og lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2018. (Konsekvenser af regeringens forslag til finanslov for 2016).
Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).
(Fremsættelse 08.10.2015).

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Beslutningsforslag nr. B 16 (Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af overenskomst om oprettelse af Den Asiatiske Infrastruktur Investeringsbank).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 4: Forespørgsel til beskæftigelsesministeren om en arbejdsløshedsdagpengereform.

Af Finn Sørensen (EL) m.fl.
(Anmeldelse 20.10.2015).

Kl. 10:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Spørgsmål om meddelelse af orlov og indkaldelse af stedfortræder for medlem af Folketinget Michael Aastrup Jensen (V) og medlem af Folketinget Anni Matthiesen (V).

Kl. 10:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Michael Aastrup Jensen (V) og Anni Matthiesen (V) har søgt orlov fra den 22. oktober 2015 på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles orlov som ansøgt, og at stedfortræderne indkaldes som midlertidige medlemmer.

Det er vedtaget.

Kl. 10:03

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse:

Godkendelse af stedfortrædere som midlertidige medlemmer af Folketinget.

Kl. 10:01

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at 1. stedfortræder for Venstre i Østjyllands Storkreds, Fatma Öktem, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 22. oktober 2015, i anledning af Michael Aastrup Jensens orlov, og at 1. stedfortræder for Venstre i Sydjyllands Storkreds, Hans Christian Thoning, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 22. oktober 2015, i anledning af Anni Matthiesens orlov.

Er der nogen, der ønsker ordet?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om udvalgets indstilling, og der kan stemmes.

Afstemningen er sluttet.

For stemte 103 (S, DF, V, EL, LA, ALT, RV, SF og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Udvalgets indstilling er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 13:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsorden for Folketinget. (Justering af taletider under spørgetimen med statsministeren m.v.).

Af Udvalget for Forretningsordenen.

(Forslag som fremsat (i betænkning) 08.10.2015. Anmeldelse (i salen) 08.10.2015. 1. behandling 20.10.2015).

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen er sluttet.

For stemte 109 (S, DF, V, EL, LA, ALT, RV, SF og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2016.

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 06.10.2015).

Sammen med dette punkt foretages:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2019.

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 08.10.2015).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om ændring af lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansårene 2014-2017 og lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2018. (Konsekvenser af regeringens forslag til finanslov for 2016).

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 08.10.2015).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokraterne. Værsø.

Kl. 10:05

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Mit vigtigste budskab i dag skal være: Socialdemokratiet er klar til at indgå i konstruktive forhandlinger med regeringen om finansloven for 2016. Vi står foran en finanslov, der repræsenterer et afgørende valg for Danmark. Efter at vores økonomi er ude af den mest omfattende krise siden 1930'erne, har vi nu muligheden for at sikre, at hele Danmark mærker opsvinget.

Det kræver dog, at Venstre vælger det brede samarbejde frem for lette løsninger i den ene eller den anden retning som f.eks. uansvarlige skattelettelser eller overdrevent offentligt forbrug uden sammenhæng mellem indtægter og udgifter. Socialdemokratiets prioriteter er klare: Vi ønsker en finanslov, der sikrer to ting: bedre kernevelfærd og flere arbejdspladser.

For det første er det afgørende for Socialdemokratiet, at kernevelfærden løftes. Kvaliteten skal styrkes. Alle vores ældre skal opleve en alderdom med respekt, omsorg og værdighed. Det kræver, at vi prioriterer en bedre ældrepleje på finansloven, så der er tid til en

snak, en gåtur i den friske luft og trygge rammer for vores demente og deres pårørende.

Flere skal overleve en kræftdiagnose, og den million danskere, der lider af kroniske sygdomme som gigt, sukkersyge eller måske har et dårligt hjerte, skal have flere gode leveår. Deres sygdom skal opdages tidligere og behandles bedre.

Psykiske sygdomme skal ligestilles med fysiske sygdomme. Det kræver flere hænder, mindre brug af tvang og kortere ventelister. Det skal finansloven for 2016 sikre.

Vores børnehaver og vuggestuer skal være bedre end i dag. Børnene skal trives, lære og udvikle sig. De skal være trygge, og derfor skal der ansættes mere pædagogisk personale i daginstitutionerne.

For det andet skal vi udnytte opsvinget. Danmark står igen over for et beskedent opsving. Det skal kunne mærkes i hele Danmark, og derfor vil Socialdemokratiet have en ambitiøs vækstpakke på finansloven, hvor vi skaber flere private arbejdspladser og gør det nemmere at drive virksomhed. Mindre virksomheder skal kunne låne penge, når en god idé opstår og skal realiseres. I dag får for mange et nej, selv om deres virksomhed er sund og potentielt kan blive stor. Bedre adgang til kapital er afgørende for at skabe vækst og udvikling, også i landdistrikterne.

For Socialdemokratiet er det endelig centralt, at ledige får kompetencerne til at kunne komme ud på de nye arbejdspladser, der bliver skabt. Derfor vil vi investere i opkvalificering og efteruddannelse af ufaglærte og faglærte og sikre ordentlige vilkår på vores arbejdsmarked.

Venstres prioriteringer er i modsætning til vores uambitiøse, både når det handler om velfærd og målet om at skabe flere arbejdspladser. Venstres vækstinitiativer giver meget få arbejdspladser, men til gengæld store skattelettelser til ganske få virksomhedsarvinger. De grønne ambitioner er helt forsvundet, og det koster jobs. Oven i det vil Venstre skære i kernevelfærden for de ældre og de mindste børn. Det taler for sig selv.

Socialdemokratiet er garanten for en ansvarlig økonomisk politik. Der skal være en sammenhæng mellem indtægter og udgifter, og vi peger derfor på tre primære finansieringskilder. For det første ser vi ingen grund til at genåbne et skattehul, ligesom vi ønsker at annullere regeringens ineffektive boligjobordning, som koster statskassen knap 2 mio. kr. pr. job. De penge kan bruges bedre.

Desuden ønsker vi, som det jo er sædvane i forbindelse med finanslovsforhandlinger, at sætte vores præg på udmøntningen af reserverne i finanslovsforslaget. Det gælder bl.a. regeringens forhandlingsreserve og puljen til regeringens initiativer.

Vi ønsker derudover også at drøfte udmøntningen af råderummet de kommende år til investeringer i kernevelfærden. Jeg noterer mig i den forbindelse, at regeringen har opjusteret skønnet for de kommende års råderum. Opjusteringen fra 0,6 pct. til 0,7 pct. i 2017 og frem, finder man i finanslovsforslaget.

Kl. 10:10

Der er altså ifølge finansministeren selv flere penge – flere penge, ikke færre penge – i de kommende år, selv om finansministeren ellers, det medgiver jeg gerne, har slidt i det i den offentlige debat for at skabe et ganske andet billede. Vi er parate til at indgå i konstruktive og ansvarlige forhandlinger om finansloven. Der er behov for en robust finanslov, der gør Danmark stærkere. Det kan vi levere. Venstre har derfor et klart valg.

Kære regering: I kan vælge en vej, hvor Dansk Folkepartis manglende ansvarlighed skal forenes med Liberal Alliances angreb på vores velfærdssamfund. Resultatet vil blive forspildte muligheder for Danmark, og det vil medføre usikkerhed om den politiske retning, hvis finanslovsaftalerne indgås med et så smalt flertal, som regeringens parlamentariske grundlag udgør.

I kan i stedet vælge en anden vej, hvor udviklingen af vores velfærd styrkes, og hvor vi med økonomisk ansvarlighed fastholder et

bredt samarbejde i Folketinget. Det vil være til gavn for både virksomheder og borgere. Det valg skal regeringen træffe, men hvis jeg selv skal sige det, så burde valget være ligetil.

For ser vi på det største borgerlige parti i Folketinget, så ser vi, at deres skønnert er løbet ind i høj sø. Dansk Folkepartis formand har måttet kravle under dæk i et uvejr af bilag. Et står dog fast i det uvejr: Nu, hvor der er lidt tvivl om Meld og Feld, så går det i hvert fald ikke at bruge løs af EU-fondene i finanslovsforhandlingerne.

Så er der løftet om de 0,8 pct.s vækst i den offentlige sektor. Det var som bekendt et løfte, der var så centralt, at Dansk Folkeparti ikke mente, at de kunne deltage i et regeringssamarbejde. Men uha, splitte mine bramsejl, om ikke Dansk Folkeparti har valgt at smide lige præcis det løfte over bord. Allerede inden forhandlingerne om finansloven har Dansk Folkepartis store indflydelse uden for regeringen altså manifesteret sig i en accept af en offentlig vækst på 0,3 pct. Forskellen er sådan set bare lønnen til små 6.000 hjemmehjælpere.

Med en søsyg partiformand for Dansk Folkeparti er dansk finanspolitik overladt til Folketingets liberale yderfløj. Det tror jeg selv Venstres 49 borgmestre vil ærgre sig lidt over. Jeg kan i hvert fald forstå, at de nødtigt ser deres underskrift for valgkampen vekslet til minusvækst på finansloven, men det er netop minusvækst i kommunerne, som regeringen nu har lagt op til. Mit indtryk er også, at Venstres milliardbesparelse på offentlig transport og erhvervsudvikling i provinsen næppe falder i ligefrem god Venstremuld. Det lyder det heller ikke til at regeringens grønthøstning af erhvervsskolerne vil i en tid, hvor vi har behov for flere faglærte. Det vil også betyde lukning af vigtige uddannelsespladser i landdistrikterne.

Jeg er også sikker på, at Venstres vælgere vil bakke fuldtønet op om, at vi får skabt flere private arbejdspladser end de 500 job, som regeringens finanslov samlet set kan mønstre. Jeg tror, de kan se ideen i at sikre finansiering til vores mange små og mellemstore virksomheder, der mangler kapital, frem for at genåbne et skattehul, sådan som regeringen ønsker.

Socialdemokratiet rækker hånden frem. Vi tilbyder Venstre et bredt samarbejde, der fremmer fornuftige, stabile og ansvarlige løsninger. Alternativet er, at den fællesmængde, der er mellem Liberal Alliance og Dansk Folkeparti, gør udslaget. Det vil ikke være godt for Danmark. Vi anerkender, at vi vil skulle indgå kompromiser for at nå frem til en finanslovsaftale, men den anerkendelse går som bekendt begge veje. For at demonstrere vores forhandlingsvillighed har vi derfor heller ikke stillet ultimative krav forud for forhandlingerne. Det afspejler vores finanslovsforslag.

Bundlinjen i regnestykket for Danmark er nemlig simpel. Det bedste resultat opnås, hvis Venstre vælger det brede samarbejde om finansloven for 2016 frem for uambitiøs blokpolitik. Det skal være min opfordring i dag.

Kl. 10:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der blev et par gange brugt direkte tiltale, og det gør man ikke i henhold til forretningsordenen.

Så er der nogle korte bemærkninger. Det er først hr. René Christensen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:15

René Christensen (DF):

Tak for det. Lyden er meget dårlig...

Kl. 10:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Lige et øjeblik. Det kan godt være, at vi skal justere lyden. Jeg har faktisk fået et par bemærkninger om, at lyden er meget dårlig. Er den bedre nu? Værsgo.

Kl. 10:15

René Christensen (DF):

Tak for det, formand, og tak til ordføreren. Det er jo ret interessant, når man taler om den offentlige vækst, som jo nok kommer til at fylde noget i dag – det fyldte jo også noget i valgkampen. Det, jeg egentlig gerne vil spørge ordføreren om, er: Da man sad i regering, kom man jo med en økonomisk redegørelse i december 2014, og der budgetterede den socialdemokratiske ledede regering med en nulvækst i 2016. Det var bl.a., fordi man havde meget store udgifter til bl.a. integration og asyl, som jo under den tidligere regering steg med 6 mia. kr. årligt.

Nu står man så og siger, at man gerne vil have en stor, øget vækst i den offentlige sektor. Det hilser vi sådan set velkommen. Vi i Dansk Folkeparti vil sådan set også gerne have en vækst på kernevelfærdsområderne. Men kan ordføreren ikke komme ind på, hvordan man vil finansiere det? For man ønsker jo heller ikke at stemme for de forslag, der bl.a. indfører starthjælp og andet. Hvordan finansierer Socialdemokratiet sin politik?

Kl. 10:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 10:16

Benny Engelbrecht (S):

Jeg konstaterer nøgternt, at der fra 2017 og frem, jævnfør finanslovsforslaget, jo rent faktisk er plads til en realvækst på 0,7 pct. og ikke kun på 0,6 pct. Der er altså med andre ord en lidt større realvækst, end der var i vores økonomiske redegørelse. Det følger jo af det seneste kasseeftersyn, der er foretaget; altså ikke det, som regeringen gennemførte, umiddelbart efter at den tiltrådte, men det nye kasseeftersyn, som er lavet i forbindelse med finansloven og finanslovsforslaget. Og det fremgår som bekendt også af Budgetoversigt 3, at der rent faktisk er et større råderum i de kommende år.

Kl. 10:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. René Christensen, værsgo.

Kl. 10:17

René Christensen (DF):

Jamen det er fuldstændig korrekt. Det, der er interessant, er, hvad man så vil bruge råderummet til. Nu kan vi jo høre her fra Folketingets talerstol, at det vil man bruge på børnene og de ældre. Det lyder rigtig godt; det lyder også godt i Dansk Folkepartis ører. Men samtidig vil man jo ikke lægge stemmer til de stramninger, der er på bl.a. asylområdet. Det vil sige, at man vil fortsætte med det store udgiftspres, der var på 6 mia. kr. årligt. Hvis man ikke stemmer ja til stramningerne, er det jo, fordi man vil afholde udgifterne. Så spørger vi bare stille og roligt: Når man nu vil begge dele – vi er glade for, at man gerne vil noget på det sociale område, men man vil altså også noget på asylområdet – hvordan finansierer man det så? Man siger også, at man ikke ønsker håndværkerfradraget. Det var heller ikke med i Socialdemokratiets forslag.

Kl. 10:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 10:17

Benny Engelbrecht (S):

Det er fuldstændig korrekt, at man kan bruge pengene langt klogere på noget andet end håndværkerfradrag, nemlig på noget, der skaber mere vækst og mere beskæftigelse. Det synes vi ville være fornuftigt.

Men det er også klart, at en del af finanslovsforhandlingerne jo foregårovre hos integrationsministeren. Og det er klart, at vi selvfølgelig går åbent ind i forhandlingerne dér, hvor det kan lade sig gøre. Jeg kan forstå, at der er indkaldt til nye forhandlinger i ministeriet i morgen. Det må vi jo så tage med.

Som sagt går vi forhandlingsvillige ind til det og har ikke på forhånd opsat nogle ultimative krav.

Kl. 10:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Jacob Jensen, Venstre. Værsgo

Kl. 10:18

Jacob Jensen (V):

Tak. Lyden må have været dårlig, eller også var den forvrænget, for jeg hørte da, at ordføreren talte om, at regeringen skulle have valgt den lette løsning. Jeg synes ikke, det er nogen let løsning at skulle fremlægge et finanslovsforslag med den økonomi, som er til rådighed. Det var jo en anden økonomi end den, som man påstod var til stede. Vi forsøger så at få tingene til at hænge sammen, men det er ikke en let opgave, det er ikke en let løsning. Så jeg tror, der må have været en lydforstyrrelse undervejs fra ordføreren herved til min plads.

Så siger ordføreren i sin tale – og tak for den i øvrigt – at han rækker hånden frem til Venstre. Og vi er selvfølgelig glade for, at folk rækker hånden frem i retning af os, men spørgsmålet er selvfølgelig, hvad der er i hånden – det er jo ligesom det, det kommer an på. Hvad er det, der ligger i den hånd, som bliver strakt frem? Og derfor vil jeg bare spørge: Hvornår fremlægger Socialdemokraterne deres gennemregnede finanslovsforslag, som vi kan forholde os til?

Kl. 10:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 10:19

Benny Engelbrecht (S):

Hvis hr. Jacob Jensen oprigtigt mener, at det er et problem, at Socialdemokratiet møder op til forhandlingerne med ønsket om ikke at opstille ultimative krav, men med ønsket om at indgå i forhandlingerne – jeg har oven i købet hørt hr. Jacob Jensen ved flere lejligheder fremhæve, at det er noget, man sætter pris på, men som man også gerne ville se bevist at Socialdemokratiet så rent faktisk gjorde – er det da lidt underligt, når vi så møder op med et forslag og med ønsker, som ikke er lukkede, at skulle stå her og høre, at det skulle være et problem. Det lyder mere, som om vi rækker en åben hånd frem med ønsket om at tage imod Venstres og møder en knyttæve den anden vej. Det er en lidt underlig måde at reagere på.

Kl. 10:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jacob Jensen.

Kl. 10:20

Jacob Jensen (V):

Nej, jeg har ikke nogen intention om at give et knyttæveslag, absolut ikke, for vi er en mindretalsregering, og vi skal selvfølgelig finde de flertal, der er til stede. Men jeg ville bare gerne høre, om ikke der kom et finanslovsforslag. Altså, jeg ved godt, at der er blevet rundsendt sådan en mellemlang kronik, eller hvad man kan kalde det, med nogle intentioner, som langt hen ad vejen jo er velmenende og positive, men det eneste, jeg kan se sådan af prioriteringer eller andet – det plejer jo ligesom at være det, der ligger i et finanslovsforslag – er nogle sidetal og nogle årstal. Det er de eneste tal, der er i det her. Og jeg ved ikke, om det er det, man henviser til, når man

taler om et finanslovsforslag. Men det kan ordføreren måske bekræfte at det er.

Kl. 10:23

Kl. 10:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Benny Engelbrecht.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:23

Kl. 10:20

Benny Engelbrecht (S):

Som sagt er det sådan, at vi har lavet et finanslovsforslag, som handler om at kunne gå ind i en finanslovsforhandling med regeringen. Det er åbenbart ikke noget, der falder i Venstres smag. Det synes jeg er lidt ærgerligt. Men jeg må så bare minde om, for det synes jeg er væsentligt, og det fik jeg ikke svaret på i første omgang, at det jo rent faktisk er sådan, at der er nogle andre tal på bordet i dag, end der var, da vi sad i regering. Det er fuldstændig korrekt. Vækstskønnet, det, der er realvæksten fra 2017 og fremover, er ikke 0,6, som det var i vores regeringstid, men det er 0,7. Det vil altså sige, at der samlet set i de kommende år er flere og ikke færre penge.

Kl. 10:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:21

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak for det. Noget af det, som vil blive diskuteret i forbindelse med den her finanslov, er selvfølgelig dagpengesystemet og det faktum, at vi har et dagpengesystem, som ikke fungerer. Og Socialdemokraterne stemte jo imod, dengang hr. Kristian Thulesen Dahl foreslog Venstre at forringe dagpengesystemet betydeligt. Dengang sagde Socialdemokraterne, at man syntes, det var urimeligt, at 2.000-4.000 ville falde ud om året. Det viste sig jo også at være langt værre end det. Altså, langt flere faldt ud af dagpengesystemet.

Nu har Dagpengekommissionen så fremlagt et forslag til et dagpengesystem, hvor 6.700 mennesker, regner man med, falder ud årligt. Og det er så oven i købet i det, der kaldes en normal konjunktursituation. Sådan en er vi åbenbart ikke i nu, og det vil sige, at i sådan en situation som den, vi står i nu, med den arbejdsløshed vil det i hvert fald være 10.000, man regner med falder ud af dagpengesystemet om året, altså betydelig flere, end dengang Socialdemokraterne sagde: Nej, det er uholdbart.

Mit spørgsmål er: Kan Socialdemokraterne acceptere en permanent dagpengeordning, hvor så mange tusinde mennesker mister deres dagpenget, falder ud af systemet?

Kl. 10:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 10:22

Benny Engelbrecht (S):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen og jeg kan jo ikke blive uenige om, at det var et uhensigtsmæssigt dagpengesystem, som hr. Kristian Thulesen Dahl og den daværende regering gennemførte. Det er der ingen tvivl om. Derfor skal vi også have et andet og et bedre dagpengesystem.

Det er klart, at vi tager udgangspunkt i Dagpengekommissionens arbejde, men det er også oplagt, at til trods for at Dagpengekommissionen har lavet et udmærket stykke arbejde, kan der være behov for lidt yderligere midler til det, og det er jo det, som vi skal forhandle om – forhåbentlig – og snart få en løsning på, så vi får et bedre dagpengesystem.

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg har godt hørt Socialdemokraterne sige, at der er behov for yderligere midler, og det er selvfølgelig rigtig fornuftigt. Jeg synes, det er sådan åbenlyst, at man ikke kan lappe så stort et hul eller løse et problem, som er skabt af milliardstore nedskæringer, uden at tilføre nogle midler. Men det, jeg spørger til, er, om Socialdemokraterne kan acceptere et permanent dagpengesystem, hvor man fra starten siger, at man regner med, at 6.700 falder ud om året – og sandsynligvis mange flere, for det er kun i den såkaldte normale konjunktursituation, at det er 6.700. Kan man acceptere det?

Derudover har der været forslag fremme om en såkaldt musefældeklause. Altså, hvis det viser sig være endnu flere – og vi har jo tidligere set eksempler på, at det har været lidt svært at regne – så forpligter man sig på at lave systemet om. Bakker man op om det?

Kl. 10:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren. Værsgo.

Kl. 10:24

Benny Engelbrecht (S):

Når vi går ind i et forhandlingslokale, er det selvfølgelig uden andre ultimative krav, end at vi skal skabe et bedre dagpengesystem, og at vi også skal finde de penge, der er nødvendige for at få det til at hænge sammen. Derfor vil jeg ikke forholde mig til konkrete forhandlingsforløb, som vil komme til at køre – og som i øvrigt ikke nødvendigvis er en del af finanslovsaftalerne.

Kl. 10:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 10:24

Ole Birk Olesen (LA):

Forud for sidste valg og i valgkampen fremlagde Liberal Alliance en økonomisk plan, der gik ud på, at alle dele af den offentlige sektor i gennemsnit skulle effektivisere for 1 pct. om året. Dengang vi gjorde det, var Socialdemokraterne meget, meget kraftige modstandere af det. De sagde, at det var noget forfærdelig noget, og at det aldrig kunne lade sig gøre, uden at det gik ud over al mulig kernevelfærd.

Nu har den nye regering så fremlagt det som regeringens politik: aftalt med kommunerne, aftalt med regionerne, fastsat for staten i sig selv, at kommunerne skal effektivisere for 1 pct., staten 2 pct. og regionerne sågar også 2 pct. De får bare lov til at beholde pengene. Og det er så en del af den her finanslov. Vi hører så, at Socialdemokraternes ordfører siger, at man hos Socialdemokraterne er meget åbne over for at indgå en aftale om den her finanslov, som altså bygger på den effektiviseringspolitik, som man var meget modstander af, da Liberal Alliance fremlagde den. Hvordan kan det være?

Kl. 10:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ordfører.

Kl. 10:25

Benny Engelbrecht (S):

Jeg ved ikke, om hr. Ole Birk Olesen ikke har hørt min ordførertale, men som bekendt er det, vi kommer til at gå ind i forhandlingslokalerne med, hvis vi bliver inviteret, naturligvis, et ønske om at styrke velfærden, også den nære velfærd. Og derfor er det jo også klart, at

det i givet fald handler om, at nogle af de midler så bliver genanvendt på netop velfærdsområdet.

Kl. 10:28

Kl. 10:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Ole Birk Olesen.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 10:28

Kl. 10:26

Ole Birk Olesen (LA):

Men effektiviseringen er der under alle omstændigheder, uanset om de frigjorte midler skal bruges til ny velfærd andre steder, om de bruges til at lette skatten, eller hvad de måtte bruges til. Effektiviseringen er der. Den er nedskrevet i aftalen mellem regeringen og kommunerne. Den er nedskrevet i finansloven for statens område. Den er nedskrevet i en aftale med regionerne. Effektiviseringen på mindst 1 pct. er der. Og jeg kan nu forstå på hr. Benny Engelbrecht, at Socialdemokraterne er helt villige til at gennemføre den effektivisering, hvis bare Socialdemokraterne kan være med til at bestemme, hvordan pengene skal bruges efterfølgende.

Kl. 10:28

Kl. 10:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 10:28

Kl. 10:26

Benny Engelbrecht (S):

Altså, ude i den virkelige verden kan jeg forstå at der er ikke så få kommuner, der nærmest planlægger efter, at finanslovsforhandlingerne kommer til at redde dem, bl.a. på ældreområdet. Så de effektiviseringer, som man gennemfører i form af nedskæringer, håber man på kan blive reddet i forbindelse med finanslovsforhandlingerne, og det må vi jo så se. Det er noget af et lotteri for de pågældende kommuner at gennemføre. Der er i hvert fald ikke tale om udpræget effektivisering i den sammenhæng, men reelle nedskæringer.

Kl. 10:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Louise Schack Elholm, Venstre. Værsgo.

Kl. 10:27

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Det er jo ikke så lang tid siden, at Socialdemokraterne var i regering, og dengang Socialdemokraterne var i regering, efterlyste Socialdemokraterne gang på gang Venstres finanslovsudspil op til finanslovsforhandlingerne. Og Venstre kom med et finanslovsudspil. Vi kom med et finanslovsudspil – det er jo statens budget – og der fremlagde vi, hvad vores ønsker var, og hvad de kostede, og hvordan de skulle finansieres. Det krævede Socialdemokraterne af os. Og jeg synes også, at det er helt i orden, at man afkræver hinanden, hvad prioriteterne er, og hvordan de hænger økonomisk sammen.

Så derfor er mit spørgsmål til Socialdemokraternes finansordfører: Hvordan kan det være, at Socialdemokraterne ikke lever op til de krav, som Socialdemokraterne selv havde til det største oppositionsparti, dengang de selv var i regering?

Kl. 10:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 10:28

Benny Engelbrecht (S):

Jeg har svaret på det én gang, og jeg svarer gerne igen: Det har vi gjort.

Louise Schack Elholm (V):

Altså, mener Socialdemokraterne, at det er ansvarligt at lave et budget, uden at man har vurderet, hvor meget de ting, man foreslår, koster, og hvordan det skal finansieres?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Benny Engelbrecht (S):

Jeg mener, at det er fuldstændig reelt at møde frem til forhandlinger med regeringen og vise, hvad det er, man gerne vil, og hvordan det er, man vil finansiere det – og det er netop, hvad der indgår i vores finanslovsforslag. Det tror jeg sådan set også at fru Louise Schack Elholm godt ved, men det er nok ikke det, der står i fru Louise Schack Elholms spørgeskatalog.

Kl. 10:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Brian Mikkelsen, der blev sprunget lidt over før, men der er lidt kuk i systemet heroppe. Vi forsøger at rette op på det. Værsgo.

Kl. 10:28

Brian Mikkelsen (KF):

Det er helt okay. Socialdemokratiet er jo Danmarks største parti, men jeg spekulerer lidt på, hvor danskerne er henne i Socialdemokratiets finanslovsforslag, f.eks. de 6 ud af 10 danskere, der bor i egen bolig. Det kan være Steen og Hanne Lorenzen, som bor i Vanløse i en bungalow på 100 m² med udsigt til et etagebyggeri bag ved, som betaler 46.000 kroner i ejendomsskatter om året og har udsigt til stigende ejendomsskatter, og som sidder med ondt i maven og spekulerer på, om de kan blive boende i deres bolig.

Hvor er Socialdemokratiet henne i forhold til husejerne?

Kl. 10:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 10:29

Benny Engelbrecht (S):

Det er næsten synd, at hr. Brian Mikkelsen blev sprunget over, for jeg stod og ventede på et spørgsmål omkring grundskyld, som vi jo godt ved er det absolut vigtigste spørgsmål for De Konservative i den her sammenhæng. Jeg tror også, at hr. Brian Mikkelsen er klar over, at Socialdemokratiet foretrækker at prioritere bedre velfærd for ældre, bedre indsats i børnehaver, bedre indsats i forhold til vores demente og alle de øvrige elementer, som jeg nævnte i min ordførertale.

Men jeg tror ikke, at hr. Brian Mikkelsen inderst inde er i tvivl om, at vi er der for danskerne og ikke for de relativt få, som måtte have nogle udfordringer i forhold til grundskylden. Vi erkender, at der er udfordringer i forhold til grundskylden med hensyn til beregningerne, men man skal altså også huske, at især pensionister jo har muligheden for at indefryse deres grundskyldsbetaling.

Kl. 10:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 10:30

Kl. 10:33

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg tror ikke, at de socialdemokratiske vælgere, som bor uden for ordførerens eget valgdistrikt i Sønderjylland, er enige med ham. Lad os tage de vælgere, som er i København, Ballerup, i Albertslund og Rødovre. Det er de vælgere, som betaler allermest i ejendomsskat i forhold til deres indkomst.

Jeg er selv opvokset i Ballerup. Det er ikke nogen sådan velstående by, som hr. Benny Engelbrecht antyder her, men det er den by, som betaler næstmest i ejendomsskatter – det er ca. 5 pct. af familiernes indkomst. Og familierne sidder derude, leger med børnene ude i haven, de har børn i skolen og sidder med ondt i maven. Har de virkelig råd til at blive boende i deres bolig i Ballerup, i Albertslund, i Rødovre og København, når ejendomsskatterne stiger år efter år?

Kl. 10:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 10:31

Benny Engelbrecht (S):

Jamen det er rigtig godt, at hr. Brian Mikkelsen går så meget op i husejerne i det her område. Jeg må altså også bare minde om, at der jo er andre områder, som også presser sig på. Jeg tror, at for borgerne i Ballerup, Albertslund og Rødovre vil det også betyde noget, hvis de får mindre velfærd, ringere skoler, dårligere ældrepleje osv., og det vil jo være konsekvenserne, hvis man prioriterer en skatteletelse til husejerne frem for at prioritere den nære velfærd.

Kl. 10:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Pelle Dragsted, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:31

Pelle Dragsted (EL):

Tak skal du have. Finanslovsforslaget er jo ikke det eneste lovforslag, vi behandler i dag under den her debat, for vi behandler også to andre lovforslag, som har vidtrækkende konsekvenser for vores samfund og for vores velfærd, og det er de to såkaldte forslag til lov om udgiftslofter, som lægger rammerne for den kommunale velfærd, bl.a. fremover, og det er jo ganske skræmmende, hvad det er, regeringens forslår her. De vil jo have Folketinget til at lægge stemmer til, at vi skal tvinge kommunerne til at skære 2,4 mia. kr. om året – altså 2,4 nye milliarder kroner året efter – sådan at kommunerne, når vi når frem til 2019, har 7 mia. kr. mindre om året at gøre godt med, og det er altså i en tid, hvor vi ved at der kommer flere ældre, der får brug for hjælp. Det svarer vel – det er sådan et slag på tasken – til et sted mellem 15.000-20.000 lavtlønnede kommunalt ansatte, som skal afskediges, hvis det her bliver gennemført, og vi ser jo også, at et stort flertal af kommunerne, også i kommuner med Venstreborgmestre, virkelig råber vagt i gevær over for det her.

Socialdemokraterne gik til valg mod nulvækst, og det her forslag er jo et forslag om decideret minusvækst i kommunerne. Derfor vil jeg selvfølgelig bare gerne have bekræftet, at Socialdemokraterne ikke kan støtte de to forslag, altså L 2 og L 3, som betyder en nedskæring på 7 mia. kr. i kommunernes velfærd.

Kl. 10:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, og jeg skal lige sige, at man ikke tiltaler hinanden direkte, heller ikke formanden.

Værsgo.

Benny Engelbrecht (S):

Det har vi naturligvis respekt for, formand. Det er jo en fuldstændig korrekt analyse, som hr. Pelle Dragsted er inde på, altså at det, som der er udsigt til nu, er en reel minusvækst i kommunerne. Det er også klart, at uanset om vi taler om lovforslag L 1 eller lovforslagene L 2 og 3, som vi sambehandler her, så skal der foregå et forhandlingsforløb, og derfor vil jeg gerne understrege, at vi ikke går ind for minusvækst i kommunerne. Men det er også klart, at vi først og fremmest er interesseret i at komme til at påvirke de finanslovsforhandlinger, der er, og dermed altså også sikre, at der kommer flere midler til velfærden, ikke blot i finansloven for 2016, men også i overslagsårene, hvor det som bekendt er sådan, at der er en realvækst, som er en lille smule større end det, som vi egentlig havde en forventning om. Og det fremgår også af finanslovsforslaget, at det er steget fra 0,6 til 0,7.

Kl. 10:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Pelle Dragsted.

Kl. 10:34

Pelle Dragsted (EL):

Jeg var glad for tilkendegivelsen om, at man var mod det her, men det var lidt uklart for mig, om man svarede, at man ikke ville støtte de her forslag. Så derfor vil jeg egentlig gerne spørge fuldstændig enkelt: Hvis ikke Socialdemokraterne indgår en finanslovsaftale, altså at den finanslovsaftale bliver indgået med andre partier, vil Socialdemokraterne så stemme nej eller stille ændringsforslag til de her to lovforslag, som betyder, at kommunerne ikke skal aflevere 7 mia. kr. om året? For sagen er jo den – og det ved ordføreren selvfølgelig også godt – at hvis først pengene er taget, så går kommunerne i gang med at skære, og det er også det, de selv fortæller. Og så kan det godt være, at man kommer tilbage, hvis man er så heldig at lave finanslov næste år, og kan føre nogle penge tilbage, men der er skaden sket. Så derfor er det magtpåliggende for mig, at ordføreren giver klart udtryk for, hvordan Socialdemokraterne stiller sig til det her.

Kl. 10:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 10:35

Benny Engelbrecht (S):

Vores hensigt er klar: Vi vil gerne være med i finanslovsforhandlinger. Vi vil gerne være med til at påvirke, at der kommer flere midler til velfærd, ikke blot i 2016, men også årene derefter. Vi går ikke ind for minusvækst, men jeg vil også være helt klar og sige, at vi jo ønsker at komme med i en finanslovsforhandling, og derfor vil jeg heller ikke på forhånd stille barrierer op som at sige: Hvad nu hvis ikke det ene eller det andet? Vi vil først og fremmest være med i finanslovsforhandlingerne, og derefter vil vi så, hvis vi ikke kommer med, tage stilling til, hvordan vi så forholder os, herunder hvilke typer af ændringsforslag vi kommer til at stille til både L 1, L 2 og L 3.

Kl. 10:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Rune Lund, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:35

Rune Lund (EL):

Jeg vil godt følge lidt op i forhold til omprioriteringsbidraget. Hvis der kommer til at være en finanslov, som kommer til at indeholde minusvækst, også i forhold til de år, der kommer til at dreje sig om omprioriteringsbidraget, hvor der jo skal spares 2,4 milliarder i kom-

munerne, er det så en finanslov, som Socialdemokraterne vil stemme for?

Kl. 10:38

Kl. 10:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 10:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 10:36

Benny Engelbrecht (S):

Altså, i sidste ende vil der jo være elementer i finansloven, som Socialdemokraterne også vil være en del af. F.eks. er der jo allerede indgået nogle finanslovsaftaler eksempelvis omkring indfasning af elbiler i det almindelige afgiftssystem. Derfor vil det være klart, at den endelige finanslov vil Socialdemokraterne jo selvfølgelig være en del af, men vi må jo så tage stilling til, om vi er med i forhandlingerne eller ej. Først og fremmest ønsker vi jo at være med i den store finanslovsaftale. Det tror jeg vist heller ikke at jeg på nogen som helst måde har lagt skjul på her fra talerstolen.

Kl. 10:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Rune Lund.

Kl. 10:36

Rune Lund (EL):

Men hvis L 2 og L 3 om omprioriteringsbidraget i kommunerne bliver vedtaget, vil Socialdemokraterne så på den baggrund være med i en samlet finanslovsaftale, som jo så vil betyde minsvækst i kommunerne? Det er så et spørgsmål, det bør være relativt nemt at svare på – ja eller nej?

Kl. 10:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. (*Benny Engelbrecht* (S): Vi vil gerne ...). Ordføreren, værsgo.

Kl. 10:37

Benny Engelbrecht (S):

Undskyld, formand, at jeg svarede før tiden, beklager.

Vi vil gerne være med i finanslovsforhandlingerne. Det er det, der er vores prioritering. Jeg må også være helt klar og sige, at vi ikke har lyst til at gøre det for enkelt for regeringen at kaste os ud af det finanslovsforhandlingslokale på forhånd. Nu skal vi først og fremmest lige inviteres.

Kl. 10:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Så er det hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:37

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Jeg lyttede med interesse til ordførerens tale. Der var ikke meget om en af de store udfordringer, vi har i øjeblikket, nemlig den store migrantstrøm, der kommer op igennem Europa, og som jo i øjeblikket gør, at man i Sverige, som jo ellers har været meget modtagelig over for at tage imod rigtig mange asylsøgere og migranter, nu overvejer at indføre grænsekontrol. Jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Benny Engelbrecht, i og med at man jo i Sverige – og det kan man også se i Danmark – ser, at det er en kæmpe udfordring for statsfinanserne, at man tager imod så mange asylsøgere, om Socialdemokraterne er enige i, når vi nu snakker finanslov, at Danmark bør indføre en grænsekontrol, som man også har gjort i Tyskland, og meddele Schengen, at på grund af den her fuldstændig uoverskuelige situation, vi har i øjeblikket, så ønsker vi grænsekontrol og paskontrol på den dansk-tyske grænse.

Benny Engelbrecht (S):

I spørgsmålet omkring finansloven er det jo ganske klart – det tror jeg også burde være fremgået ved flere lejligheder – at Socialdemokratiet mener, det vil være fornuftigt, at Folketinget og regeringen indgår en bred aftale på integrationsområdet. Det vil være hensigtsmæssigt, og derfor har vi selvfølgelig også tænkt os at møde op til alle forhandlinger, også forhandlinger på det pågældende område.

Kl. 10:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Peter Skaarup.

Kl. 10:39

Peter Skaarup (DF):

Det lyder da godt, men det var ikke det, jeg spurgte om. Det, jeg spurgte om, var, om Socialdemokraterne i lyset af den her meget store migrantstrøm, der kommer op gennem Europa, og som gør, at Sverige nu formentlig er nødt til at lukke grænsen og indføre grænsekontrol, i de forhandlinger, vi skal have omkring finansloven, vil være med til at sige til regeringen, at nu er det altså nødvendigt, at vi får grænsekontrol på den dansk-tyske grænse for at sikre, at vi ikke bliver oversvømmet af den meget store migrant- og asylansøgerstrøm, som også vil komme til Danmark, og som kommer til Danmark i øjeblikket.

Kl. 10:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 10:39

Benny Engelbrecht (S):

Jeg må altså minde ordføreren om, at jeg rent faktisk svarede på det spørgsmål, som ordføreren først stillede, som jo handler om finansloven. Et spørgsmål om, hvorvidt man vil udnytte Schengens regler i en situation, sådan som Tyskland har gjort, og sådan som det bliver overvejet at gøre i Sverige, er i givet fald en myndighedsopgave og ikke en opgave i en finanslovsforhandling.

Kl. 10:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det hr. Marcus Knuth, Venstre. Værsgo.

Kl. 10:40

Marcus Knuth (V):

Tak. Kan ordføreren redegøre for, hvor mange private jobs Socialdemokratiet har ambitioner om at skabe, jævnfør jeres plan?

Kl. 10:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg vil bare lige sige, at man ikke skal bruge direkte tiltale. Jeg ved godt, det er nyt osv., men jeg siger det bare. (*Marcus Knuth* (V): Undskyld). Tak. Værsgo, ordfører.

Kl. 10:40

Benny Engelbrecht (S):

Tak, og tak for spørgsmålet til hr. Marcus Knuth. Det er jo ret enkelt at svare på. Hvis man lader være med at give lettelser i arveafgiften til nogle særlig velstillede familier, hvis man lader være med at bruge penge på en boligjobordning, hvor et job koster omkring 2 millioner, men bruger de penge på noget andet, så vil vi kunne skabe flere

arbejdspladser end det, som regeringens finanslovsforslag lægger op til. Det er ret enkelt.

Kl. 10:43

Men det er også klart, at vi ønsker først og fremmest at gå ind i forhandlingslokalet med regeringen, med Venstre, og skabe nogle bedre resultater. Og de to prioriteringer, vi har, er mere velfærd, mere kernevelfærd, og det er flere arbejdspladser. Jeg ved ikke, om hr. Marcus Knuth er uenig i, at der skal være flere arbejdspladser, og jeg ved ikke, om hr. Marcus Knuth er uenig i, at der skal være bedre velfærd, men det håber jeg i hvert fald ikke.

Kl. 10:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Marcus Knuth, værsgo.

Kl. 10:41

Marcus Knuth (V):

Jeg er enig i, at vi skal have bedre velfærd og flere private arbejdspladser, men mit spørgsmål gik på, hvor mange ambitionen er at skabe.

Kl. 10:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 10:41

Benny Engelbrecht (S):

Ambitionen er at skabe flere, end der er i regeringens finanslovsforslag. Og det er jo – det beklager jeg at måtte sige her – relativt nemt at have den ambition.

Kl. 10:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:42

Finn Sørensen (EL):

Tak. Siden reformen af førtidspension og fleksjob trådte i kraft, har medierne jo bragt utallige eksempler på alvorligt syge borgere, der bliver tvunget ud i arbejdsprøvninger, ressourceforløb og fleksjob af få minutters varighed. Det sker meget ofte stik imod speciallægers erklæringer om, at borgeren sandsynligvis kun bliver mere syg af det.

Jeg tror, vi alle sammen som folketingspolitikere modtager henvendelser fra disse borgere. Jeg modtager i hvert fald utrolig mange, hvor borgerne beskriver, hvor ulykkelige de er, og hvor utrygge de er over deres situation, ikke mindst på grund af deres økonomi. Mit spørgsmål er jo så til ordføreren: Hvad svarer ordføreren og hans kollegaer i Socialdemokratiet disse mennesker? Svarer man, at sådan er det jo, og at det er en fin lov, man har lavet, der fungerer efter hensigten?

Kl. 10:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 10:43

Benny Engelbrecht (S):

Det er da klart, at man løbende er nødt til at kigge på de lovgivninger, som bliver gennemført i Folketinget. Jeg må så også sige, at det jo ikke er et spørgsmål, som handler om finansloven og allokering af ressourcer, men kan handle om, hvordan man gennemfører en given lovgivning i praksis. Med al mulig ære og respekt for hr. Finn Sørensen spørgsmål synes jeg, det ville være mest passende at diskutere det i forum af Beskæftigelsesudvalget og i forbindelse med den respektive minister og vores respektive ordførere.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Finn Sørensen.

Kl. 10:43

Finn Sørensen (EL):

Set fra Enhedslistens side handler det her spørgsmål i høj grad om finansloven. Det er jo derfor, vi har fremsat forslag om en social genopretning på baggrund af den reform, jeg omtaler, som bringer massevis af mennesker ud i en ulykkelig situation. Vi har stillet et konkret forslag til det. Så det handler om finansloven.

Og så vil jeg gerne vide, hvad ordføreren svarer de mennesker, når de skriver ind. Svarer ordføreren, at det bare er sådan, det er; at loven er, som den er, og at det er en fin lov. Jeg vil gerne bede ordføreren forholde sig til det faktum, at Ankestyrelsen i langt de fleste tilfælde godkender disse foranstaltninger, ovenikøbet imod det kommunale rehabiliteringssystem indstilling om, at borgeren egentlig burde have en førtidspension. Så må det vel være loven, der er noget galt med.

Kl. 10:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 10:44

Benny Engelbrecht (S):

Nu bliver jeg lidt forvirret, hr. Finn Sørensen. Først siger hr. Finn Sørensen, at det er et spørgsmål om ressourcer, og så siger hr. Finn Sørensen, at det er, fordi der er noget galt med loven. Jeg skal ikke kunne afvise, at det kan være begge dele. Men hvis det er sådan, at der er noget galt med lovgivningen på området, må man jo adressere det i forbindelse med det lovmæssige område. Så derfor vil jeg gerne have lov til at henvise det til vores arbejdsmarkedsordfører.

Kl. 10:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og det var den sidste i spørgerrækken. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. René Christensen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:45

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Tak, formand. Så står vi her og skal debattere finansloven for 2016, og det er nogle forhandlinger, som Dansk Folkeparti ser frem til. Vi kan da også glæde os over, at Socialdemokratiet er kommet ud af hjørnet, hvor man ikke rigtig ville forhandle, og nu siger, at man aktivt går ind i forhandlingerne om finansloven for 2016.

Dansk Folkeparti har tre sådan større klumper med i forhold til de forhandlinger, som vi kommer til, og dem vil jeg komme lidt ind på.

Det første er ældreområdet: Når vi kigger på den demografiske udvikling i Danmark, og det vil sige, hvordan befolkningssammensætningen er, så er det meget tydeligt, at vi bliver ældre. Vi glæder os i Dansk Folkeparti over, at vi lever længere. Vi glæder os også over, at vi lever længere med også de skavanker, vi har, og derfor er der behov for et løft ude i kommunerne i ældreplejen. Derfor ser vi gerne, at der bliver en ældremillion, en ægte ældremillion. Og hvorfor kalder vi den en ægte ældremillion? Det gør vi, fordi den netop skal følge demografien. Den skal derud, hvor de ældre er, og den skal øremærkes til ældreområdet. Vi var rigtig kede af, at KL fik forhandlet sig frem til, at man fjernede ældremillionen. Vi mener ikke, det har været til kommunernes bedste, at man netop fik forhandlet ældremillionen væk, så den kom ud over blokken. Det har netop

gjort, at særlig provinskommunerne nu har færre midler til ældreområdet, og det er netop der, vi kan se på demografiske tal at de ældre bor. Derfor så vi gerne, at der blev et løft med en ægte ældremilliard.

På sundhedsområdet, som er det andet, har vi desværre udfordringer. Vi har desværre store udfordringer med, at vi har folk liggende på gangene. Vi har desværre stadig store udfordringer med, at sagsbehandlingstiderne er for lange. Når borgere bliver syge, er der ét mål, og det er at blive rask igen så hurtigt som muligt, både af hensyn til den enkeltes egen livskvalitet, men så sandelig også det økonomiske i, at man kan komme tilbage på arbejdsmarkedet. Vi er glade for, at regeringen sådan set også har leveret på den dagsorden. Det glæder vi os over. Nu skal vi selvfølgelig i forbindelse med finanslovsforhandlingerne også udmønte de penge, som er sat af i regeringens udspil.

Så har vi en tredje stor pakke, som vi kalder tryghed. Og hvad indebærer det? Det indebærer bl.a., at vi skal have løftet politiområdet. Jeg tror, alle er klar over, at politiet står over for en meget, meget stor udfordring. Politiet er sat over for rigtig mange opgaver, som politiet løfter rigtig godt, men vi kan se, at det bliver svært i fremtiden. Der er behov for, at vi nu hurtigt får sat det hjul i gang, der gør, at vi får uddannet flere betjente. Det at uddanne flere betjente tager desværre en årrække, og derfor gælder det om at komme i gang så hurtigt som muligt.

En del af tryghedspakken er også grænsekontrol. Grænsekontrol og efterspørgslen efter dette har vel aldrig været større, end den er nu. Nu kan vi se, at selv lande som Sverige taler om at indføre grænsekontrol. Derfor er det da utroligt i forhold til de udfordringer, som vi står med, at vi ikke i Danmark allerede har indført grænsekontrol. Men når vi taler grænsekontrol i Dansk Folkeparti, er det ikke kun i forhold til den aktuelle situation med de store strømme af immigranter, som kommer til Europa. Det var jo faktisk lykkedes for Dansk Folkeparti i en kort periode – desværre kun en kort periode – i 2011 at indføre en grænsekontrol i 3 måneder. Hjalp det så noget at have grænsekontrol i 3 måneder? Ja, det gjorde det faktisk. Hvis man kigger på beslaglæggelsen af euforiserende stoffer, kan man se, at den steg – og nu skal man høre godt efter – med 13.743 pct. Det steg beslaglæggelsen af euforiserende stoffer med – 13.743 pct.! Så er der nogle, der siger: Arh, det kan ikke passe. Det var, fordi man fik et helt vognlæs med kat. Det skal man ikke tælle med, det var nok ekstraordinært.

Hvis vi tager det ud, så ligger beslaglæggelsen af euforiserende stoffer på 3 måneder over 2.000 pct. højere, end da der ikke stod nogen ved grænsen.

Så man skal også huske, at grænsekontrollen ikke kun handler om immigranter. Det handler også om, når man står ude på folkeskolen og alle er foragede over, at nu er der 6.-klasser, der bliver tilbudt hash, og jeg ved ikke, hvad der sker derude. Det er man meget forarget over. Hvor kunne man finde det henne? Hvor kunne man sætte ind over for det, som vores unge bliver udsat for? Det kunne man netop ved grænsen. Og derfor går vi selvfølgelig også til politiforhandlingerne med et ønske om, at vi får lavet en grænsekontrol. Selvfølgelig gør vi det, både i forhold til den nuværende situation, men så sandelig også til den normale situation.

Jeg kan også oplyse, at på de 3 måneder beslaglagde man 293 ulovlige våben ved grænsen – på 3 måneder! Grænsekontrol er effektivt, og det skaber tryghed. Ingen tvivl om det.

Kl. 10:50

Det, der er vigtigt, når man kigger på finansloven, er også, hvordan vi skaffer midlerne til de ønsker, som Dansk Folkeparti har. Der er vi da glade for, at der nu tegner sig et flertal for, at man også kigger på ulandshjælpen, og at man sænker den til 0,7 pct. Det hilser vi velkommen. Vi hilser også velkommen, at vi skal til at tale om, hvordan vi så bruger de resterende midler, som stadig væk er et meget, meget stort og flot beløb, også når man kigger internationalt på

det. Der ønsker vi, som vi også gjorde i forbindelse med den forrige finanslov under den tidligere regering, at hjælpe i nærområderne, og som parti havde vi jo 400 mio. kr. med til at hjælpe i nærområderne, netop for at modstå det store pres, som Europa står over for. Vi håber også, flere partier nu har fået øjnene op for, at det gælder om at hjælpe i nærområderne.

Vi er også glade for, at det lykkedes meget hurtigt med en ny regering, hvor Dansk Folkeparti var støtteparti, at få strammet op på nogle få ting omkring asylreglerne. Vi er rigtig glade for, at vi meget hurtigt fik strammet op på ydelserne til nyankomne til Danmark. Vi er glade for, at der er blevet strammet op, så man ikke har ret til fuld kontanthjælp, men at man nu har krav på at få en startydelse efter at være kommet til Danmark som asylmodtager og have fået ophold. Det er vi rigtig glade for, og der er ingen tvivl om, at det har været med til at stoppe tilstrømningen til netop Danmark i disse måneder – ingen tvivl om det. Det viser, at det var vigtigt, at vi fik et nyt flertal. Man skal huske, at udgifterne på asylområdet steg med 6 mia. kr. om året under den tidligere regering. Derfor, når man taler om vækst i det offentlige, er der ingen tvivl om, at Socialdemokratiet og Radikale og andre gerne ville have en vækst i det offentlige, men hvad var det, pengene skulle bruges til? De skulle netop bruges på asylområdet til nyankomne til Danmark. Den måde ønsker Dansk Folkeparti ikke at prioritere på. Vi ønsker at prioritere den nære velfærd.

Det er selvfølgelig en finanslov, som ikke er så nem. Vi anerkender fuldt ud det kasseeftersyn, der er blevet lavet. Vi anerkender fuldt ud, at vi skal føre en ansvarlig politik, og 2016 er et svært år i forhold til finansloven. Vi anerkender også, at når man kigger på anlægssiden, er der udfordringer, i forhold til at vi jo i Folketinget bredt set har været enige om, at man skulle holde hånden under beskæftigelsen, også under krisen, og derfor har igangsat en del offentlige projekter, hvilket jo også har gjort, at Danmark er kommet godt ud af krisen. Vi kan dog se, at enkelte ting, som det har været oppe i pressen og andre steder at man vil udskyde, giver store udfordringer, og det vil vi selvfølgelig også diskutere i forbindelse med finansloven. En af klumperne er bl.a. en Storstrømsbro, som det har været på tale at udskyde, men som er utrolig vigtig, både for infrastrukturen og for lokalområdet, og så sandelig også fordi det er en bro, som har det rigtig skidt, og skal der foretages store investeringer på noget, som om få år skal rives ned? Det har vi selvfølgelig også med i vores overvejelser i forbindelse med finansloven.

Ellers er Dansk Folkeparti klar til forhandlingerne, og vi håber, at det kan blive en god finanslov, hvor der bliver mulighed for at prioritere bl.a. ældreområdet, sundhed og tryghed for danskerne.

Kl. 10:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er en række spørgsmål. Den første hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 10:54

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Jeg har naturligvis noteret mig en række af de udsagn, som er kommet, både før finanslovsforhandlingerne gik i gang og siden, fra Dansk Folkeparti, dels fra hr. Kristian Thulesen Dahl, dels fra hr. René Christensen. I den forbindelse kunne jeg godt tænke mig, at hr. René Christensen sådan lige forklarer den undrende offentlighed, hvordan det egentlig kan være, at partiet er parat til at acceptere den ret beskedne realvækst, som der er lagt op til i 2016, altså en vækst på 0,3 pct. Det er dog relativt langt fra de 0,8 pct., som partiet ret markant har meldt ud var ganske afgørende. Det synes jeg ikke helt harmonerer med de ret sådan velvillige udsagn, der er kommet, om at indgå i den nuværende finanslovsaftale.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 10:55

lægger op til, at man skal tage 7 mia. kr. op af de kommunale velfærds-kasser og lægge dem over i statskassen, hvor de jo kan bruges til f.eks. skattereduktioner for erhvervslivet, og hvad regeringen ellers kan finde et flertal for.

Kl. 10:55

René Christensen (DF):

Det er rigtigt. Vi anerkender jo fuldt ud, at der er den økonomi, der er til stede, og der ligger et potentiale på 0,3 pct. i den offentlige vækst. Vi har stadig væk et mål om – vi så gerne – en vækst på 0,8 pct., og hvorfor det? Det er jo, fordi det er det, vi mener der er behov for. Men vi anerkender selvfølgelig også den tilstand, som staten er i, og de penge, der er til rådighed. Derfor bliver det jo vigtigt at prioritere.

Derfor ønsker vi jo, at vi netop kigger på de udgifter, der også er, sådan at man kan prioritere velfærdsområdet. Derfor ønsker vi jo også, at der kommer en ægte ældremilliard, og derfor har vi også stemt ja til, at man bl.a. er gået fra at kunne få fuld kontanthjælp, når man kommer som asylansøger, til at man nu skal have starthjælp. Det er for at flytte pengene fra én udgift til en anden udgift, som netop styrker den nære velfærd.

Kl. 10:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 10:56

Benny Engelbrecht (S):

Jeg hørte ordføreren sige, at Dansk Folkeparti går ind for en vækst på 0,8 pct. Men i et interview for nylig på DR 2 hos Clement Kjærsgaard mener jeg ellers at partiets formand, hr. Kristian Thulesen Dahl, nedjusterede det tal fra 0,8 til 0,7. Det lyder jo lidt forvirrende, at man så siden det tidspunkt har ændret standpunkt, og harmonerer jo så i hvert fald slet ikke med en de facto-vækst på 0,3 pct.

Kl. 10:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 10:56

René Christensen (DF):

Nu er det jo den første finanslov – og vi har en klar forventning om, at der også bliver flere – hvor Dansk Folkeparti får lov til at spille en rolle. Vi er sådan set tilfredse med, at en regering, som gik til valg på nulvækst, og andre støttepartier, som er gået til valg på minusvækst, kommer med et oplæg, hvor der er mulighed for en vækst på 0,3 pct.

Det, der er rigtig vigtigt for Dansk Folkeparti, er, at vi får prioriteret de områder, som er vigtige ude i den nære velfærd. Og der glæder vi os jo sådan set også over at Socialdemokratiet siger, at ældreområdet er vigtigt, for ældreområdet er vigtigt, for vi kan se på de demografiske tal, at det er ældreområdet, der er udfordret ude i kommunerne. Derfor kæmper vi selvfølgelig for at få 1 mia. kr. til det område. Og 1 mia. kr. er altså 1.000 mio. kr. Det er forholdsvis mange penge.

Kl. 10:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Den næste er hr. Pelle Dragsted, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:57

Pelle Dragsted (EL):

Tak skal formanden have. Jeg vil følge lidt op på det spor, som jeg var inde på før over for Socialdemokraterne, nemlig om de andre to lovforslag, vi debatterer i dag, nemlig L 2 og L 3, som jo handler om rammerne for kommunernes økonomi fremover, hvor regeringen

Så mit spørgsmål til Dansk Folkeparti er egentlig meget enkelt.

Dansk Folkeparti var jo under valgkampen ude at gøre det meget klart, at man ville bekæmpe nulvækst med al den kraft, man havde. Nu lægger regeringen altså op til, at vi nu her i Folketinget, når vi skal anden- og tredjebehandle de her forslag, skal stemme om at tage 7 mia. kr. op af kommunernes kasser og proppe over i statskassen, hvor de så kan bruges til f.eks. skattereduktioner for nogle af de største virksomheder i Danmark.

Så mit spørgsmål er egentlig bare, om Dansk Folkeparti kan støt-te det lovforslag, og hvordan det i så fald hænger sammen med de udmeldinger, man har. Jeg forventer selvfølgelig, at Dansk Folkeparti kan bekræfte, at man ikke vil støtte L 2 og L 3.

Kl. 10:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 10:58

René Christensen (DF):

Vi anerkender, at kommunerne har et forhandlingsmandat, og jeg vil sige, at Dansk Folkeparti sådan set er lidt rystet over, at KL valgte at bruge sit forhandlingsmandat til at lave den aftale, man lavede med regeringen. Men det anerkender vi selvfølgelig. Omprioriteringsbidraget var jo en del af den kommunale aftale for 2016, samtidig med at der også ligger et omprioriteringsbidrag fremadrettet. Det billiger vi ikke fra Dansk Folkepartis side, og vi gør det *slet* ikke, fordi der ikke står, hvad pengene skal bruges til.

Vi mener selvfølgelig, at man skal gøre det bedre og billigere ude i kommunerne, og vi er ikke uenige i, at man kan flytte noget fra den ene kasse til den anden ude i kommunerne og prioritere sine midler, men det med, at midlerne bare ryger ind på Christiansborg, og at 90 mandater så kan finde ud af, hvad de skal bruges til, er vi lodret uenige i.

Kl. 10:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Pelle Dragsted.

Kl. 10:59

Pelle Dragsted (EL):

Jamen det er jeg rigtig glad for, og det opfatter jeg som et klart svar om, at man ikke kan støtte de her to lovforslag, som ligger, og som jo indebærer lige præcis det, ordføreren siger, nemlig at man tager pengene fra de kommunale kasser og lægger over i det, man kalder det statslige delloft, som er det, som også bare hedder råderummet. Dermed kan pengene jo bruges, f.eks. af et flertal, eventuelt uden Dansk Folkeparti, i foråret, når man skal forhandle en skattereform, og de kan bruges på alle mulige andre måder. Så det er jo ikke sikkert, at man, hvis man stemmer for den her lov, og det vil jeg bare gerne have ordføreren til at bekræfte, får mulighed for senere at føre pengene tilbage til kommunerne.

Ved at stemme for det her lovforslag er pengene væk, og det betyder også, og det håber jeg også ordføreren kan bekræfte, at kommunerne, hvis det her bliver stemt igennem, allerede nu begynder at afskedige mennesker ude i den kommunale velfærd, for det vil enhver ansvarlig kommune selvfølgelig gøre.

Kl. 11:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 11:00

det også med – at vi selvfølgelig skal være med til at sikre, at det bliver en hel pakke, som giver velfungerende landdistrikter.

Kl. 11:03

René Christensen (DF):

Vi anerkender fuldt ud aftalesystemet. Når to parter mødes og laver en aftale, så anerkender vi det. Det at lave en aftale om kommunernes økonomi med en regering foregår uden for Folketingssalen, og vi er forundret over, at KL valgte at bruge et mandat med 98 kommuner i ryggen på at lave en aftale med en regering, hvor der ligger et omprioriteringsbidrag i, med den her tekst, som der gør. Men vi anerkender, at kommunerne har lavet den aftale.

Det, vi så gør, er, at vi siger, at kommunerne også skal have en økonomi, det anerkender vi også, men vi anerkender ikke indholdet, og vi vil bruge vores kræfter på at omgøre det der, hvor vi har vores mandater, og det har vi bl.a. i finansloven og andre steder. Der står også i teksten, og det hæfter vi os meget ved, at fordelingen af råderummet vil kunne justeres løbende, bl.a. i forbindelse med det årlige bloktilskudsaktstykke, som kommer i Finansudvalget, og tilsvarende finansloven.

Kl. 11:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Martin Lidegaard, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 11:01

Martin Lidegaard (RV):

Jeg undrede mig faktisk over, at landdistrikterne ikke blev nævnt med et eneste ord i Dansk Folkepartis ordførertale, for det ved jeg jo er noget, der normalt i hvert fald optager Dansk Folkeparti meget, og det optager i hvert fald Radikale Venstre utrolig meget.

Jeg har været ret forbløffet over at se, at selv om man nu har gjort rigtig meget ud af at tvangsflytte 3.900 statslige arbejdspladser ud i landdistrikterne, har man, som vi har kunnet læse i pressen de sidste par uger, jo samtidig fra regeringens side lagt op til at skære voldsomt både i kommunerne, men jo også på en lang række områder inden for det grønne, geotermi, Samsø Energiakademi osv., så vi reducerer arbejdspladser, især private arbejdspladser, ude i landdistrikterne. Der så jeg til min store glæde, at Dansk Folkeparti, i hvert fald i nogle af medierne, gerne vil være med til at stå vagt om arbejdspladser i landdistrikterne og slå hårdt ned på Venstres forsøg på at slagte grønne arbejdspladser i landdistrikterne. Jeg vil bare have den garanti fra Dansk Folkepartis ordfører i dag om, at det er noget, vi kan regne med hos Dansk Folkeparti, nemlig at ved de besparelser, der lægges op til i landdistrikterne både gennem omprioriteringsbidragene og gennem det med de grønne arbejdspladser, står vi skulder ved skulder.

Kl. 11:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:02

René Christensen (DF):

Jeg takker selvfølgelig for spørgsmålet. Der er flere udfordringer i forhold til landdistrikterne, som selvfølgelig ligger Dansk Folkeparti meget på sinde. Det, der er vigtigt, er jo, at man ikke giver med den ene hånd og tager med den anden hånd. Så får man ikke det løft, som vi også har en klar fornemmelse af at regeringen gerne vil give.

Der, hvor vi også ser der er en udfordring, er særligt på undervisningsområdet. Hvis man vil løfte områderne i provinsen og man forventer, at folk vil flytte til provinsen, er man også nødt til at have uddannelser i områderne. Derfor er det rigtig vigtigt, at de øvelser med hensyn til omprioritering også på uddannelsesområdet ikke ender ud i, at man centraliserer uddannelser, fordi så nytter det ikke noget at flytte arbejdspladser ud, for så er det pendling, man øger, og ikke en bosætning, man øger. Men vi er helt åbne over for – vi har

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Martin Lidegaard.

Kl. 11:03

Martin Lidegaard (RV):

Det er jeg glad for. For det med omprioriteringsbidraget på uddannelsesområdet er jo ikke en del af kommuneaftalen. Og det er klart et af de fokusområder, Radikale også har. Så der kan vi forhåbentlig presse Venstre til ikke at skære ned på uddannelse i landdistrikterne.

Men jeg synes egentlig også, at det med de private arbejdspladser er vigtigt. De økologiske husmænd derude mister deres rådgivning, og det med kommuner, der gerne vil gå foran og lave geotermi for at give billig eller nogle steder endda gratis varme til deres borgere, har man også skåret væk. Man har også skåret rådgivningen væk til – og det er måske sådan lidt kedeligt – at lave varmepumper i fjernvarmen, hvilket også giver billigere varme til landdistrikterne. Er det ikke også et sted, hvor vi burde sætte ind?

Kl. 11:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren. Værsgo.

Kl. 11:04

René Christensen (DF):

Omkring det grønne område er der jo rigtig mange ting, og som ordføreren også rigtigt siger, er det ikke en sådan udtømmende liste over, hvad der har været givet tilskud til. Der er vi som parti i gang med at se på, hvad vi egentlig synes er rimeligt at udfase på et tidspunkt.

Det er sådan med grønne løsninger, at på et tidspunkt skal de også være selv bærende og ikke være subsidieret længere. Og der synes vi sådan set det er en fin øvelse at kaste den her bold op i luften, og vi er også ved at pille den ned og ser på, hvor vi mener man godt kan skære tilskuddene væk.

For sådan er det jo med at få et tilskud. Det er for, at man kan være innovativ og starte noget op, og særlig på det grønne område skal man også være opmærksom på, at det på et tidspunkt bør være selv bærende, og så faser vi tilskuddene ud. Men vi er ved at kigge på listen, og vi har også bemærket, at den er meget lang.

Kl. 11:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Jesper Petersen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 11:05

Jesper Petersen (S):

Tak. Bag hele den her diskussion om velfærdsønsker og offentlig vækst er der jo altså en sammenhæng – altså når man stiller sig op på Folketingets talerstol og siger, at man gerne vil gøre mere for de ældre, og vi også har haft det ønske, ud over til de ældre, at øge budgetterne til børn, sygehuse osv. – med, hvor meget man er villig til at sætte af til den offentlige vækst. Det er derfor, at vi er så optaget af spørgsmålet om, hvordan man bruger det her råderum.

Der sagde hr. René Christensens formand så sent som den 24. juni – og jeg citerer hr. Kristian Thulesen Dahl:

»Jeg har sagt før, under og efter valgkampen, at når vi har lagt os på den økonomiske politik, som vi har gjort, det vil sige en vækst på 0,8 procent, så er det, fordi det er det, som der er behov for.«

Han sagde 0,8 pct., som altså var de midler, der så kunne bruges på velfærd. I dag siger hr. René Christensen: Vi er tilfredse med 0,3

pct. Det var ordvalget. Hvad er der sket i mellemtiden, når man nu accepterer, at der er så meget færre midler at gøre godt med til f.eks. at gavne de ældre og sygehuse?

Kl. 11:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 11:06

René Christensen (DF):

Det, der er vigtigt at forstå, og det var også det, som jeg gav klart udtryk for, er, at det her jo er den første finanslov for 2016. Vi håber, at der kommer flere, hvor Dansk Folkeparti også kan spille en afgørende rolle. Og vi vil hver gang have et ønske om, at vi har en velfærd, vi kan være bekendt. Det drejer sig om, at vi vil have en velfærd ude i Danmark og i hele Danmark, et ligeværdigt Danmark, så man, ligegyldigt hvor man bor, skal have en værdig ældrepleje. Man skal også have en værdig folkeskole. Man skal også have et værdigt dagtilbud, ligegyldigt hvad for en kommune man bor i.

Der må vi anerkende, at det altså kræver flere midler, og det er den kamp, vi kæmper. Og derfor er vi selvfølgelig glade for, at det går i vores retning. Vi er jo ikke så naive at tro, at vi som enkelt parti med de mandater, vi har, på dag et kan få det hele, men er glade for, at vi kan få en vækst ud af en finanslov med en regering, som gik til valg på nulvækst, altså at der trods alt er mulighed for en mindre vækst. Samtidig håber vi selvfølgelig på, at vi ud over det, der ligger i forslaget, kan være med til at hæve mulighederne på ældreområdet med den her ægte ældremilliard – og den kæmper vi meget for.

Kl. 11:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Jesper Petersen.

Kl. 11:07

Jesper Petersen (S):

Undskyld, at det bliver lidt direkte, men jeg synes simpelt hen, at det er noget snak. Hr. René Christensen stiller sig nu op og siger, at det går i Dansk Folkepartis retning, fordi man kan bruge nogle penge på velfærd. Hør en gang: Hvis der stadig havde siddet den samme regering som den, hr. René Christensen har været med til at vælte, så ville der jo være disponeret mere til velfærd over de kommende år, end det er tilfældet med den regering, man nu har bragt til magten. Så det er noget snak og simpelt hen forkert, hvad hr. René Christensen siger.

Så jeg synes stadig væk, vi mangler at få svar på, hvordan man kan være tilfreds med, at der er færre penge til velfærd end det, man sagde før valget at man ville have. Det svarer hr. René Christensen overhovedet ikke på.

Kl. 11:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 11:08

René Christensen (DF):

Udfordringerne var jo, at den tidligere regering ikke ville bruge det på velfærd. Det var ikke til ældreområdet. Jo, man sagde, at man ville bruge noget på børneområdet, men man havde jo ikke fundet penge til det. Nej, der, hvor man brugte pengene, og hvor man havde sat dem af, var på integrationsområdet. Man havde hævet udgifterne med 6 mia. kr. om året. Man har stemt nej til at bremse tilstrømningen til Danmark. Man mener, at der er krav på bolig for dem, der har fået ophold i Danmark, og at de skal have fuld kontanthjælp fra dag et. Det mener vi ikke i Dansk Folkeparti.

Når vi vil have en vækst i det offentlige, er det, fordi den skal gå til den nære velfærd. Når Socialdemokratiet vil have en vækst i det offentlige, er det, fordi den skal gå til integrationsområdet. Så begynder det at blive en samtale om tal, og tallene er fuldstændig ligegyldige, hvis pengene bliver brugt forkert.

Kl. 11:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Den næste spørger er hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:09

Finn Sørensen (EL):

Mange tak. I Jyllands-Posten den 24. maj – 3 dage før valget blev udskrevet – kunne man læse, at Dansk Folkepartis leder, hr. Kristian Thulesen Dahl, udfordrede Helle Thorning-Schmidt, fordi hun ikke ville bruge flere penge på dagpengesystemet. Pengene skal findes, lød det fra hr. Kristian Thulesen Dahl. Jeg citerer fra artiklen:

»Venstre vil heller ikke bruge flere penge, men det kommer Løkke til, hvis det står til DF's leder, som vil forbedre systemet på flere områder og samtidig kalder det sin »grundlæggende præmis«, at ingen må få det dårligere.«

Artiklen fortsætter med et citat fra Kristian Thulesen Dahl:

»Vi går efter et system, hvor det, vi ser i dag, er bunden, og hvor der så lægges bedre ting ovenpå, blandt andet i form af mere fleksible og kortere genoptjeningsmuligheder. Hvis der skal ro om dagpengesystemet, så skal man sørge for, at det bliver mere attraktivt.«

Det vil sige, at Dansk Folkeparti har lovet vælgerne, at der ikke sker nogen forringelser af dagpengene. Men hvad er det så, DF har gang i, når de nu i medierne melder ud, at de er parate til at skære i dagpengene for at finansiere nogle mindre forbedringer af genoptjeningsreglerne?

Kl. 11:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:10

René Christensen (DF):

Nogle mindre forbedringer, siger Enhedslisten. Jeg mener ikke, at det er nogle mindre forbedringer, der er i det oplæg, der ligger. Vi er sådan set glade for, at kommissionen har arbejdet. Vi er også glade for, at der er kommet mindretalsudtalelser om, hvordan vi kan få lavet et dagpengesystem, der har værdi. Det, der er det vigtige ved dagpengesystemet, er, at det skal have værdi for to parter, nemlig for arbejdstagere, men så sandelig også for arbejdsgivere.

Der synes vi, at det forslag, der er kommet frem, er rigtig interessant. Vi synes, at der er for mange karensdage. Det vil vi gerne være med til at løse. Men vi synes ikke, at det er en lille forbedring, der ligger i det store arbejde, der er gjort – altså i det, vi har set, og som er fremlagt.

Kl. 11:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Finn Sørensen.

Kl. 11:10

Finn Sørensen (EL):

Tak. Vi kan diskutere, om det er en lille eller en stor forbedring. Det er sådan set ikke det centrale i denne her sag. Det centrale er, at Dansk Folkeparti har lovet vælgerne, at der ikke vil blive skåret i dagpengene; det system, vi har nu, er en bund, som vi skal bygge oven på; vi skal ikke forringe noget for nogen. Vil ordføreren bestride, at det er et løfte, man har givet til vælgerne? Hvis ordføreren anerkender, at man har givet det løfte til vælgerne, hvad skal vi så kalde det, som ordførerens parti nu er i gang med, hvor man er i gang

med at forhandle om nedskæringer i dagpengene? Jeg kalder det et klokkeklart løftebrud.

Kl. 11:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:11

René Christensen (DF):

Det, der er vigtigt at lægge mærke til, er, hvad der kommer ud af den her aftale, når den er færdig. Vi har haft et dagpengesystem, som har fastholdt folk i ledighed. Vi har haft et dagpengesystem, hvor man, hvis man var på en høj dagpengesats og gik ud i nogle få måneder og tog et lavtlønsjob, mistede muligheden for at komme tilbage, når vikariatet eller det andet arbejde stoppede igen. Der er da ingen tvivl om, at det her er et kæmpe løft for den enkelte ledige, som står uden for arbejdsmarkedet, for at få en mulighed for at komme tilbage på arbejdsmarkedet, men stadig væk have et sikkerhedsnet i form af dagpengereetten.

Så vi synes, at det forslag, der er kommet, er meget interessant, og vi vil gøre meget for, at det kan blive gennemført, men med færre karensdage.

Kl. 11:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Den næste spørger er hr. Jeppe Bruus, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 11:12

Jeppe Bruus (S):

Tak. Det er selvfølgelig altid interessant, hvad der bliver sagt i sådan en ordførertale – det er også interessant, hvad der ikke bliver sagt. Hvis jeg hørte rigtigt, blev der ikke nævnt et eneste ord om social dumping, og det undrer mig egentlig lidt, fordi det jo var endnu et af de store slagnumre, som DF havde. Jeg havde egentlig det indtryk, at DF havde skiftet holdning også på dette spørgsmål, så man sådan set var enig med den daværende regering i at intensivere kampen mod social dumping.

Når jeg nu spørger, er det, fordi jeg i går stillede spørgsmålet til skatteministeren, og han sagde, at det ikke kunne komme bag på mig, det kunne ikke være overraskende, at regeringen havde en anden holdning til social dumping end Socialdemokratiet og den tidligere regering. Så kan DF's ordfører ikke forklare mig, hvad det er, der er prioriteringer fra DF's side vedrørende social dumping i forhold til finansloven? For det eneste, vi har set indtil nu, er, at DF støtter regeringen i at svække kontrollen med social dumping.

Kl. 11:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 11:13

René Christensen (DF):

Nu skal man jo huske, at finanslovsforslag er finanslovsforslag fra regeringen, og det her finanslovsforslag er også et forslag fra Venstre. Og der er ingen tvivl om, at der er ting i det her forslag, vi synes er ganske udmærkede, bl.a. på sundhedsområdet, og så er der også ting i det her forslag, som vi synes er rigtig skidt, bl.a. når man kigger på boligstøtte og andet. Det nævnte jeg heller ikke, men det er også en af de klumper, vi har det rigtig, rigtig svært med, og den vil vi også meget gerne have pillet ud.

Social dumping er utrolig vigtigt, også særligt i forhold til de mange store projekter, også statslige projekter, som vi ser der skal køre nu. Der er det utrolig vigtigt, at vi har et tilsyn i forhold til arbejdspladserne, at fagbevægelsen og Arbejdstilsynet og andet har muligheder for at få adgang til de her arbejdspladser, så vi ikke ser,

at der kører en undergravende virksomhed – og da slet ikke på statslige arbejdspladser.

Så selvfølgelig fylder det noget hos Dansk Folkeparti. Og vi er også rigtig glade for, at vi kan se, at det gør det også hos andre partier i Folketingssalen. Det er et vigtigt område.

Kl. 11:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jeppe Bruus.

Kl. 11:14

Jeppe Bruus (S):

Men nu hørte jeg ordføreren rigtigt, tror jeg. Ordføreren prioriterer jo spørgsmålet om tilsyn, og det er jeg sådan set glad for at Dansk Folkeparti prioriterer, for så kan vi være enige om at stemme imod det lovforslag, som skatteministeren har fremsat, som svækker SKATs muligheder for at føre tilsyn med social dumping ved professionelt byggeri på privat grund. Det er vel det tilsagn, som ordføreren giver her.

Kl. 11:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 11:14

René Christensen (DF):

Det, der er vigtigt, er jo, at der er mulighed for at kontrollere de her arbejdspladser. Der er to ting i det: Der er noget, der tenderer dyne-løfteri, og så er der noget, hvor man kommer ind og ser, hvad det er for overenskomster, man har, på de her store arbejdspladser.

Vi synes, det er pinligt, når man kigger på metrobyggeriet. Man kan simpelt hen ikke være bekendt som offentlig myndighed at have et byggeri, hvor der er så ringe forhold, og hvor det er så ustruktureret, hvordan arbejdet bliver udført. Det ønsker vi at understøtte at vi ikke ser igen, og det håber jeg også at den nuværende regering synes. Vi vil gerne være med til at støtte, at man i et land som Danmark, i et velfærdssamfund som det danske ikke kan have arbejdere gående under de forhold og med de lønninger på en arbejdsplads.

Kl. 11:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Stine Brix, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:15

Stine Brix (EL):

Tak. Jeg kunne godt tænke mig at vende tilbage til spørgsmålet om L 2 og L 3, for det er simpelt hen ikke klart for mig, hvad det er, Dansk Folkeparti egentlig vil stemme til de to lovforslag. Så jeg kunne godt tænke mig at bede ordføreren om at sige helt klart, om man stemmer ja eller nej. For det, der er tale om, er jo, at man med det lovforslag overfører 7 mia. kr. fra den borgernære velfærd, ældreplejen, skolerne, daginstitutionerne, til staten. Hr. René Christensen sagde tidligere, at det har Kommunernes Landsforening jo selv aftalt – ja, for 2016, men ikke for 2017 og 2018 og 2019, som vi også stemmer om i den her sammenhæng.

Jeg kunne da godt tænke mig at gøre opmærksom på, at KL's egen formand jo faktisk appellerer til Folketingets partier om at stemme nej til det her lovforslag, fordi han simpelt hen mener, at det er uansvarligt at overføre så mange penge fra kommunerne til staten. Så var det ikke noget at bruge Dansk Folkepartis mandater her, hvor de jo faktisk kunne gøre en forskel for den borgernære velfærd, til at stemme nej til L 2 og L 3?

Kl. 11:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ikke direkte tiltale. Værsgo.

Kl. 11:16

René Christensen (DF):

Vi anerkender fuldt ud aftalesystemet. Og jeg forstår da godt, at KL har fået totalt kolde fødder – hvad var det dog for en aftale, de indgik med regeringen på kommunernes vegne? Man skal ikke underkende, at i den aftale, der blev lavet for 2016, der lå altså, at det skulle fortsætte frem til 2019, og at det skulle ganges op, altså 1 pct. hvert år.

Det er også fuldstændig rigtigt, at der står i den aftale, som KL har indgået, at de penge skal gå til almindelig vurdering, i forhold til hvordan de kommer tilbage. Det ønsker Dansk Folkeparti ikke at støtte, men vi anerkender fuldt ud aftalesystemet. Og jeg kan love for, at vi nok skal gøre opmærksom på, at vi synes, indholdet i den her aftale er dårligt forhandlet og særlig dårligt forhandlet af KL. Det skal vi nok gøre opmærksom på. Vi støtter ikke indholdet, men vi støtter aftalesystemet.

Kl. 11:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Stine Brix.

Kl. 11:17

Stine Brix (EL):

Så det, hr. René Christensen siger, er, at den her aftale potentielt set vil komme til at ødelægge den borgernære velfærd, få kæmpestore konsekvenser for de ældre, som har brug for hjemmeplejen, og hvor vi allerede har set store nedskæringer, men alligevel vil man ikke bruge sine mandater til at forhindre det – til trods for, at KL's formand selv siger, at det her er afgørende for, hvordan den borgernære velfærd udvikler sig, til trods for at KL's formand selv appellerer til Folketingets partier om at stemme nej? Er det det, som Dansk Folkeparti siger, altså so be it – så må det være sådan, at det ødelægger den borgernære velfærd med vores stemmer?

Kl. 11:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:18

René Christensen (DF):

Jeg håber og tror på, at der vil være mere end 90 mandater, som ikke kan støtte indholdet af aftalen, men som selvfølgelig anerkender aftalesystemet. Det vil faktisk være en katastrofe, hvis vi her i Folketingssalen ikke anerkender aftalesystemet. Så har KL, hvis KL vil bruge sit mandat, muligheden for, næste gang man skal lave en aftale med den til enhver tid siddende regering, at sige, at hvis regeringen bliver ved med at holde fast på noget, der er uholdbart, som man ikke kan acceptere, så må man lade være med at lave en aftale. Så ender aftalen her i Folketingssalen, og så må man lave aftalen.

Men vi anerkender aftalesystemet, og KL har desværre lavet en, som vi ser det med vores briller, meget dårlig aftale. Men de har haft 98 kommuner i ryggen, som jo åbenbart har givet KL det mandat, at man kunne gå ind og forhandle, man kunne lave et omprioreringsbidrag, samtidig med at man også fjernede en øremærket ældre milliard.

Kl. 11:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Jonas Dahl, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:19

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil godt følge lidt op på det, fru Stine Brix spurgte ind til, for det er jo lidt absurd, at vi står her i Folketingssalen i dag og så kan høre Dansk Folkeparti tale om, at de vil indføre en ældre milliard. Men

man lagde i sommer stemmer til at fjerne en ældre milliard, da man stemte for aktstykket i Finansudvalget. Vi kan nu høre, at man egentlig ikke er for det her omprioreringsbidrag, men i bemærkningerne til lovforslaget, vi behandler i dag, står der:

»Endelig afspejler lovforslaget indførelse af et årligt omprioreringsbidrag på 1 pct. fra kommuner«.

Alligevel står Dansk Folkeparti og siger: Det vil vi stemme for, for det er noget, nogle andre snakker om. Var det ikke netop her i Folketingssalen, når vi netop skal diskutere et udgiftsloft helt fremme i 2019, at man politisk skulle stå ved, hvad det rent faktisk er, man ønsker i 2019? For det er mig ærlig talt noget uklart, hvad det er for en vækst, man vil have i det offentlige forbrug fra Dansk Folkepartis side – hvis vi nu bare konkret tager 2019, som faktisk er det, vi behandler et lovforslag om i dag.

Kl. 11:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:20

René Christensen (DF):

Vi accepterer fuldt ud det kommunale selvstyre. Vi accepterer fuldt ud, at kommunerne har valgt at organisere sig i KL, og at KL har forhandlingsmandatet. Vi har ikke brugt vores mandater og kan ikke bruge vores mandater i kommuneaftalen. Det er regeringen og KL, der laver den aftale. Hvis man underkender kommunernes økonomi, hvis man underkender den aftale, der er lavet, så underkender man kommunernes selvstyre. Det ønsker vi ikke, men vi sender et meget klart signal om, at vi ikke står bag indholdet. Vi står bag aftalesystemet. Vi ønsker sådan set, at det er KL og regeringen, der indgår aftaler om kommunernes økonomi, men vi vil bare sige, at den aftale, KL har lavet denne gang – ja, den må næsten stå for sig selv.

Kl. 11:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 11:20

Jonas Dahl (SF):

Fra SF's side har vi tænkt os at stille et ændringsforslag netop til den del, som drejer sig om omprioreringsbidraget til kommunerne, og jeg så meget gerne, at Dansk Folkeparti støttede det, for jeg hører jo ordføreren sige, at man sådan set er enig i, at der ikke skal være et omprioreringsbidrag. Men jeg må indrømme, at jeg virkelig har til gode at høre den forklaring, der skulle være på, at man i givet fald ender med, når vi nu skal trykke på knappen her om en halvanden måneds tid, at stemme grønt og stemme for et omprioreringsbidrag. Ordføreren er simpelt hen nødt til at forklare det, sådan bare på dansk.

Kl. 11:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:21

René Christensen (DF):

KL har lavet en aftale med 98 kommuner i ryggen. Det anerkender vi. Vi synes, KL og regeringen har lavet en rigtig dårlig aftale. Det skal vi nok gøre opmærksom på, også når vi skal stemme om de to lovforslag, L 2 og L 3. Samtidig anerkender vi selvfølgelig, at KL har fået det mandat af sine 98 borgmestre, og det har de så brugt til at lave en aftale, vi er uenige i.

Vi prøver så på at rette op på det i forbindelse med finanslovsforhandlingerne. Vi vil gerne tilføre kommunerne flere penge i forbindelse med en ældre milliard. Men hvis KL mener, de har lavet en dår-

lig aftale, så må KL rette op på det. En af måderne er jo at sætte hæl-
lene i og sige: Vi kan ikke løse opgaven, det må Folketinget gøre for
os.

Hvis de gør det, skal vi nok hjælpe dem.

Kl. 11:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Josephine Fock, Alternativet. Værsgo.

Kl. 11:22

Josephine Fock (ALT):

Tak for det, og tak for ordførertalen. Ordføreren nævnte ikke noget i
sin tale om de beskæringer, der er lagt op til på det grønne område,
altså både på miljø og iværksætteri og de grønne erhverv. Og jeg vil
egentlig gerne spørge ordføreren, hvad Dansk Folkepartis holdning
er til de nedskæringer.

Kl. 11:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:22

René Christensen (DF):

Der er nogle af nedskæringerne, som vi synes ser svære ud, og så er
der faktisk også nogle, som vi synes er ganske fornuftige. Jeg gav
også et svar før til De Radikale om det. Vi er ved at kigge på listen,
og vi mener, at særlig det grønne område jo er et område, der sådan
har været i vækst igennem mange år. Der er ting, som er nødt til at
blive subsidiert for at komme i gang, og vi har nydt godt af det som
samfund. Men man når et punkt på et tidspunkt, hvor man ikke mere
skal subsidiere, hvor områderne også må kunne være selv bærende,
således at pengene kan blive frigivet til andre områder.

Så vi gennemgår simpelt hen listen punkt for punkt, og så finder
Dansk Folkeparti ud af, hvad vi synes er godt, og hvad vi synes er
skidt. Og så tager vi det selvfølgelig med til vores forhandlinger.

Kl. 11:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Josephine Fock. Værsgo.

Kl. 11:23

Josephine Fock (ALT):

Tak for det. Anerkender ordføreren ikke, at f.eks. Europa-Kommissi-
onen siger, at der frem til 2020 er 20 millioner stillinger på det her
område med den grønne vækst, som jo også kunne komme Danmark
til gode i forhold til at skabe vækst og arbejdspladser, også ude i
yderområderne?

Kl. 11:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:23

René Christensen (DF):

Jo, det anerkender vi fuldt ud. Men man skal passe på, at det grønne
område ikke bliver et beskæftigelsesprojekt. Det grønne område,
særlig når man subsidierer det med skatteborgernes penge, skal selv-
følgelig være noget, der kan skabe vækst og blive selv bærende. Hvis
det bliver ved med at være sådan, at det grønne område skal være
noget, der ikke er bærende i sig selv, og som kun kører på subsidier,
så får vi en udfordring.

Derfor er vi sådan set enige med regeringen, når den har kastet
nogle bolde op. Vi er ikke enige i alle de bolde, der er kastet op, men
man må så se på, hvad det er for områder, som efterhånden bliver
nødt til at være selv bærende. Vi ser det jo bl.a. også på vindmøl-
leområdet, hvor man kan se, at det trods alt bliver mere og mere

selv bærende. Det er en positiv udvikling, og det skal vi selvfølgelig
have overført på andre områder også.

Kl. 11:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Jens Joel, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 11:24

Jens Joel (S):

Tak for det. I valgkampen var Dansk Folkeparti garant for en vækst i
det offentlige på 0,8 pct. Nu kan vi så forstå på ordføreren, at man er
tilfreds med en vækst på 0,3 pct. Det svarer næste år til rundt regnet
6.000 hjemmehjælpere, som man altså alligevel ikke synes der er
brug for. Og i stedet for at anerkende, at Dansk Folkeparti faktisk ik-
ke har fået indflydelse, har ordføreren i dag to gange sagt, at man
regner med, der kommer flere finanslove. Så mit spørgsmål er helt
kort: Er DF's krav til kommende finanslove, at væksten er højere end
0,8 pct., sådan at man i gennemsnit lever op til sit løfte?

Kl. 11:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren. Værsgo.

Kl. 11:25

René Christensen (DF):

Jeg kan i hvert fald love, at vi ønsker at ændre på det, vi så ske under
den tidligere regering, hvor der blev færre og færre varme hænder
ude i kommunerne. Og det gør vi også med det krav, vi har, til den
her finanslov, hvor vi gerne ser der bliver øremærket en milliard til
ældreområdet, og det er netop til varme hænder ude i kommunerne,
så man kan give en værdig ældrepleje.

Når vi kigger på sundhedsområdet, er vi rigtig, rigtig glade for, at
regeringen har fremlagt et forslag, hvor der er øget mulighed for og-
så at få flere varme hænder og kortere sagsbehandlingstider i sund-
hedssystemet. Det er vi sådan set glade for.

Så er det da rigtigt, at vi ikke er nået helt i mål i forhold til de
ting, vi gerne vil som parti. Men det, der er vigtigt, er da, at tingene
går i den helt, helt rigtige retning. Og så må man bare sige, når man
snakker om procenter, at den måde, som Socialdemokraterne ønsker
at bruge en vækst i det offentlige på, er vi helt uenige i.

Kl. 11:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jens Joel.

Kl. 11:26

Jens Joel (S):

Tak for talen. Jeg vil også godt have et svar. Ønsker Dansk Folke-
parti en vækst på de kommende finanslove, der er højere end 0,8
pct., så man samlet set lever op til sit klokkeklare valgløfte?

Kl. 11:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren. Værsgo.

Kl. 11:26

René Christensen (DF):

Dansk Folkeparti vil, hvor vi har mulighed for det, kæmpe for, at vi i
forbindelse med finanslovene for 2016 og 2017 og alle dem, der
kommer, kan få et værdigt samfund, også i forhold til velfærdsområ-
derne, ingen tvivl om det. Og når vi snakker om en vækst på 0,8 pct.,
er det jo en lille, moderat vækst i det offentlige forbrug. Særlig når
vi kigger på demografien og ældreområdet, kan vi se, at der bliver
flere ældre, og på sundhedsområdet kan vi også se, at der er stigende
udgifter. Det kræver en lille, moderat vækst.

Derfor er vi gået til valg på 0,8 pct. Det gjorde vi også i 2011, faktisk sammen med både Venstre og Konservative. Vi blev i hele den seneste valgperiode bakket op af de økonomiske vismænd i, at det er det, der er behov for. Så ja, det er stadig væk Dansk Folkepartis mål.

Kl. 11:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste spørger er hr. Rune Lund, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:27

Rune Lund (EL):

Jeg må indrømme, at jeg synes, det virker meget mærkeligt, at man i en valgkamp, som lige er overstået, fra Dansk Folkepartis side går ud og lover, at man vil arbejde for massevis af varme hænder i den borgernære sektor: Massevis af hjemmehjælpere, det kan være pædagoger i børnehaven, det kan være folkeskolelærere, altså en massiv styrkelse af den borgernære velfærd. Men når så valget er overstået og vi skal til at diskutere finanslov, og når der kommer et omprioriteringsbidrag her, som vil tage milliarder af kroner fra kommunerne og den borgernære velfærd, og som vil betyde nedskæringer, og som vil betyde fyringer af tusindvis af mennesker, så kan Dansk Folkeparti ikke klart og tydeligt fra talerstolen sige: Det vil vi ikke støtte.

Det synes jeg er højst besynderligt, og jeg synes egentlig også, det er besynderligt, at der hele tiden bliver henvist til, at der er lavet en aftale med Kommunernes Landsforening. Jeg ved ikke, om ordføreren har bemærket, at den såkaldte aftale, som blev indgået før sommerferien, for første gang ikke hedder en aftale, og den konstaterer så egentlig faktisk bare, at regeringen har tilkendegivet, at man vil gerne gennemføre de her ting.

Så mit spørgsmål er: Hvorfor vil Dansk Folkeparti ikke i den situation bruge de mandater, man har, når man nu i valgkampen har lovet, at man vil kæmpe for velfærden i kommunerne?

Kl. 11:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 11:28

René Christensen (DF):

Jeg kan sige meget tydeligt herfra, at Dansk Folkeparti ikke støtter omprioriteringsbidraget. Det er meget tydeligt. Det støtter vi ikke. Vi synes, det er dårligt. Vi synes, at KL skulle have gået sin vej. De skulle have sagt, at hvis det er det, der bliver lagt på bordet, så ønsker vi ikke at deltage. Det valgte KL ikke at gøre. KL havde fået et andet mandat, altså at de godt kunne indgå en aftale, hvori der var et omprioriteringsbidrag. Det er vi uenige i. Men vi anerkender selvfølgelig, at KL kommer med 98 kommuner i ryggen. Det skal man jo ikke underkende. Man har lavet en aftale. KL må jo åbenbart have en forventning om, at man kan spare i milliardklassen ude i kommunerne, uden at det gør ondt. Det tror vi simpelt hen ikke på i Dansk Folkeparti.

Kl. 11:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Rune Lund.

Kl. 11:29

Rune Lund (EL):

Jeg synes, det er lidt mærkeligt sådan at sende aben videre. Jeg er enig i, at KL ikke skulle have indgået den aftale. Men Dansk Folkeparti er jo repræsenteret her i Folketinget, og vi har lige haft en folketingsvalgkamp, hvor Dansk Folkeparti har lovet, at den borgernære

re velfærd skulle styrkes. Hvordan kan man så lade være med at bruge sine mandater til klart og tydeligt at sige, at vi vil ikke skære ned i den borgernære velfærd med et omprioriteringsbidrag, som vil tage milliarder af kroner? Jeg kan sige fra vores side i Enhedslisten: Vi siger, hvad vi mener, men vi gør også, hvad vi siger. Og det har vi gjort ved alle finanslovsforhandlinger. Var det her omprioriteringsbidrag kommet op i forbindelse med en finanslovsforhandling med den tidligere regering, havde vi klart og tydeligt kunnet sige, at det ville vi aldrig stemme for. Det undrer mig, at DF ikke vil bruge sine mandater her.

Kl. 11:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 11:29

René Christensen (DF):

Men der er Enhedslisten og Dansk Folkeparti jo fundamentalt forskellige. For Enhedslisten ønsker jo, at det skal være staten, der styrer det hele. Vi anerkender sådan set, at der er det kommunale selvstyre. Hvis man ikke anerkender, når der er indgået en aftale, så er der ikke kommunalt selvstyre, og så er det Folketinget, der skal lave aftalen om kommunernes økonomi. Vi mener faktisk, det er vigtigt, at kommunerne sender KL i byen med et mandat. Vi, undskyld, jeg bruger udtrykket, fatter ikke, at KL så havde fået det mandat, de fik. Men det fik de så åbenbart fra deres kommuner og fra deres 98 borgmestre. Det er vi uenige i. Men vi ønsker faktisk ikke, at vi herinde i Folketinget hvert eneste år skal diskutere kommunernes økonomi. Det er selvfølgelig kommunerne og regeringen, der fastlægger kommunernes økonomi.

Kl. 11:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Christian Rabjerg Madsen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 11:30

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for det. På nogle stræk kan jeg sådan set godt lide Dansk Folkeparti. Uden smålig skelen til realisme er der altså slag i bolledejen, når det kommer til Dansk Folkeparti. Det gjaldt – i hvert fald inden valget – den offentlige vækst, og det gjaldt også spørgsmålet omkring udflytning af statslige arbejdspladser, hvor Dansk Folkeparti vanen tro kastede et meget højt antal styrelser i puljen over arbejdspladser, der skulle flyttes ud.

Jeg har stor sympati for Dansk Folkepartis ønske om at styrke de tyndbefolkede områder, men det er så også her, jeg mener, at kæden hopper fuldstændig af for Dansk Folkeparti. For regeringen fik flyttet statslige arbejdspladser ud med den aftale, der er indgået, javel, men men finanslov, som vi debatterer i dag, ja, så lukker regeringen jo langt, langt flere arbejdspladser ude i provinsen, end der er blevet udflyttet. Kunne hr. René Christensen ikke forklare mig det? Jeg kan forstå, at hr. René Christensen siger, at i forhold til arbejdspladser i provinsen giver man med den ene hånd og tager med den anden – det var det, der tidligere blev sagt fra ordføreren. Der vil jeg så bare opfordre gode folk ude i provinsen til at tælle fingrene på hånden, efter at de har givet hr. René Christensen hånden, for der bliver snydt på vægten her fra DF.

Kl. 11:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo, ordfører.

Kl. 11:31

Kl. 11:34

René Christensen (DF):

Nu er det jo sådan, at vi står her ved første behandling. Og det er sådan, at der er kommet et oplæg til finanslovsdrøftelser fra regeringen og Venstre. Sådan er det jo. Så skal vi jo drøfte, hvordan det ser ud. Og der siger vi jo meget tydeligt – og vi håber da også, at Socialdemokratiet bakker op – at det er vigtigt, at vi bl.a. kigger på uddannelsesdelen, at man ikke på den ene side flytter nogle statslige arbejdspladser ud og på den anden side lukker uddannelser i provinsen, for så får man ikke den her gevinst, der også skulle være ved at flytte ud.

Det er jo ikke bare for at flytte arbejdspladserne ud, det er jo faktisk for at give kommunerne et bedre skattegrundlag. Og der skal kommunerne have muligheden for at have en fuld pakke. Det gælder om at få Danmark til at hænge bedre sammen. Og der er det da rigtigt, at der er nogle modsatrettede forslag i forbindelse med finansloven, og det er vi fuldt ud opmærksomme på. Men vi er jo ikke enige i det finanslovsforslag, der er lagt frem fra regeringen. Det er jo derfor, at vi skal til finanslovsforhandlinger.

Kl. 11:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Christian Rabjerg Madsen.

Kl. 11:32

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for det. Det her svar er jo meget, meget interessant. Jeg lagde mærke til, at Dansk Folkeparti og hr. Kristian Thulesen Dahl sagde, at hvis de var uden for regeringen, ja, så ville de opnå mere indflydelse på regeringens politik. Det blev så til 0,3 pct. vækst i den offentlige sektor. Det var jo blevet en massakre, hvis DF var gået med i regeringen, og det er jeg så glad for at I ikke har gjort.

Men dit svar på mit sidste spørgsmål giver jo anledning til så helt klart og helt præcist at afkræve hr. René Christensen svar på det spørgsmål, der lyder: Jamen hvor stor skal væksten i den offentlige sektor så være, for at DF går med? Altså, du har sagt, at I ønsker at skubbe regeringen, men svar nu bare helt klart på spørgsmålet: Hvor stor ønsker hr. René Christensen og Dansk Folkeparti at væksten skal være i den offentlige sektor, for at DF er klar til at lukke en finanslovsaftale med regeringen? Tak.

Kl. 11:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg tror, hr. Christian Rabjerg Madsen selv er klar over, at der var et par tilfælde af direkte tiltale. Det ser ud, som om de bliver rettet hen ad vejen.

Værsgo, ordfører.

Kl. 11:33

René Christensen (DF):

Jamen Dansk Folkeparti bruger sine mandater bedst muligt og dygtigst muligt. Sådan er det. Vi vælger ikke at gå til finanslovsforhandlinger med ultimative krav. Det har man før set. Andre partier har stået ovre hos finansministeren under den tidligere regering og fået næsten alt, hvad man ville have, og så manglede man lige det sidste, og så smækkede man med døren, og så fik man ingenting.

Dansk Folkeparti bruger selvfølgelig sine mandater på at flytte Danmark i den retning, vi gerne vil og ønsker. Der kan vi se i den finanslov, som er fremlagt som forslag, at der er nogle takter, der peger i den retning. Vi ønsker selvfølgelig at skubbe det yderligere i vores retning, i forhold til at vi kan få et bedre velfærdssamfund, og det bruger vi vores mandater på. Selvfølgelig gør vi det.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Kaare Dybvad, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 11:34

Kaare Dybvad (S):

Mange tak. Jeg trykker mig ind, fordi der var en ting, jeg ikke fik svar på i ordførerens tale, men nu håber jeg, at han kan hjælpe mig på vej her. Det gælder omprioriteringsbidraget, som jo også gælder for uddannelsesinstitutioner. Ministeren eller rettere ministrene på området har ikke rigtig villet svare mig på det. Nu har jeg jo selv været i valgkamp med bl.a. hr. René Christensen, og jeg håber på, at DF så kunne være dem, der kerede sig lidt mere om de små byer og de uddannelser, der ligger der. For det er jo sådan, at med besparelserne på de 2 pct. vil man ifølge rektorerne på mange af de videregående uddannelser ramme og lukke uddannelser i Nykøbing Falster, Rønne, Skive, Haderslev, Nørre Nissum, Sorø og andre steder rundt om i landet.

Vi har jo prøvet på at få en garanti for, at de her uddannelser ikke vil lukke, altså at man vil bevare uddannelsesudbuddet ude i provinsen og sikre, at de også i fremtiden kan have veluddannet arbejdskraft der. Vil ordføreren her i salen give en garanti for, at man fra Dansk Folkepartis side vil sikre, at de her uddannelser ikke lukker?

Kl. 11:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:35

René Christensen (DF):

Vi vil gøre alt for, at de uddannelsespladser ikke lukker, og det er også det, jeg har prøvet at sige efterfølgende, for ellers får man ikke den her gevinst. Uddannelsesdelen er utrolig vigtig for at have et velfungerende lokalsamfund. Der skal ikke være for langt til uddannelserne. Selvfølgelig kan man ikke have uddannelser liggende alle steder, men når vi kigger på den centralisering, der er sket over de sidste år, må vi sige, at man nok er ved at være på det niveau, som er acceptabelt, i forhold til de afstandskrav der kan forlanges med hensyn til at komme til uddannelsesstedet.

Men en anden ting er også vigtig. Det er jo ikke sådan, at man ikke kan gøre ting smartere og billigere. Både den tidligere regering, den nuværende regering og den tidligere regering igen har jo også haft et omprioriteringsbidrag for statslige styrelser. Det skal man jo også huske. Vi vil gerne være med til at tage ansvar for uddannelsesstederne, være med til at skrive ind i aftalen, hvor de skal være geografisk placeret, for det, man har gjort for de statslige styrelsers vedkommende, er, at man jo bare har lagt besparelsen ned over dem, og så har politikerne sat sig tilbage i stolen. Og hvad er der så sket? Så har man jo centraliseret det hele. Det kunne nemt ske for uddannelserne, og det er vi meget opmærksomme på ikke bør ske.

Kl. 11:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Værsgo.

Kl. 11:36

Kaare Dybvad (S):

Jeg takker for opmærksomheden, men jeg vil alligevel gerne høre, om ordføreren, som repræsenterer både det største borgerlige parti, men jo også det parti, som sådan i almindelighed kerer sig om provinsområderne, ikke vil give en garanti. Hvis man nu får oplyst et konkret beløb – og det er på vej fra ministeriet – på, hvor meget det vil koste at fastholde de her uddannelser i de ti mindre byer, hvor de har videregående uddannelser, vil man så ikke give en garanti for, at

det er det, man får med, når man kommer ind og sætter sin underskrift på finansloven?

Kl. 11:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Ordføreren.

Kl. 11:37

René Christensen (DF):

Der er rigtig mange vigtige parametre. Der er ingen tvivl om, at det, vi ønsker, er, at så mange uddannelser som muligt bibeholdes der, hvor de er. Jeg kan ikke udenad, hvor alle de uddannelsespladser, der er, ligger henne, og det kan godt være, at der er en enkelt eller to, der måske godt kan undværes. Det skal jeg ikke kunne sige her fra Folketingets talerstol.

Men det, vi gerne vil, er jo også at kigge på, hvad det så er for nogle muligheder, de har for at overleve. Nu kender jeg tilfældigvis sygeplejeskolen i Nykøbing Falster, og der har man faktisk mulighed for at optage flere elever, end man kan i dag. Altså, der er flere, der søger ind. Man kunne faktisk få en bedre business case ved at få mulighed for at optage flere elever på skolerne. Det bliver man nødt til at tage med, når man siger, at de her uddannelsessteder skal optimere deres indsats. Så skal de også have lov til at optimere den så godt som muligt, også i forhold til at optage elever – altså få kunder – på deres uddannelser, og det bliver også en del af diskussionen.

Kl. 11:37

Kl. 11:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og den sidste spørger er hr. Søren Egge Rasmussen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:38

Søren Egge Rasmussen (EL):

Tak. Ja, det har været en interessant debat. Det er jo, ligesom der bliver lagt vægt på velfærd i talen, og så er det via debatten kommet frem, at det er velfærd i ord uden handling, tomme løfter på stribe. Jeg kan forstå, at ordføreren lægger meget vægt på den aftale, KL har lavet, uden at ordføreren synes, det er en god aftale.

Jeg vil godt høre ordføreren, om ikke det er korrekt, at det kun er en 1-årig aftale, KL har lavet, og at der derfor er nogle muligheder for, at man hurtigt kan ændre på kursen.

Kl. 11:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 11:38

René Christensen (DF):

Først vil jeg sige, at Dansk Folkeparti kæmper for velfærd og ikke kun i ord. Vi har et helt klart ønske om at tilføre ældreområdet ude i kommunerne 1 mia. kr. om året. Vi kan se, at borgerne bliver ældre, og det vil vi gerne være med til at finansiere. Vi vil gerne være med til at finansiere sundhedsvæsenet. Vi lever længere, og det gør også, at vi har behov for at leve længere med de skavanker, som vi har. Det vil vi gerne være med til at finansiere.

Så der er ingen tvivl om, at når Dansk Folkeparti siger, at vi ønsker at styrke velfærd, så gør vi det både i ord, i handling og med midler, altså økonomi – ingen tvivl om det.

Kl. 11:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Søren Egge Rasmussen, værsgo.

Søren Egge Rasmussen (EL):

Jamen det er da meget ædelt. Men jeg vil gerne høre, om det ikke er lidt betænkeligt, når man ser på, hvad der sker ude i kommunerne, altså det, at KL har lavet en aftale. Jeg har i hvert fald lagt mærke til, at der i Aarhus er et flertal, der går videre og prøver at lave nedskæringer over flere år som konsekvens af den KL-aftale, som Dansk Folkeparti så på en eller anden måde vil leve med. Altså, jeg synes, at det her virker, som om man udnytter, at der ligesom er et alibi for ikke at prioritere velfærd; det synes jeg er dybt skuffende.

Jeg vil godt høre ordføreren, om ikke det er korrekt, at der i en række kommuner nu er ved at blive vedtaget nedskæringer, som sådan set trækker i den modsatte retning af det, ordføreren gerne vil på ældreområdet.

Kl. 11:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:40

René Christensen (DF):

Vi anerkender jo fuldt ud, at vi har selvstændige kommuner. Vi anerkender også, at når der er nogle, der indgår en aftale, så kan man være uenig eller enig i den aftale. Vi er voldsomt uenige i den aftale, som regeringen og KL har indgået, og vi håber så sandelig, at der er flere partier her i Folketinget, som gør meget klart opmærksom på, at det indhold, som KL har forhandlet frem, er man ikke enig i. Det giver i hvert fald KL et mandat til at forhandle til 2017.

Man skal ikke underkende vigtigheden af bemærkninger til lovforslag og det, og at man kan tælle til 90 i forhold til Folketingssalen, altså i forhold til hvem der syntes, at det her var en god aftale, og hvem der syntes, at det var en dårlig aftale. Jeg håber, at der vil være 90 mandater, der synes, det var en dårlig aftale, KL indgik med regeringen.

Kl. 11:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, og tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jacob Jensen, Venstre. Værsgo.

Kl. 11:41

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Tak for det. I dag starter vi jo formelt forhandlingerne om den første finanslov siden valget her i sommer, hvor vælgerne som bekendt valgte et nyt flertal i Folketinget. Derfor er det også for første gang i 4 år, at det er en borgerlig finansminister, der sidder for bordenden, og det giver jo i sig selv en vis ro i maven, kan jeg sige i hvert fald for mit vedkommende.

Jeg vil gerne starte med at understrege, at vi i Venstre ser meget frem til de forhandlinger, som vi skal have med Folketingets øvrige partier. Der er ikke noget med en knytneve herfra, tværtimod har vi åbne arme, og vi har også åbne ører, i forhold til de forslag der selvfølgelig kommer. Men vi har også et klart budskab til de partier, der byder sig til: For at få indflydelse kræver det, at man har realisme med i baghovedet og pengene med i baglommen.

Da jeg skulle forberede mig her til dagens debat, kom jeg til at tænke på en gammel børnesang, nemlig »Der bor en bager«. Sangen slutter som bekendt med sætningen: »Har du penge, så kan du få, men har du ingen ...« – ja, så kender vi jo resten. Den sætning har jo ikke mistet sin berettigelse, siden jeg hørte den første gang som en lille dreng. Budskabet om, at man skal have pengene med, hvis man skal have noget, er jo for de fleste børnelærdom, og jeg håber derfor også, at det i den grad er kendt hos partierne her i Folketinget – ikke

mindst i forhold til forhandlingerne om finansloven for 2016, for her er det mere relevant end nogen sinde før.

Der mangler som bekendt penge i statskassen. Det økonomiske råderum er således 8 mia. kr. mindre frem mod 2020, end vi blev bildt ind, da vi overtog regeringsmagten. Kasseeftersynet afslørede som bekendt, at de penge, som nogle før valget havde meget travlt med at bruge på at udstede valgløfter, slet ikke fandtes i virkelighedens verden. Ja, der var faktisk regninger, der ikke var betalt. Alligevel ryster vi i Venstre ikke på hånden. Vi er klar til at tage ansvaret for at få Danmark videre og tilbage på sporet. Vi vil prioritere en sund offentlig økonomi og en solid økonomisk udvikling, der bygger på, at vi får genskabt balancen mellem indtægter og udgifter. Vi vil skabe bedre mulighed for, at pengene kan tjenes, før vi bruger dem. Og vi har vores prioriteringer klar, for vi tør godt prioritere.

Vi siger helt klart, at bevillinger, som nogle måske tidligere havde troet var evigt gældende – til solen brænder ud, vil nogle måske sige – er det ikke længere. Vi ønsker at prioritere på udvalgte områder og sætte en ny retning for udviklingen. Det kræver ændringer, det kræver prioriteringer, og det kræver politisk mod.

Vi har f.eks. prioriteret ekstra 2,4 mia. kr. til sundhedsvæsenet for at styrke indsatsen for demente og ældre medicinske patienter og sikre en hurtigere udredning og hurtigere behandling. Vi vil prioritere 0,5 mia. kr. til initiativer, der sikrer en effektiv hjælp til socialt udsatte. Vi vil prioritere at forbedre vilkårene for, at danske virksomheder kan skabe flere job i Danmark, bl.a. i form af en erhvervsskattereform. Vi vil prioritere vækst i hele landet, bl.a. gennem bedre betingelser for fødevarerhvervet, udflytning af statslige arbejdspladser, en lempeligere planlov, en styrket bredbåndsdækning – blot for at nævne nogle elementer. Vi vil prioritere midler til den boligjobordning, som vi lovede før valget, og som vi allerede har gennemført efter valget med et bredt flertal her i Folketinget. Vi vil prioritere penge til en ny flerårsaftale for politiet, så politiet også fremover har de nødvendige ressourcer til at løse de opgaver, som de bliver stillet over for, herunder terrorbekæmpelse og synlighed i hele landet.

Til gengæld vil vi finde midler ved bl.a. at lette på niveauet for ulandsbistanden. Vi skal stadig være blandt de lande i verden, der giver absolut mest. Det gør vi også selv efter regeringens omprioritering. Der vil vi være i topfem blandt de lande i verden, som giver mest i ulandsstøtte. Vi tør også sætte retning for midlerne, så vi får endnu mere effekt, bl.a. ved en styrket indsats i nærområderne i forhold til konflikterne.

Vi finder også midler ved f.eks. at lette på bevillingerne til forskning, uden at det betyder, at vi ikke lever op til de målsætninger, vi både selv har sat, og som vi har sat i EU-systemet, nemlig at man skal bruge over 1 pct. af bruttonatproduktet. Det gør vi også fortsat efter den omprioritering, som regeringen lægger op til. Vi tør også sætte retning for midlerne, for også på det område kan midlerne selvfølgelig anvendes mere effektivt til f.eks. mindre administration og mere forskning.

Kommunerne, som også allerede har været nævnt i debatten, må som regionerne og staten også tage del i tilvejebringelsen af midler, så vi bl.a. kan få skabt bedre betingelser for, at virksomhederne lægger deres investeringer her i landet og dermed de jobs og de indtægter, som også kommunernes økonomi er afhængig af, og som også den borgerne nære velfærd er afhængig af. Tingene hænger sammen.

Kort sagt: Vi prioriterer, og vi lægger åbent frem, hvad vi vil bruge pengene på, og vi lægger åbent frem, hvor vi vil finde pengene – krone for krone – så bundlinjen stemmer.

Kl. 11:46

Over for det har jeg umiddelbart kun set ét forsøg på at fremsætte et finanslovsforslag, nemlig den pamflet, som jeg har med her, og som jeg også har refereret til tidligere, svarende til et, hvad kan man sige, mellemlangt debatindlæg fra Socialdemokraterne. Det er altså

åbenbart det, man refererer til, når man fra socialdemokratisk side siger, at man har en gennemregnet plan, der krone til krone er finansieret. Så er det altså de her sider, der henvises til.

Nok er tal taknemlige, men der er trods alt tale om et finanslovsudspil fra landets største parti, hvor de eneste tal er de sidetal og de få årstal, som bliver nævnt i oplægget. Man kunne godt have forventet noget mere – jeg ville i hvert fald have forventet noget mere – ud over de her langt hen ad vejen udmærkede betragtninger, men man kunne godt have lagt noget prioritering, noget vægt og noget finansiering bag det. Men det kan selvfølgelig være sporene fra tidligere tider, der skræmmer, hvor man kom så gruelig galt af sted med at blive for konkret i sine løfter, som man så efterfølgende ikke kunne indfri. Det kan man selvfølgelig ikke fortænke Socialdemokraterne i, men så alligevel. Jeg havde forventet mere.

Nogle spørger måske sig selv, hvorfor regeringen så gør det så svært for sig selv ved at fremsætte en stram finanslov, når nu de fleste andre partier kommer med velmenende ønsker, som kræver ekstra finansiering. Det letteste i verden ville jo have været, at vi bare gav flere penge til alle områder, men det ville ikke have været ansvarligt. Vi har selvfølgelig et ansvar som regering for, at dansk økonomi også er på behørig afstand af de krav, som vi selv har stillet i budgetloven, og som vi er underlagt i forhold til EU-reglerne. Vi skal ikke køre helt til kanten, helt ud i vejgrøften, som vi tidligere har set, og som har gjort os enormt sårbare over for uforudsete hændelser. Vi skal holde os sikkert oppe på vejen og med en rolig og fast hånd på rattet. Kun på den måde kommer vi sikkert videre frem mod nye mål.

Vores forslag til finanslov går således på to ben: Vi vil styrke kernevelfærden på udvalgte områder, og samtidig vil vi skabe bedre betingelser for, at der kan skabes private job i fremtiden. Flere private job er jo hele forudsætningen for, at der er indtægter, så vi også i årene fremover kan have penge til gode skoler, sundhedsbehandling af høj kvalitet, en værdig ældrepleje m.v.

Den her regering lover ikke så meget, som nogle måske kunne ønske sig, eller så meget, som andre måske har for vane at gøre. Men til gengæld holder vi det, vi lover. Vi ved, det ikke er realistisk at puste og have mel i munden på samme tid, for nu at vende tilbage til den gode gamle bager fra Nørregade, og derfor har vi også sagt, at tempoet for, hvor hurtigt valgløfterne kan indfries, må sættes ned. Det er jo desværre en konstatering og en konsekvens af en politik, der tidligere førte dansk økonomi lige til kanten af det tilladelige. Til gengæld ønsker vi så også at putte noget mere gær i dejen, så samfundskagen kan blive større, i stedet for at spise hele kagen og kun overlade krummerne til kommende generationer.

Med de ord vil jeg se frem til forhandlingerne om finansloven for 2016.

Kl. 11:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er jo en lang række spørgsmål, men vi udsætter nu mødet til en frokostpause indtil kl. 13.00. Så kommer spørgerne, og den første spørger efter frokostpausen, kan jeg sige, er hr. Benny Engelbrecht fra Socialdemokratiet.

Mødet er udsat. (Kl. 11:49).

Kl. 13:00

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Vi skal her genoptage mødet, hvor finansloven er til første behandling. Vi nåede jo før pausen at høre Venstres ordfører, Jacob Jensen,

men vi nåede ikke at få stillet spørgsmål. Så vi starter på spørgsmålsrunden til Jacob Jensen.

Da ordføreren nu er kommet op på talerstolen, vil jeg give ordet til den første, der har et spørgsmål, og det er hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:00

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand, og jeg vil allerførst indlede med at ønske ordføreren tillykke med den aftale, vi netop har indgået sammen, om dagpenge. Det er vigtigt, også selv om det ikke har noget at gøre med denne finanslovsdebat, som vi er i gang med.

Ordføreren var meget optaget af vores finanslovsudspil og meget optaget af de tal, der står i finanslovsudspillet, og derfor må jeg sige, at vi jo havde gjort os meget umage med, at det, der så stod i vores præcise finanslovsudspil, ikke kunne misforstås. Derfor ærgrer det mig, at ordføreren alene holdt øje med de tal, som var sidetallene, og ikke de tal, som vi henviser til, og som er regeringens egne væksts-køn. For dem refererer vi jo som bekendt også.

Så jeg vil godt indledningsvis lige bede ordføreren om at bekræfte, at det faktisk er sådan, at kigger man i overslagsårene fra 2017 og fremefter, så ser man, at der rent faktisk er udsigt til en større real-vækst end det, som lå til grund i regeringens eget kasseeftersyn.

Kl. 13:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:01

Jacob Jensen (V):

Jamen jeg vil så også sende lykønskningen retur. Jeg synes, det er rigtig vigtigt – ikke at det er det, der ligger i spørgsmålet her – at vi nu har fået lavet et godt og robust og trygt dagpengesystem. Men det vil der givetvis være andre der vil spørge ind til, så det kan vi jo eventuelt tage detaljerne om der. Men bare lige for at starte dér, så husker jeg, at ordføreren i et svar til mig her tidligere på dagen sagde noget i retning af, at Venstre så gav med knytningen, fordi vi lige-som ikke var imødekommende over for Socialdemokraternes – kaldte jeg det – sådan mellemlange kronik. Jeg synes lige præcis, at den her aftale også viser, at vi fra regeringens og Socialdemokraternes og Dansk Folkepartis side kan finde ud af at arbejde sammen på tværs i Folketinget også på svære områder.

Men så til det konkrete spørgsmål: Jamen det er da rigtigt, men det ændrer jo ikke ved det synspunkt, at vi har en økonomi i Danmark, som er blevet kørt lige til kanten, som er lige til kanten af det, der er det tilforladelige i forhold til budgetloven og i forhold til EU-reglerne. Og der er vi bare af den opfattelse, at vi skal være i behørig afstand, for vi ved jo ikke, hvad der måtte ske af uforudsete hændelser, som gør, at udgiftsniveauet kan stige. Det er derfor, vi blot siger: Vi lægger en finanslov frem, som er stram, men vi lægger den også på en måde, så vi kommer væk fra, som jeg kalder det, vejgrøften og kommer ind på midten af vejen.

Kl. 13:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Benny Engelbrecht. Vi skal lige have mikrofon på Benny Engelbrecht. Der kom den.

Kl. 13:03

Benny Engelbrecht (S):

Der kom en mikrofon nu, tak, formand.

Jo, jo, men altså til det der med at gå helt til kanten, vil jeg sige, at jeg går ud fra, at hr. Jacob Jensen også har læst det orienterende aktstykke, som vi netop har fået over, og som vi skal behandle i det møde, vi har i Finansudvalget senere i dag, og som jo fortæller os, at regeringen helt uden blusel har kunnet gå ned og finde penge til at

finansiere en boligjobordning i 2015. Hvorfor? Jo, fordi der faktisk er ret meget luft op til budgetlofterne. Selv efter man har finansieret boligjobordningen, er der for at være helt præcis 4 mia. kr. op til budgetlofterne. Det kan man vel ikke ligefrem sige er at bruge rub og stub, når der ikke blot er efterladt noget luft, men rent faktisk er efterladt så meget luft, at regeringen har været i stand til at finansiere en boligjobordning, som så i øvrigt ikke har nogen særlig stor effekt rent beskæftigelsesmæssigt.

Kl. 13:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:04

Jacob Jensen (V):

Det ændrer ikke ved mit synspunkt. Det ændrer ikke ved mit synspunkt – og det er jo ikke noget, jeg står og finder på, for det kunne vi jo se af de oversigter og de økonomiske redegørelser, der er blevet givet – nemlig at vi har ligget på kanten og faktisk også på den forkerte side af grænsen for, hvad der var det tilladelige i forhold til vores budgetlov, som vi jo er fælles om, og i forhold til EU-reglerne.

Ordføreren startede med at sige, at regeringen jo kan vælge den lette løsning. Nej, vi vælger ikke den lette løsning. Vi vælger den ansvarlige løsning. For det letteste i verden ville da være at sige, at nu bruger vi så løs. Men det synes vi ikke er fornuftigt. Vi synes, det er uforsvarligt – og det er oven i købet den finansieringskilde, som Socialdemokraterne peger på i deres såkaldte oplæg – at skulle til at bruge af råderummet i de kommende år. Det vil vi ikke. Vi vil være sikre inde på midten af vejen og have en sikker hånd på rattet. Og det får vi ved at lægge et finanslovsforslag frem med luft til de grænser, som vi selv har aftalt.

Kl. 13:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Pelle Dragsted.

Kl. 13:05

Pelle Dragsted (EL):

Tak skal du have. Vi har jo haft en debat i dag om omprioriteringsbidraget, som jeg gerne vil tage lidt videre fat i, for det, vi hørte fra ordføreren for Dansk Folkeparti, var jo, at det kunne man sådan set rydde op i, når man kom frem til kommunaftalerne – altså, hvis vi vedtager L 2 og L 3, kan man lave om på det igen senere.

Kan ordføreren ikke bekræfte, at når man fører pengene over til det statslige delloft, kan de jo sådan set være brugt i mellemtiden?

Kl. 13:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:05

Jacob Jensen (V):

Altså, jeg har denne tilgang til verden: Vi lever i et land, og det land har vi herinde i parlamentet et ansvar for at sætte en retning for. Og med hensyn til det der med den megen kassetænkning, som jeg kan forstå at Enhedslisten er ude i, er det ikke vores tilgang til det. Vi synes, det er væsentligt, at der selvfølgelig er et kommunalt selvstyre, vi synes, det er væsentligt, at der bliver indgået aftaler hvert eneste år i Finansministeriet med kommunerne, og vi synes også, det er væsentligt, at vi så også sætter en retning for de midler og i øvrigt sikrer, at der bliver flere midler. For midlerne, som hr. Pelle Dragsted siger bliver brugt, forsvinder jo ikke op i den blå luft. De bliver jo netop prioriteret, også med det finanslovsforslag, som vi her behandler. De bliver jo prioriteret til bl.a. nogle af de kernevelfærds-områder, som jeg også ved ligger hr. Pelle Dragsted på sinde, sund-

hed, ældre m.v. Så pengene forsvinder jo ikke – der bliver sat en retning for dem.

Kl. 13:08

Kl. 13:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Pelle Dragsted.

Kl. 13:06

Pelle Dragsted (EL):

Nej, jeg mener sådan set ikke, at pengene forsvinder. Det, vi diskuterer, er, hvad de bliver brugt til. Ordføreren for Dansk Folkeparti var heroppe og sige, at hvis kommunerne sagde nej til en aftale til sommer, så ville Dansk Folkeparti bakke dem op i, at de skulle beholde hele omprioriteringsbidraget i de kommende år.

Så det er egentlig et meget enkelt spørgsmål, jeg vil stille. Vi ved jo f.eks., at der skal forhandles en skatteaftale her i foråret. Og jeg kan jo se, at ordføreren til Momentum, altså KL's blad, for en uge siden har udtalt: Hvis vi skal have pengene ud til bl.a. en lempelse af virksomhedernes omkostninger gennem skatte- og afgiftslettelser, kræver det, at vi får pengene i kassen først. Så det er egentlig ikke noget polemisk spørgsmål. Jeg vil bare gerne spørge: Er det sådan, at et flertal i Folketinget her i april eller marts, eller hvornår det er, man har tænkt sig at lave en skattereform, kan vælge at disponere, altså helt teknisk har muligheden for at disponere over de penge, som Folketinget, hvis man vedtager L 2 og L 3, flytter fra det kommunale delloft til det statslige delloft? Kan ordføreren bekræfte, at det er tilfældet, at det kan ske?

Kl. 13:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:07

Jacob Jensen (V):

Ja, det er jo sådan set det, der er hele ideen. Altså, jeg troede egentlig, det forelå som noget ganske simpelt, at det er det, der er hele tanken. Vi har jo sagt det fuldstændig ærligt: Vi prioriterer velfærdsområder som ældre, sundhed m.v., men vi prioriterer også, at det går på to ben, hvor det andet ben så er at skabe bedre vilkår for, at vi kan få investeringerne til at blive i Danmark, få arbejdspladserne til at blive i Danmark, få indtjeningen til at blive i Danmark. Og det kræver bl.a., at vi får lettet på afgifter og på skatteniveauet, så vores virksomheder har bedre vilkår at arbejde under, og så danskerne føler sig motiveret til at komme ind på arbejdsmarkedet. Og det er det, vi lægger op til, når vi skal lave en skattepakke senere på sæsonen.

Kl. 13:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Josephine Fock.

Kl. 13:08

Josephine Fock (ALT):

Tak for det, og tak for talen. Noget af det, vi jo er meget optaget af i Alternativet, er de nedskæringer, der er i forhold til hele den grønne omstilling. Og jeg vil egentlig gerne spørge ordføreren, om man i partiet Venstre har overvejet, om man i forhold til de jobs, de iværksættere og de innovative tiltag, der er, og den måde, man beskærer det på, ikke er med til at ødelægge grundlaget for en grøn omstilling i Danmark.

Kl. 13:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Jacob Jensen (V):

Absolut har vi overvejet alting om de her ting, som vi lægger frem – selvfølgelig har vi det. Men jeg vil gerne sige, at selv med de prioriteringer, vi foretager, så ligger vi, hvad den grønne omstilling angår, på et absolut højt ambitionsniveau. Det er et af de højeste i verden, hvis ikke det højeste i verden – 37 pct. i reduceret CO₂-udledning i 2020. Det er et højt niveau; det er et så højt niveau, at man kan sige, at den grønne omstilling, som vi også deler ambitionen om, også de arbejdspladser, der ligger, sætter vi ikke over styr.

Tværtimod kunne man have forestillet sig, at hvis vi skulle være gået endnu videre, som nogle andre gør – jeg tænker på et tal, som er højere, det kunne være 40 pct., det kunne være noget andet – så ville man netop kunne opleve, at nogle af de omkostninger, som skulle udrulles på virksomhederne, ville have drænet arbejdskraft, og de ville have drænet arbejdspladser i Danmark, og de ville så have været flyttet til eksempelvis Polen og Tyskland. Der er det bare sådan, at klimaet ikke kan mærke forskel på, om udlændinge kommer fra syd eller nord for grænsen. Og der synes jeg bare, det er vigtigt, at vi så har jobbene i Danmark og dermed også investeringerne og indtægterne i Danmark.

Kl. 13:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Josephine Fock.

Kl. 13:09

Josephine Fock (ALT):

Tak. Nu er det jo sådan, at det ikke er mere end 4 måneder siden, at 49 forskere skrev i Politiken, at vi er nødt til også at være foregangsland i Danmark, og at det sådan set er en god forretning. Så jeg har stadig væk svært ved at forstå, hvordan ordføreren har den holdning, i forhold til at så vil arbejdspladserne forsvinde ud af Danmark, når man ved, at der er økonomi i det her, og når man ved, at det også er gavnligt for væksten, også i yderområderne. Er det ikke noget, Venstre kerer sig om?

Kl. 13:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:10

Jacob Jensen (V):

Jo, jeg kan bekræfte, at det er noget, vi kerer os om. Og det er jo bl.a. derfor, vi forsøger at lave nogle rammebetingelser for nogle af de virksomheder, som netop arbejder i udkantsområderne, eksempelvis hele fødevareklyngen, som har meget, meget trange vilkår i øjeblikket. Der har vi så også sammen med flere andre partier her i Folketinget inden valget lagt en plan frem, som vi så forsøger at gennemføre nu her efter valget, som netop skal give nogle bedre muligheder for, at eksempelvis fødevareklyngen kan skabe de jobs og dermed det indtægtsgrundlag, som vi alle sammen bruger og ønsker at have til vores velfærdssamfund.

Kl. 13:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. René Christensen.

Kl. 13:10

René Christensen (DF):

Tak til ordføreren. Dansk Folkeparti er jo rigtig glade for, at Venstre har sat på dagsordenen, at vi nu skal have et samlet Danmark. Det har Dansk Folkeparti kæmpet for i mange år, og nu begynder det arbejde også at bære frugt. Boligjorbordningen er med til at sikre det, og vi anerkender fuldt ud, at man har taget initiativ til at udflytte de

her statslige arbejdspladser, og 16-punktsplanen omkring landbrugs vilkår er også med til at støtte udkantsområderne.

Det, der er spørgsmålet, er, om ordføreren her sådan kan løfte sløret for, om man, når man også kigger på omprioriteringsbidraget på uddannelsesområdet, vil være særlig opmærksom på ikke at give med den ene hånd og tage med den anden hånd, hvis det er sådan, at uddannelsesinstitutionerne vælger at lave centraliseringer for at opnå besparelserne.

Kl. 13:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:11

Jacob Jensen (V):

Man kan sige, at omprioriteringsbidraget jo er en ramme, der bliver sat op. I øvrigt skal jeg kvittere for bemærkningerne om den fælles indsats, vi jo gør, og som vi er fælles om, i forhold til også at styrke udkantsområderne.

Men omprioriteringsbidraget er jo netop en ramme, vi får sat, og hvordan prioriteringen finder sted er jo netop noget, der sker ude lokalt. Vi kan jo konstatere, at regionerne igennem flere år har været underlagt, kan man sige, et effektiviseringskrav, og det har de levet op til, samtidig med at produktiviteten er steget. Og noget tilsvarende kunne man jo forestille sig kommunerne også kunne gøre.

Men hvordan man vælger at prioritere ude i kommunerne er netop et lokalt kommunalt anliggende.

Kl. 13:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. René Christensen.

Kl. 13:12

René Christensen (DF):

Der er jo to former for omprioriteringsbidrag. Der er det med kommunerne, og så har man udlagt det sådan, at man også gerne vil have det indført på uddannelsesområdet. Det er selvfølgelig på kanten af finansloven, men det har dog også betydning for de ting, der sker i finansloven.

For her skal man jo bl.a. finansiere 16-punktsplanen, boligjobordningen og de andre ting, som er med til at understøtte særlig provinsen. Og så ville det bare være rigtig ærgerligt, hvis vi senere hen på efteråret eller til foråret oplever, at uddannelsesinstitutionerne begynder at centralisere, så de forsvinder fra provinsen.

Der kunne det bare være rart sådan at høre, om regeringen har gjort sig nogle overvejelser omkring det, og om man vil være særlig opmærksom på, at det ikke sker. For så mister man jo gevinsten fra det gode stykke arbejde, som regeringen og Dansk Folkeparti i fællesskab har lavet omkring udkantsområderne.

Kl. 13:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:13

Jacob Jensen (V):

Vi har jo en opbygning, også omkring uddannelsesinstitutionerne, som har en armslængde, kan man sige, til Folketinget. Der er selvstændige bestyrelser og ledelser m.v., som jo netop er sat i verden for at vurdere, hvordan de inden for den ramme og det budget, de nu engang har, selvfølgelig får mest ud af de midler i forhold til den rammeaftale, der bliver lavet, så man sikrer kvalitet i undervisningen osv.

Den armslængde står jeg sådan set helt på mål for, for jeg vil meget nødig begynde at diktere her fra talerstolen eller andre steder her

i huset, præcis hvordan organiseringen skulle være ude i de enkelte områder. Det synes jeg trods alt ligger bedst ude lokalt.

Kl. 13:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:13

Ole Birk Olesen (LA):

Før sidste valg fremlagde den gamle SR-regering et ønske om, at el-biler fortsat skulle være afgiftsfritaget. Det havde den så ikke fundet penge til. Den sagde: Dem finder vi bare i finanslovsforhandlingerne. Det blev den meget hånet for, også af Venstre, og det kan jeg godt forstå. Det der med bare at sige, at man ville finde dem i finanslovsforhandlingerne, var uansvarligt mente Venstre, og det mente vi også i LA. Nu har I i Venstre og regeringen så lige indgået en aftale med Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti om at gøre dagpengesystemet 300 mio. kr. dyrere, fordi over 600 mere skal være på dagpenge. Hvor skal pengene komme fra? Det kan I ikke finde ud af sammen. Det skal partierne, der laver finanslov i 2016 for 2017, finde. Hvorfor er det, som var så tåbeligt, da SR-regeringen gjorde det, nemlig at udskyde regningen til finansloven, helt genialt, når Venstre-regeringen gør det selv?

Kl. 13:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:14

Jacob Jensen (V):

Det er jo et glimrende spørgsmål, kan man sige. Det er jo også vigtigt for mig at understrege, at udgangspunktet for os – og det har vi heller ikke lagt skjul på – var, at det skulle være omkostningsneutralt. Men vi anerkender selvfølgelig også, at der er et flertal i Folketinget – og det er jo så derfor, vi har indgået et kompromis – som har bedt om og syntes, at det var nødvendigt at tilføre dagpengesystemet såkaldte nye penge, altså 300 mio. kr. Det er derfor, vi siger, at det skal vi selvfølgelig have arbejdet igennem, når lovforslaget skal laves. Det er jo meget teknisk og omfattende. Det kommer så, som det fremgår af aftalen – som også hr. Ole Birk Olesen refererer til – til at foregå i forbindelse med finansieringen af finansloven, som gælder for 2017.

Kl. 13:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:15

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg forstår godt det der med, at der er et flertal i Folketinget osv., men det er sådan set ikke svar på spørgsmålet. Er det ikke et sundt princip, at de partier, som beslutter sig for at bruge flere penge, også sammen finder ud af, hvordan de penge skal findes? For det er jo ikke sikkert, at det er den samme kreds af partier, der laver finanslov for 2017, når vi er fremme ved 2016, som lige har besluttet, at dagpengesystemet skal være 300 mio. kr. dyrere. Det er da ganske sandsynligt, at det er en anden kreds af partier, der skal lave finanslov. Hvorfor hylder Venstre ikke det princip, at de partier, der vil bruge penge, også skal finde pengene?

Kl. 13:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:16

Jacob Jensen (V):

Jamen det princip hylder vi absolut også. Man kan sige, at vi jo her i Folketinget har adskillige aftaler, som rækker ind over flere år, og det er aftaler, som man så kommer til at stå på mål for, når de skal udmøntes og gennemføres. Det går jeg da så sandelig også ud fra at de partier, som nu har valgt at stå bag og sammen om et dagpengesystem, kommer til at gøre, når den tid kommer.

Kl. 13:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Jeg har lige en meddelelse vedrørende mikrofonerne. I har selvfølgelig trykket jer ind her første gang. Hvis I ønsker ordet anden gang, skal I ikke trykke jer ind. Så kan lydmanden nemmere finde ud af det. Så når I har trykket jer ind første gang og jeg siger navnet, skulle det gerne gå automatisk anden gang med lydmanden. Det er bare for at undgå den der ventetid, der kan give lidt problemer. Det er tekniske problemer, der kan opstå.

Så er det hr. Martin Lidegaard.

Kl. 13:17

Martin Lidegaard (RV):

Tak. Man kan diskutere frem og tilbage om råderummet, men prioriteringerne inden for råderummet kan man ikke diskutere. Der har Venstre desværre valgt at fremsætte et finanslovsforslag, der skærer systematisk på alt det, som kunne komme næste generation til gavn, fra uddannelse over pædagoger til grøn omstilling og udviklingsbistand. Men selv inden for den logik, Venstre har præsenteret, er der noget, der underer mig, og det er i direkte forlængelse af det spørgsmål, hr. René Christensen stillede. Altså, med den ene hånd tvangsforflytter man 3.900 statslige arbejdspladser, og med den anden hånd skærer man så i uddannelsesinstitutioner, i grønne projekter, i rådgivning til forskellige erhvervsinteresser – i *landdistrikterne*. Hvordan hænger det sammen, at man med den ene hånd gerne vil styrke landdistrikterne og med den anden hånd skærer de samme landdistrikter? Det hænger ikke sammen, synes jeg, selv ikke inden for Venstres logik.

Så kunne vi måske ikke komme i nærheden af, at Venstre sammen med os andre rådede lidt bod på det ved at kigge på den liste af grønne projekter og iværksættere, som man vil beskære, kigge på de uddannelsesinstitutioner, man også vil skære væk fra landdistrikterne, og måske i hvert fald lappede lidt på det finanslovsforslag, som Venstre har fremsat?

Kl. 13:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:18

Jacob Jensen (V):

Men jeg er helt uenig med hr. Martin Lidegaard i, at den her regering ikke skulle gøre noget for udkantsområderne og provinsen. Tværtimod. Der er lige blevet lavet den mest ambitiøse udflytning af statslige arbejdspladser i danmarkshistorien. Der bliver fremsat forslag om, at vi skal styrke fødevareklyngen markant, hvilket også bliver modtaget positivt af fødevareklyngen, og det er jo en klynge, som virkelig arbejder ude i landdistrikterne. Vi kommer med forslag om, at der skal være vækst i hele Danmark, bl.a. med forslag om liberalisering af planloven m.v. Det er noget af det, man har efterspurgt ude i provinsen.

Så jeg genkender absolut ikke det billede af, at der skulle have været en nedskæring i landdistrikterne. Tværtimod kan jeg sige, at da hr. Martin Lidegaard sad i regering, havde man en minister, som gik under navnet landdistriktsminister, tror jeg det var, men som

overhovedet ikke kom med et eneste initiativ, som bragte os videre i den retning. Nu har vi fået en ny regering, og vi bringer det ene konkrete forslag frem efter det andet, som skal understøtte udviklingen i provinsen. Det er jeg sådan set stolt af, og det kan jeg sagtens stå på mål for.

Kl. 13:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Martin Lidegaard.

Kl. 13:19

Martin Lidegaard (RV):

Jo, men det, der er mærkeligt, er, at med den ene hånd – og det vil jeg meget gerne anerkende – udflytter man så små 4.000 statslige arbejdspladser. Men det hjælper jo fedt, hvis man med den anden hånd nedlægger tusindvis af kommunale arbejdspladser i de samme kommuner, som man nu flytter de statslige arbejdspladser til, gennem det her såkaldte omprioriteringsbidrag; når man skærer hårdt på uddannelsesinstitutioner i landdistrikterne, og når man slår så hårdt ned på en grøn sektor, der fuldstændig ligesom fødevareresektoren ikke mindst har skabt ti tusindvis af private arbejdspladser i landdistrikterne. Nu skærer man ned på økonomisk rådgivning; man skærer ned på vindprojektet i Samsø Energiakademi; man skærer ned på varmepumper, som kunne give billigere fjernvarme til boliger i fjerndistrikterne; man skærer ned på geotermi. Og det fjerner jo private arbejdspladser fra landdistrikterne. Det er bare det, jeg påpeger. Det hjælper jo ikke noget, at man med den ene hånd gør noget godt, hvis man med den anden hånd samtidig slagter de private initiativer i landdistrikterne.

Kl. 13:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:20

Jacob Jensen (V):

Jamen jeg kan simpelt hen ikke genkende og heller ikke acceptere den præmis, at vi skulle slagte private arbejdspladser i landdistrikterne. Vi gør præcis det stik modsatte med den politik, vi lægger frem nu, nemlig at understøtte fødevareklyngen; understøtte de muligheder, som kommunerne har lokalt, f.eks. med en liberaliseret planlov; understøtte, at vi kan få bedre bredbåndsdækning – nogle af de ting, der bliver efterspurgt; vi indfører en boligjobordning, som også er med til i landdistrikterne at give både arbejdspladser og selvfølgelig også en økonomisk håndsrækning til ikke mindst børnefamilier m.fl.

Der ligger striber af konkrete forslag til, hvordan vi kan gøre de her ting, som er blevet efterspurgt i landdistrikterne, og som konkret vil omsættes i private jobs. Herudover er der den skattereform, som vi lægger op til, og som også vil generere private jobs i provinsen.

Kl. 13:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 13:21

Jonas Dahl (SF):

Men jeg synes, at det, vi hører nu, er interessant: at det skal være nemmere at drive landbrug, men at man ikke kan få en uddannelse, og at man samtidig skal skære ned i den kommunale velfærd ude i yderkommunerne. Det er jo det, vi hører Venstre sige – og man må jo kvittere for, at ordføreren siger det meget klart – nemlig at det skal være nemmere at drive landbrug, men om folk kan få en uddannelse eller få hjemmepleje, er ikke så vigtigt.

Men jeg vil godt igen tage fat i hele diskussionen om omprioriteringsbidraget, og jeg vil gerne læse et citat op:

»Vi har kun indgået en étårig aftale med regeringen. Regeringen har så annonceret, at den vil søge flertal i Folketinget for at skære én procent hvert år. Det ved jeg ikke, om der kan skabes flertal for, når budgetlovens udgiftslofter skal fastlægges.«

Det er et citat af hr. Martin Damm, som er formand for Kommunernes Landsforening. Det stritter jo lidt i forhold til det, vi hørte Dansk Folkeparti sige tidligere: at nu skal vi også med det, vi behandler i dag, forholde os til et udgiftsloft i 2019.

Jeg vil egentlig bare gerne høre Venstres ordfører: Hvad er det, vi forholder os til i dag? Er det et udgiftsloft i 2019, og har det noget som helst med den kommuneaftale, man indgik i sommer, at gøre?

Kl. 13:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:22

Jacob Jensen (V):

Altså, udgiftsloftet i 2019 skal jo fastlægges, for det følger jo af budgetloven. Jeg kan ikke huske paragraffen, men tror, det er § 6, stk. 2, eller også er det § 6, stk. 1, eller noget deromkring.

Det fremgår af budgetloven, at vi skal lægge et loft i det fjerde år, så det er helt berettiget.

Jeg vil godt anholde det, som hr. Jonas Dahl ligesom bruger sin indledning til og så ikke rigtig vil spørge om, nemlig at vi skulle gå ud og skære ned på uddannelserne, skære ned på børneområdet, daginstitutionerne. Det er jo det rene galimatias.

Altså, hvad skete der, da hr. Jonas Dahl sad med et flertal og oven i købet var i regering, lad os bare tage på daginstitutionsområdet? Hvad skete der da? Blev der flere pædagoger, eller blev der færre pædagoger? Der blev færre pædagoger. Kom der på skoleområdet flere skolelærere, eller kom der færre skolelærere? Der kom færre skolelærere. Det var under hr. Jonas Dahls regime.

Nu lægger vi op til, at de bevillinger, der er givet til folkeskolereformen, selvfølgelig kan køres videre. Der er blevet lavet et løft på 750 mio. kr. på finansloven fra 2012 og 2015 – de kører videre. Der er blevet givet 1 mia. kr. til efteruddannelse, til opkvalificering af lærere og pædagoger, i folkeskolereformen – den kører videre.

Kl. 13:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 13:23

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil egentlig bare gerne have ordføreren til at forholde sig til det, jeg egentlig spurgte om. Det var en fin manøvre at prøve at snakke udenom. Men det var et meget klart spørgsmål, der gik på, at den KL-aftale, man lavede i sommer, forholdt sig til 2016 – det er i hvert fald det, KL's formand selv har udtalt. Og vi har tidligere her i dag hørt, at Dansk Folkeparti ikke ville forholde sig til, at vi i dag skulle lave et udgiftsloft for 2019 – man siger, at det bare følger af KL-aftalen.

Følger det af KL-aftalen, at der skal være et omprioriteringsbidrag på 1 pct. i 2019 – ja eller nej?

Kl. 13:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:23

Jacob Jensen (V):

Jeg kan ikke helt forstå, at det skulle være et gentaget spørgsmål, for jeg svarede på det. Det følger af budgetloven. Det følger af budgetloven, at man skal lave et udgiftsloft i fjerde overslagsår, som så er

2019. Jeg ved ikke, om det var meget uklart, men det er sådan, det er.

Kl. 13:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Mattias Tesfaye.

Kl. 13:24

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Jeg vil først sige, at jeg synes, hr. Jacob Jensen er en fremragende finansordfører for Venstre, fordi han så klart hugger ud i granit, at Venstres finanslovsforslag er et udtryk for klare prioriteter, ligesom der står på forsiden af finanslovsforslaget.

Jeg forstår, at der skal bruges penge på noget og tages fra noget andet. Der er blot et sted, hvor jeg mener at regeringens politik er udtryk for signalforvirring, og det er på erhvervsuddannelsesområdet, hvor vi for få uger siden fandt 150 mio. kr. til at købe nyt udstyr, og hvor jeg synes at regeringens undervisningsminister gør et godt stykke arbejde med at implementere den reform, vi har lavet, og som er en succes – vi har lige fået tal i går: Kun 3 pct. dropper ud af erhvervsuddannelserne. Det er godt. Og på den anden side sparer regeringen så 20 pct. på de frie fagskoler, som har som målsætning at få flere unge ind på erhvervsuddannelserne, og 2 pct. i omprioriteringsbidrag på alle erhvervsuddannelser, hvilket bliver til 600 mio. kr. i 2019.

Så jeg forstår godt, at de signaler, der kommer fra erhvervsuddannelserne, både fra ledere og faglærere, er: Hvad vil regeringen egentlig? Står regeringen fast på målsætningen om, at 25 pct. af en ungdomsårgang inden for få år skal gennemføre en erhvervsuddannelse, og hvordan stemmer det i så fald overens med finanslovsfor-
slagets prioriteter?

Kl. 13:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:25

Jacob Jensen (V):

Jamen jeg kan stå fuldstændig på mål for det, der bliver foretaget i forhold til erhvervsuddannelserne. Det, der ikke lykkedes, kan man sige, under den daværende regering – hvor hr. Mattias Tesfaye jo så ikke sad i Folketinget, men dog var medlem af det samme parti – er nu lykkedes. Det er nu lykkedes at skaffe 150 mio. kr. til at finansiere de regninger, som ikke blev betalt under den tidligere regering; til at skaffe en udstyrspulje, så man netop kan opkvalificere de kvalitetsuddannelser, som der skal være. Det er jeg glad for. Jeg noterer mig blot, at det ikke skete under den daværende regering, og så kan jeg ikke forstå, at vi skal have skældud for, at vi nu gennemfører det under den nuværende regering. Men sådan er der jo så meget her i politik.

Kl. 13:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Mattias Tesfaye.

Kl. 13:26

Mattias Tesfaye (S):

Ordføreren må endelig ikke opfatte det som skældud. Jeg tillader mig blot at undre mig over, at vi i fællesskab går ud af et forhandlingslokale med 150 mio. kr. til nyt udstyr med armene hævet over hovedet, og så skal der gå 3 dage, og så får vi får fremlagt et finanslovsforslag, hvor regeringen foreslår at skære 149 mio. kr. på præcis de samme erhvervsskoler. Det er derfor, jeg spørger ordføreren: Forstår ordføreren godt, hvis man rundtomkring på erhvervsskolerne synes, at vi holder dem en smule for nar, når vi om fredagen giver dem

150 mio. kr. med armene hævet over hovedet og regeringen om tirsdagen tager 149 mio. kr.? Forstår ordføreren så godt, at der spredt sig lidt forvirring på erhvervsuddannelserne?

Kl. 13:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:27

Jacob Jensen (V):

Jamen forvirringen kan jo opstå af mange grunde. Men vi har absolut ikke lagt skjul på, hvad det er for nogle intentioner, vi har. Vi har haft en intention om at give erhvervsskolerne et løft med den pulje på 150 mio. kr., så udstyret kunne blive opdateret. Det kunne den daværende regering ikke gennemføre, det kan den nuværende regering heldigvis gennemføre. Og så kommer vi så rundt om omprioreringspuljen. Men det er jo igen en prioritering. Det er jo også en prioritering, hvor vi kan se, at forskningsinstitutioner og andre steder kan anvende pengene mere hensigtsmæssigt, end man gør i dag. Og vi mener sådan set, at når vi laver en målrettet indsats, som vi har aftalt nu, så giver det et løft, og så må man derudover inden for det budget, man har, som jeg også talte med hr. René Christensen om for et øjeblik siden, vurdere, hvordan man får mest muligt ud af de penge, der er tilbage.

Kl. 13:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Rune Lund.

Kl. 13:27

Rune Lund (EL):

Den 7. juni under valgkampen var daværende statsminister, fru Helle Thorning-Schmidt, i debat med den nuværende statsminister, og så sagde den person, som nu er statsminister i Danmark: Jeg vil gerne give et løfte her i aften, og jeg holder mine løfter: Vi vil ikke skære i dagpengene. Vil du lave en aftale her i aften med mig? spurgte han fru Helle Thorning-Schmidt.

Så er det bare, man må spørge, når man ser på den dagpengeaftale, der lige er lavet, hvor der rent faktisk bliver skåret i satserne, hvordan det hænger sammen med, at statsministeren under valgkampen gerne ville afgive et løfte og lovede at holde sine løfter? Er der ikke tale om et klokkeklart løftebrud her?

Kl. 13:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:28

Jacob Jensen (V):

Nej, hr. Rune Lund fra Enhedslisten misforstår det. Altså, løftebrud var under den tidligere regering. Den nuværende regering holder sine løfter, og det sker også på det her område, for der bliver ikke skåret i dagpengesatsen. Det er dimittendsatsen, oven i købet kun for ikkeforsørgere, der bliver berørt. Men det var dagpengesatsen, som der blev givet et løfte om – og jeg kan ikke helt huske, om der blev indgået en aftale den aften, så det skal jeg lade være usagt; det kan man jo slå op i historiebøgerne for at se – og den aftale har vi nu indgået i et bredt forlig om her i Folketinget bestående af regeringen, Venstre, Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti, og det er jeg ganske godt tilfreds med.

Kl. 13:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Rune Lund.

Kl. 13:29

Rune Lund (EL):

Altså, dimittendsatsen er jo også en dagpengesats, plus at når man lige pludselig indfører karenstage, er det jo en de facto beskæring af dagpengene, fordi der vil være nogle dage, hvor man så som dagpengemodtager ikke kan få dagpenge. Og hvis man omregner det til en ydelse, er det jo en lavere ydelse. Det er jo at skære i dagpengene.

Så bliver jeg bare nødt til at spørge igen, om der så ikke er tale om et løftebrud, når den nuværende statsminister i en tv-debat den 7. juni siger: Jeg vil gerne give et løfte her i aften, og jeg holder mine løfter: Vi vil ikke skære i dagpengene. Men der bliver jo skåret i dagpengene, som jeg lige har redegjort for. Kan vi ikke få en erkendelse af eller en indrømmelse af, at her er der altså tale om et klokkeklart løftebrud fra statsministerens side?

Kl. 13:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:30

Jacob Jensen (V):

Nej, for det ville jo være at lyve, og det må man ikke. For der er ikke tale om noget løftebrud. Der er tale om, at man holder den aftale eller det løfte, kan man sige, som der blev lagt frem, og der bliver oven i købet nu tilført yderligere midler til dagpengesystemet, nemlig 300 mio. kr. Så det synes jeg sådan set svarer meget godt til det, som vi har indgået en aftale om, og det, som der blev nævnt her tidligere. Og i øvrigt vil jeg sige om hele dagpengeaftalen, at udgangspunktet for den jo er den Dagpengekommission, hvor arbejdsmarkedets parter har været repræsenteret, hvor fagbevægelsen har været præsenteret, hvor arbejdsgiversiden har været repræsenteret, og hvor man har indgået et kompromis. Og det er sådan set det, der er udgangspunktet for den aftale, der nu bliver indgået her bredt i Folketinget, og det kan jeg stå fuldt og helt på mål for.

Kl. 13:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:30

Jesper Petersen (S):

Da finanslovsforslaget blev fremlagt, opjusterede regeringen vurderingen af, hvad det økonomiske råderum, som bl.a. er skabt af den tidligere regering og af de bedre tider, bestod i. Under SR-regeringen mente man, at det ville blive 0,6 pct., og i finanslovsforslaget bliver det så opjusteret til 0,7 pct. Der er altså lidt flere penge i årene frem til 2020 at arbejde med, når man er regering og laver finanslovsudspil, end man troede, før man kom med finanslovsudspillet.

Hvordan harmonerer det med, at både finansministeren i den offentlige debat på tv og finansordfører Jacob Jensen her siger det modsatte, altså at der er færre penge at gøre godt med, end der var før valget? I finanslovsforslaget skriver man, at der er flere penge, nu man har set efter, og i den offentlige debat og her fra talerstolen siger man, at der er færre penge. Begge dele kan jo ikke stemme.

Kl. 13:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:32

Jacob Jensen (V):

Nej, det kan det selvfølgelig ikke, men det er jo heller ikke det, der er tilfældet. Vi kan jo se af kasseeftersynet, at de penge, man skrev om i sin økonomiske redegørelse fra foråret, vistnok i maj måned i år, ikke er der. De har ikke været der. Og der var løfter, der blev gi-

vet af den daværende regering lige op mod folketingsvalget, bl.a. om en såkaldt børnepakke. Der gik man jo netop ind og sagde, at det her råderum bruger vi nu et par milliarder på, hvis ikke jeg tager meget fejl, altså for at skulle lave en børnepakke. De penge var der ikke. Det viste kasseeftersynet. Og det viste ydermere, at vi ligger på et niveau, som placerer os på kanten, for der er krav fra EU, og der er de krav, vi selv har pålagt os i budgetloven. Vi er oven i købet ude over kanten.

Det er derfor, vi lægger et finanslovsforslag frem, som gør, at vi kommer tilbage, kan man sige, om ikke helt op på midten af vejen, så i hvert fald i retning af midten af vejen – hvor vi tidligere har ligget ude i kanten af vejgrøften. Det er derfor, vi prøver at stramme op. Den her finanslov har jo netop det, man lidt teknisk kalder en negativ finanseffekt, men det er lige præcis derfor, vi gør det, altså for at komme tilbage på sporet, i forhold til der hvor vi var inden valget. Pengene var der ikke, selv om man påstod det modsatte.

Kl. 13:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:33

Jesper Petersen (S):

Man kan se, at finansordførerne i den borgerlige lejr anvender sådan lidt forskellige metoder. Hr. René Christensen taler udenom, og hr. Jacob Jensen lyver. Sådan kan man jo så vælge sin fremgangsmåde. Men nu bliver der talt konkret om en børnepakke. Den skulle jo finansieres af det her omtalte økonomiske råderum, som man før valget mente var 0,6 pct. frem til 2020, og som regeringen nu siger er 0,7 pct. Medmindre Jacob Jensen nu kan sige, at det simpelt hen ikke passer, hvad der står i finanslovsforslaget fra Venstre, altså at råderummet er 0,7 pct. og ikke 0,6 pct., så er det jo løgn, hvad hr. Jacob Jensen står og siger. For så er der ikke færre penge at lave f.eks. en børnepakke for, men så er der faktisk flere penge.

Jeg synes bare, man skal sige det, som det er, og fortælle om sine politiske prioriteringer, i stedet for at man stiller sig op på talerstolen og siger noget, der simpelt hen ikke passer. Og når man så bliver spurgt under ministeransvar og skal svare ærligt til Folketinget på skriftlige spørgsmål, må man svare det, der er korrekt. Lad os dog få en egentlig politisk debat i stedet for at holde folk for nar og faktisk sige noget, der ikke er sandt.

Kl. 13:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:34

Jacob Jensen (V):

Det taler vel næsten for sig selv. Jeg synes ikke, jeg vil gå ind i den polemik om, hvem der taler sandt og ikke taler sandt. Jeg konstaterer blot det, som vi har konstateret hele tiden, nemlig at det økonomiske råderum, man påstod var der, ikke var eksisterende. Men da man fremlagde sin økonomiske redegørelse i maj i år, gik man ind i en valgkamp og sagde, at her kan vi bruge en masse penge. Og det er jo ikke for sjov. Det kunne næsten lyde, som om vi er sådan nogle selvpinere, der synes, at vi godt nok har nogle penge, vi kan gøre noget godt med og gøre nogle folk glade med, men det vælger vi ikke at gøre, for det synes vi ikke der er nogen grund til. Vi vælger at lægge et finanslovsforslag frem og håber på opbakning til det, og det er på den måde, at der er ansvarlighed omkring økonomien, og så vi dermed er i behørig afstand fra de grænser, som gælder i budgetloven og i EU-henstillingen. Det håbede jeg egentlig også at hr. Jesper Petersen var med på, men det kan jeg så høre han åbenbart ikke er læn- gere.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Erik Christensen.

Kl. 13:35

Kl. 13:35

Erik Christensen (S):

Tak. Op til valget og under valgkampen sagde Venstre flere gange, at der skulle være nulvækst i kommunerne. Vi, der på det tidspunkt var ude i kommunerne, blev belært om, at nulvækst betyder, at der ville være de samme penge i morgen, som der var i går. Det, man så kan sige, er, at regeringen har opfundet et nyt begreb, nemlig omprioriteringsbidraget, som betyder, at kommunerne skal aflevere 2,4 mia. kr. i 2016, og så får de 1,9 mia. kr. tilbage. Vil ordføreren anerkende, at det dermed må betyde, at kommunerne i 2016 har 0,5 mia. kr. mindre at drive service for ude i kommunerne? Så vi snakker altså ikke om en nulvækst, men om en reel minusvækst i kommunerne.

Kl. 13:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:36

Jacob Jensen (V):

Altså, jeg tror, at hr. Erik Christensen lige har misforstået vores valgudgangspunkt. Vores udgangspunkt var, at den offentlige sektor skulle have et udgiftsstop. Vi mener, at den offentlige sektor, som er en af verdens største, har den størrelse, som den offentlige sektor skal have – og det er under et.

Men man kan jo sige, at den omprioritering, der nu ligger for 2016, giver 500 mio. kr. mindre, sådan som spørgeren så rigtigt siger, men det ligger jo så åbenbart helt på linje med den politik, som Socialdemokratiet og den daværende regering førte, nemlig en konsekvent minusvækst i kommunerne. Man kan så spørge, om Socialdemokratiet er uenig i det nu, når de selv tidligere stod for den politik. Det ved jeg ikke.

Vi kan i hvert fald sige, at vi lever op til det løfte, vi afgav før valget – det gør vi jo som bekendt i Venstre – nemlig at vi havde det udgangspunkt, at der skulle være et udgiftsstop. Så vil nogle mene, at vi ikke helt holder det løfte, fordi vi faktisk har en nettotilgang på 0,3 pct., tror jeg det er, men det er i hvert fald tilnærmelsesvis nul. Det var det, vi gik til valg på, og det er det, vi gennemfører nu efter valget, hvis vi får mulighed for det.

Kl. 13:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Erik Christensen.

Kl. 13:37

Erik Christensen (S):

Jeg er rigtig glad for, at ordføreren anerkender og erkender, at der i 2016 er minusvækst i kommunerne. Nulvækst generelt i den offentlige sektor bliver jo også opfattet som nulvækst i kommunerne, men ordføreren har nu i dag fra talerstolen erkendt, at der vil være en minusvækst i kommunerne i 2016 på 0,5 mia. kr.

Hvis man så kigger frem, er der jo også lagt det ind i forslaget, at der også i 2017, 2018 og 2019 skal hentes 1 pct. ude i kommunerne, nemlig 2,4 mia. kr. gennem det såkaldte omprioriteringsbidrag. Derfor vil jeg bare spørge: Kan ordføreren garantere her i dag, at der føres det samme beløb, altså 2,4 mia. kr., tilbage til kommunerne, men prioriteret til noget andet? For ellers vil der også være tale om minusvækst i både 2017, 2018 og 2019, og så kan man jo sige, at vi altså er i den situation, at vi på ingen måde kan tale om en nulvækst, men om en virkelig minusvækst i kommunerne i de kommende år.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:38 pct. i 2020. Det kan jeg sagtens stå på mål for, da det er et af verdens højeste ambitionsniveauer, hvis det ikke er verdens højeste.

Kl. 13:40

Jacob Jensen (V):

Nej, den garanti kan jeg ikke give, for det er der ikke truffet beslutning om. Så det er sådan set rimelig klart. Men man kan sige, at der under den daværende regering var minusvækst, men nu opereres der så med et begreb, der hedder virkelig minusvækst. Det kan man selvfølgelig gradbøje, som man vil.

Men det, der er vores udgangspunkt, også hvad angår kommunernes økonomi, er selvfølgelig, at vi skal skabe nogle bedre vilkår for, at det her land kan tjene nogle penge, at kommunerne får mulighed for at få flere folk i beskæftigelse, og at de lokalt bl.a. gennem en liberaliseret planlov m.v. får nogle bedre muligheder og bedre rammer at arbejde under lokalt. Og det skal alt sammen føre til, at vi får flere i arbejde, at der kommer flere investeringer og flere indtægter til vores fælles velfærdssamfund. Det er det ene ben, vores finanslovsforslag går på, og det andet ben er at prioritere kernevelfærden med udgangspunkt i sundhed og ældre.

Kl. 13:38 **Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Hr. Christian Poll.

Kl. 13:40

Christian Poll (ALT):

Jo, men der skæres jo voldsomt ned på f.eks. sådan en som EUDP-støtteordningen. Det er jo der, hvor virksomhederne får den start-hjælp inden for et område, som vi ser en rigtig høj vækst på. Jeg har hørt tal på helt oppe omkring 15 pct. på det grønne energiteknologiske område – en vækst, som er langt højere end den generelle vækst. Og skulle man ikke bruge det vindue, der er, til at lave en fortsat satsning på det her område?

Kl. 13:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Christian Poll.

Kl. 13:39

Christian Poll (ALT):

Tak for det. Jeg vil gerne lige vende tilbage til den grønne dagsorden. Min partifælle Josephine Fock nævnte tidligere de 49 forskere, som var ude tidligere på året og udtrykke bekymring for, at man skærer ned på klima- og miljøområdet, for det er jo der, vi har en førerposition, og det er der, hvor vi har rigtig meget potentiale for udvikling.

Men det er jo ikke kun forskere og miljøorganisationer, der er bekymrede her. Vi ser på det seneste flere og flere erhvervsorganisationer og virksomheder, der nævner, at de vil overveje at droppe eller i hvert fald skruge gevaldigt ned for investeringerne i Danmark, hvis man bliver ved med at skære ned her.

Bekymrer det slet ikke regeringen, at man får den slags udmeldinger i forhold til miljø og klima?

Kl. 13:39

Kl. 13:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:40

Jacob Jensen (V):

Jeg må sige, at jeg også hører erhvervsorganisationer plædere for, at man skal have nogle bedre rammebetingelser at arbejde under, herunder lavere skatter og afgifter. Det har jeg i hvert fald hørt igennem adskillige år har været et af de absolut hedeste ønsker. Det er noget af det, som den her regering nu lægger op til at kunne få gennemført – ikke bare noget pilleri, men reelle lettelser. Det er både lettelser i omkostningsniveau og lettelser i de administrative byrder, der ligger, hvor vi bl.a. går ind og siger, at vi skal have et regime, hvor man kun kan indføre ny lovgivning erhvervsrettet to gange om året, altså to faste datoer. Det er bare for at give et eksempel, der er en stribe andre.

Det er nogle af de elementer, der ligger, og når man skal lette skatten, kræver det selvfølgelig, at man også finder finansieringen til det. Det er det, vi står for, og det er det, vi gør. Jeg kan sagtens stå på mål for en ambition om, at vi skal reducere CO₂-udslippet med 37

Jacob Jensen (V):

Jeg har en fornemmelse af, at spørgeren i detaljen ved noget mere om det her felt, end jeg gør, så det skal jeg bevæge mig væk fra at begynde at kloge mig meget voldsomt på i detaljen. Men jeg kan sige helt overordnet: Vi har absolut fra regeringens side en grøn dagsorden, absolut. Vi vil bare ikke have sådan en leg, hvor man skal gætte et tal og så går efter et eller andet, som man alligevel ikke kan gennemføre i virkelighedens verden.

Vi vil være realistiske, men ambitiøse. Og det synes jeg sådan set også at vi er på det her felt, når vi, som jeg siger, er i førertrøjen – oven i købet markant i førertrøjen, i forhold til hvad resten af EU og andre lande i verden gør. Derfor har vi selvfølgelig en position, som vi skal bevare, men det gør vi så sandelig også med det finanslovsudspil, som vi her lægger frem – absolut.

Kl. 13:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Peter Hummelgaard Thomsen.

Kl. 13:42

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for det. Jeg tror godt, jeg lige kunne tænke mig at følge op på kollega Jesper Petersens spørgsmål om det påståede kasseeftersyn. Jeg står nemlig her med Budgetoversigt 3, og hvis man slår op i den på side 18, kan man læse:

»I den opdaterede mellemfristede fremskrivning til 2020, der ligger til grund for loftfastsættelsen i 2019, udgør realvæksten i det offentlige forbrug i gennemsnit ca. 0,7 pct. i 2016-2020.«

Kan jeg få ordføreren til her i Tinget at bekræfte to ting: 1) at SR-regeringen i sin fremskrivning havde en realvækst på 0,6 pct., og 2) at 0,7 er større end 0,6?

Kl. 13:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:43

Jacob Jensen (V):

Det sidste kan jeg i hvert fald gøre, det tror jeg er ret indlysende. Jeg synes næsten, det virker helt banalt. Det, som jeg bare helt stilfærdigt må svare hr. Peter Hummelgaard Thomsen og andre, der interesserer sig for det, er, at da vi overtog regeringsmagten i sommer, brugte Finansministeriet sommerferien på at gennemgå: Hvad er der så af ubetalte regninger, og hvad er det så for en økonomi, der er til

rådighed, hvis vi vel at mærke skal holde os på den sikre afstand af grænserne i forhold til EU og i forhold til budgettet?

Med det in mente ved jeg godt, at det klør i fingrene på Socialdemokraterne at komme i gang med at få brugt af nogle fiktive indtægter, der muligvis kommer engang ude i overslagsårene, men sådan opererer vi bare ikke fra Venstres side. Vi opererer på en måde, så der er sikkerhed for det, vi foretager os. Vi vil gerne prioritere inden for den ramme, der er, men vi vil også gerne prioritere på en måde, så den vækstramme, som hr. Peter Hummelgaard Thomsen refererer til, faktisk bliver endnu større i de kommende år, fordi indtægterne er blevet skabt.

Kl. 13:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Peter Hummelgaard Thomsen.

Kl. 13:44

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for det. Jeg er glad for, at ordføreren kan bekræfte, at 0,7 er større end 0,6. Det, det sådan set handler om, er jo, at det kasseeftersyn, som jeres egen regering har iværksat, rent faktisk har vist, at råderummet er større, end man først antog. Så vil ordføreren ikke bekræfte, at Finansministeriet har slået fast, at der er plads til at bruge flere penge på velfærd frem mod 2020 og ikke færre, som finansministeren og ordføreren selv rent faktisk forsøger at give indtryk af i den offentlige debat.

Kl. 13:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Inden ordføreren får ordet, skal jeg lige sige, at det er den sidste spørger i denne omgang, så ordføreren er færdig, når ordføreren har svaret på det her spørgsmål. Jeg beklager, at vi ikke kan nå flere, men der er en tidsgrænse for, hvor lang tid ordføreren skal stå heroppe.

Kl. 13:44

Jacob Jensen (V):

Ja, desværre, var jeg ved at sige, for det er jo en rigtig god diskussion. Det ændrer ikke ved, at vi overtog et niveau for den økonomiske ramme, som med finansministerens udtryk var lig nul. Det var det, der var i råderum, og det bliver vi jo nødt til at forholde os til. Som jeg sagde lige før, ved jeg godt, at når man kigger i den her mellem-lange kronik fra Socialdemokratiet, kan man se, at de skriver, at fremtidige råderum jo også bare kan bruges som finansieringskilde, men sådan er vi ikke i Venstre. Vi vil have sikkerhed for, hvad der foregår, og vi vil ikke operere med fiktive indtægter, som kommer engang i fremtiden.

Vi vil til gengæld gerne arbejde sammen med Socialdemokraterne, vil jeg gerne understrege – og her rækker jeg så en hånd tilbage igen til hr. Benny Engelbrecht og kompagni – om at sikre, at de indtægter, vi har til vores velfærdssamfund, bliver skabt. De bliver skabt, ved at vi får private jobs, og private jobs kommer, hvis investeringerne ligger i Danmark, og de ligger kun i Danmark, hvis vi får prioriteret det spor, der går ud på lavere skatter og afgifter for vores virksomheder, bedre rammebetingelser, mere frie rammer, mindre bureaukrati osv. På den måde har vi også i årene fremover mulighed for at diskutere her i Folketingssalen, hvordan vi får forbedret vores sundhedsvæsen, vores skoler, vores ældrepleje og alt det andet gode, vi gerne vil gøre sammen.

Kl. 13:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Det var slut på spørgsmål til Venstres ordfører. Så går vi videre i ordførerrækken.

Hr. Pelle Dragsted behøver ikke at løbe, for det er måske bare et enkelt spørgsmål eller et minut, der går fra taletiden, det ved vi ikke. Nej, vi når det hele. Vi skal ikke komme galt af sted ved at løbe.

Nu er det Enhedslistens ordfører, hr. Pelle Dragsted.

Kl. 13:46

(Ordfører)

Pelle Dragsted (EL):

Tak for det. Hvad er det for et Danmark, vi ønsker? Hvad er det for et samfund, vi gerne vil leve i? Det er jo grundlæggende det, som vi debatterer, når vi debatterer finanslov. Det er vores budget. Jeg hørte statsministeren sige i sin åbningstale, at Danmark er et dejligt land. Det er rigtigt, men det er også rigtigt, at det langtfra er sandheden for alle.

Vi hører igen og igen historier om helt urimelige vilkår for vores ældre medborgere; om ældre mennesker, som må gå med gennemvåde bleer, fordi der ikke er personale nok til at hjælpe dem på toiletet; om ældre med inkontinens, som kun får skiftet deres sengetøj en gang om måneden, og som ikke får den hjælp, de burde, efter i et langt liv at have bidraget på arbejdsmarkedet og bidraget til fællesskabet. Vi hører om mennesker med handicap, som får frataget deres hjælp, så de ikke længere kan komme uden for deres hjem. Forleden kunne vi læse om en kvinde, som havde taget sit eget liv i desperation, efter at kommunen havde taget hendes handicapbærende hjælp fra hende.

I vores vuggestuer og i vores børnehaver er der blevet færre og færre voksne pr. barn. Pædagoger står alene med op til 20 børn i ydertidspunkterne. Det gør det utrygt for danske forældre at aflevere deres børn. Og mennesker ramt af arbejdsløshed og sygdom er blevet ramt af den ene nedskæring efter den anden.

Nu har et flertal i Folketinget så bag lukkede døre lavet et forlig om dagpengene, som skulle være den fulde og dækkende løsning, igen – et forlig, som betyder, at alle danske ledige vil få mindre at leve for, og hvor nyuddannede ledige vil få næsten 2.000 kr. mindre om måneden at leve for. Det var ikke det, som Socialdemokraterne, Venstre eller Dansk Folkeparti lovede vælgerne før det her valg. De lovede præcis det modsatte. Jeg synes, man skulle skamme sig over det løftebrud, som er sket med den aftale, der er indgået i dag.

Det er jo det spørgsmål, vi må stille os selv: Er det virkelig det, vi ønsker i et rigt land som Danmark? For det er ikke noget, der sker af sig selv. De forringelser, som kører løs ude i kommunerne, de forringelser for de af vores medborgere, der er ramt af ledighed og sygdom, er jo et resultat af prioriteringer og politiske beslutninger, som et flertal herinde har taget. For i samme periode, som de reformer og nedskæringer er gennemført, har der været råd til at dele skatterabat-ter ud. 3 mia. kr. koster lettelserne af selskabsskatten alene i 2016, altså det finanslovsår, vi nu drøfter. Tænk, hvor meget velfærd vi kunne have fået for de penge. Tænk, hvor mange flere besøg fra hjemmehjælpen, den enkelte ældre kunne have fået. Tænk, hvor mange flere dygtige pædagoger og pædagogmedhjælpere vi kunne have ansat til at skabe trygge rammer for vores børn.

Vi fremsatte i sidste uge Enhedslistens forslag til finanslov. Jeg tror, at det omfangsmæssigt lever op til selv Venstres krav til, hvordan sådan et forslag skal se ud. Vi er ikke bange for at prioritere. Vi mener ikke, der er råd til at lette selskabsskatten og topskatten som planlagt i de kommende år. Vi vil langt hellere bruge de penge på at sikre, at vores ældre medborgere har en god og tryk tilværelse, så man ikke i Danmark skal være bange for at blive gammel; bruge dem på mere personale i vores daginstitutioner; på et trygt dagpenge-system – ja, I hørte rigtigt: et trykt dagpengesystem, der betyder, at alle de mennesker, som lever af at gå på arbejde, ved, at den dag, ulykken rammer, har man faktisk noget at leve af, så man også kan betale sin husleje – og bruge dem på at få rettet op på skaderne efter skolereformen; og på at investere i den grønne omstilling og i vores landdistrikter. Det er blot for at nævne nogle af de ting, vi mener der

er behov for at rette op på. Forslaget er selvfølgelig fuldt finansieret og kan læses på vores hjemmeside.

Desværre peger regeringens finanslovsforslag i den fuldstændig modsatte retning, nemlig mod et mere klassesdelt samfund, mod et mere kynisk samfund, mod dårligere velfærd, mere ulighed og mere utryghed for det store flertal af danskere, der lever af deres arbejde. Finansministeren har så forsøgt at give et indtryk af, at hele miseren skyldes, at den gamle regering har efterladt et fallitbo, og at der ikke er nogen penge at gøre godt med. Det passer jo ikke. Regeringen kan sagtens finde penge til det, regeringen gerne vil finde penge til. Man har fundet milliarder til et håndværkerfradrag, så lagerarbejderen i lejeboligen over skattebilletten skal betale for, at advokaten på Frederiksberg kan få malet herskabslejligheden. Og man har gud hjælpe mig fundet 600 mio. kr. til at sænke skatten for en lille udsøgt gruppe af Danmarks milliardærarvinger; 600 mio. kr. til at genåbne et skattehul for Danmarks rigeste familier.

Ja, der brændes faktisk lige så mange nye penge af i finanslovsforslaget på skatterabatter til de største virksomheder og de rigeste familier, som der prioriteres på hele sundhedsområdet og ældreområdet tilsammen.

KI. 13:52

Hvis man skal rose Venstre for noget, er det da at være hudløst ærlige om, hvilke klasseinteresser den her smalle mindretalsregering først og fremmest varetager. Tænk, at skære i efteruddannelsen for kortuddannede danskere. Tænk, at skære i fattige pensionisters boligydelse for at tilgodese nogle af Danmarks største velhavere. Det er da klassepolitik, der vil noget.

Regeringens finanslovsforslag er ikke bare hamrende asociale, det er også uhyggelig kortsigtet. Voldsomme nedskæringer på vores uddannelser og på vores forskning vil på sigt betyde, at Danmark bliver mindre velstående, ikke mere velstående. Det vil også ramme os selv benhårdt i nakken, at regeringen fuldstændig rundbarberer de mange gode grønne initiativer, som bl.a. Enhedslisten har sikret i de seneste 4 år – initiativer, som skulle have gjort Danmark parat til fremtiden, og som skulle sørge for, at når hele verden i de kommende år skal omstille sig til grøn teknologi, så stod Danmark forrest, så var de danske virksomheder foran. Det er det, man ødelægger.

Uhyggelig kortsigtet er det også, at man vil skære ned på ulandsbistanden. Tror man virkelig, der kommer færre fattige, mindre konflikt og dermed færre flygtningestrømme, ved at vi skærer dybt i hjælpen til nogle af verdens fattigste lande?

Finansloven er, som jeg også har gjort opmærksom på ved flere indlæg i debatten, ikke det eneste lovforslag, vi behandler i dag under den her debat. Vi behandler også to andre lovforslag, som har vidtrækkende konsekvenser for vores velfærdssamfund. Det er de to lovforslag, som handler om det, man kalder udgiftslofter. Det kan måske lyde lidt kompliceret, men det handler dybest set om, hvor mange penge kommunerne skal have at bruge i de kommende år. Der vil regeringen så lægge op til, at der skal skæres ned med 2,4 mia. kr. om året hvert år, dvs. nye 2,4 mia. kr. året efter, og fremme i 2019 vil kommunerne så have 7 mia. kr. mindre at gøre godt med.

Altså, i en tid, hvor der kommer flere ældre, som har brug for hjælp; i en tid, hvor regeringen i øvrigt sammen med et flertal har gennemført en masse reformer, som har forringet vilkårene for lønmodtagerne, fordi der skulle være råd til at tage sig af flere ældre, ja, der vil man så skære ned og bruge de penge, man fik ud af reformerne, på at lette skatten i stedet for. Det var vist ikke lige det, man stillede i udsigt, dengang man forringede efterlønnen og pensionen og dagpengene og sygedagpengene og førtidspensionen. Da blev der sagt: Det er, fordi vi skal bruge flere penge på de ældre, ikke færre penge.

Det kommer til at få alvorlige konsekvenser, hvis det her bliver gennemført. Det er tusinder af kommunalt ansatte, som skal opsiges i vores hjemmepleje, på vores plejehjem, i vores børnehaver. Heldig-

vis kan man sige, at der jo er et flertal af partier i det her Folketing, som gik til valg på det modsatte. Både Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne lovede, at de ville gøre kampen mod nulvækst til deres måske vigtigste kamp i de næste 4 år. Derfor forventer jeg selvfølgelig også, at man ikke fra de to partiers side vil stemme for det omprioriteringsbidrag. Jeg håber ikke, at de to partier vil løbe fra deres løfter til vælgerne, for det vil godt nok være et svigt af dimensioner.

Som jeg indledte med, handler den her debat jo om, hvad det er for et samfund, vi ønsker. Ønsker vi et samfund, hvor der er råd til skattelettelser til milliardærarvinger, men hvor vi ikke kan sikre mennesker med handicap et værdigt liv? Ønsker vi et samfund, hvor de mennesker, der har mindst i vores samfund, får endnu mindre at leve for, for at vi kan sænke skatten for de mest velhavende? Ønsker vi et samfund, hvor de mennesker, der rammes af ledighed, skal miste deres indtægtsgrundlag og trykkes ned i sølet?

Det er nogle af de spørgsmål, som regeringen og dens støttepartier, det gælder ikke mindst Dansk Folkeparti, som jo har vagten under den her regering, og som er gået til valg på en social profil, bør svare på i den her debat og i de kommende ugers og måneders debat om næste års finanslov. Tak skal I have.

KI. 13:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er et par spørgsmål. Den første er hr. Jacob Jensen.

KI. 13:56

Jacob Jensen (V):

Tak til ordføreren for en altid ligefrem og forståelig tale. Så kan man altid diskutere, om man er enig, men det er jo det, vi er her for.

Ordføreren kerer sig meget om kernevelfærdsområdet – det gør vi jo et eller andet sted alle sammen – og han nævner bl.a. daginstitutioner, skoleområdet og sådan nogle ting. Det er ikke længe siden, at der var et andet flertal her i Folketinget, hvor Enhedslisten havde de afgørende mandater. Og der vil jeg bare spørge, hvordan det gik i den periode, hvor Enhedslisten havde de afgørende mandater under finanslovsforhandlingerne, i forhold til eksempelvis antallet af pædagoger i daginstitutioner og måske også i forhold til antallet af skolelærere. Var det for opadgående eller var det for nedadgående, mens Enhedslisten havde vagten?

KI. 13:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

KI. 13:57

Pelle Dragsted (EL):

Tak. Med hensyn til antallet af ansatte i daginstitutioner lykkedes det faktisk at få knækket den nedadgående kurve, som den forrige regering stod for. Efter 2008 og efter krisen satte ind, så vi jo en enorm nedgang i antallet af offentligt ansatte – det ramte særlig hårdt på børne- og ældreområdet. Enhedslisten fik på den første finanslov, vi var med til, afsat 500 mio. kr. til at ansætte 1.500 nye pædagoger, og vi fik senere, ved seneste finanslov – sammen med SF i øvrigt, tak for det – afsat yderligere 250 millioner. Hvis man ser på udviklingen, på normeringerne, så betød det faktisk, at den nedadgående udvikling blev stoppet og fladet ud.

At vi ikke fik rettet op igen, og at der stadig væk er et kæmpe efterslæb, er der ikke nogen tvivl om, og det er jo også derfor, det er så katastrofalt, at Venstre nu lægger op til at skære endnu dybere i den kommunale velfærd.

KI. 13:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:58

Jacob Jensen (V):

Helt specifikt i forhold til børne- og skoleområdet vil jeg sige, at det jo er op til kommunerne at prioritere inden for den ramme, som vi nu lægger op. Men det er jo også et spørgsmål, som Enhedslisten kunne have prioriteret, da man sad ved magten. Enhedslisten havde jo magten her i Folketingssalen, man havde de afgørende mandater. Man kunne have sagt til regeringen Helle Thorning-Schmidt: Vi trækker tæppet væk under jer, hvis ikke der bliver leveret.

Så i forhold til den kurve, som hr. Pelle Dragsted forklarer ikke bare blev fladet ud, men også fik et løft, var der jo ikke tale om en udfladning. Der var tale om, at i den periode, hvor Enhedslisten havde vagten her i Folketingssalen, var der flere tusinde færre pædagoger, der var tæt ved 1.000 færre folkeskolelærere. Det var det resultat, Enhedslisten fik ud af at have de afgørende mandater. Jeg vil bare lige bede om, at man får proportionerne på plads, når man skoser os for trods alt at holde det samme niveau som det, der var i år.

Kl. 13:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:58

Pelle Dragsted (EL):

Jamen det er ikke korrekt efter de oplysninger, jeg har, at der kom færre pædagoger i de år. Det lykkedes os at få fladet kurven ud, så normeringerne i forhold til antallet af børn cirka var de samme. Det er i hvert fald de oplysninger, vi har fået fra BUPL og fagforeningerne på området.

Men det er jo også et lidt mærkeligt billede, du opstiller, for hvad er det, du siger? Skulle Enhedslisten have bragt regeringen til fald for at få dig og din ven her i finansministerstolen, som vil skære ned med 2,4 mia. kr. i kommunerne? Jamen vi var da ikke tilfredse med den tidligere regering, vi var ikke regeringsparti. Vi havde så det problem, at hver gang vi forhandlede finanslov, stod hr. Lars Løkke, fordi han måske lige havde været ude i noget stormvejr om noget GGGI, parat til at hoppe ind og sælge sig selv billigt i de forhandlinger. Det var vilkårene.

Selv om man er parlamentarisk grundlag, kan de parlamentariske styrkeforhold være på en måde, der ikke er fordelagtige, og det var de desværre langt hen ad vejen i den periode. Vi ville gerne have sikret et løft på daginstitutionsområdet, og det kommer vi til at kæmpe videre for i fremtiden.

Kl. 13:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg skal lige gøre opmærksom på over for ordføreren, at han ikke må bruge direkte tiltale til Venstres ordfører og ministeren, men skal sige Venstres ordfører eller navnet og bruge ministerens titel, ikke sige dig eller du. (*Pelle Dragsted* (EL): Det skal jeg være opmærksom på fremover). Det er partiets politik, der repræsenteres, og det er ikke personer, man skal gå efter.

Så er det hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:00

Ole Birk Olesen (LA):

Hr. Pelle Dragsted indleder sin tale med, at vi skal tale om, hvilket samfund vi gerne vil have, og det synes jeg er rigtig godt. I forhold til det med, hvilket samfund vi gerne vil have, er man i Enhedslisten generelt rigtig gode til at sige, hvordan man vil bruge af den velstand, som genereres i det samfund, vi har her i dag, altså hvad pengene skal bruges til. Men det er jo penge, der kommer ud af et kapitalistisk system. Det er en kapitalistisk økonomi, vi har, og det er

den, der skaber de mange penge, som Enhedslisten gerne vil bruge af.

Omvendt ønsker Enhedslisten at afskaffe det kapitalistiske system. Man ønsker, at store virksomheder som A.P. Møller, Danfoss, Grundfos, Vestas osv. enten skal nationaliseres og overtages af staten eller tages fra ejerne, stifterne, aktionærerne og gives til medarbejderne. Der er jo ikke noget land i verden, der har den samfundsmodel, som samtidig har genereret lige så store overskud, som man kan give til de svage og de syge, som vi har i Danmark.

Så hvordan vil Enhedslisten finde penge til de svage og syge, hvis Enhedslisten samtidig vil gøre op med det kapitalistiske system og skabe den fattigdom, som vi kender fra andre lande som Cuba og lignende?

Kl. 14:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:01

Pelle Dragsted (EL):

Jeg er glad for spørgsmålet. Det, der skaber værdien i et samfund, er, at der er mennesker, der går på arbejde. Det er dem, der skaber værdierne i samfundet. Jeg ved godt, at det er utrolig svært at forstå for Liberal Alliance. De tror, at det er dem, der sidder på chefgangen, som skaber værdien, men det er faktisk ikke. Det er de mennesker, der møder om morgenen; det er de mennesker, der gør rent, inden de andre møder, som skaber værdierne.

I Danmark har vi en kapitalistisk økonomi, ja, for store dele af økonomiens vedkommende, men vi har også en offentlig sektor, og der bliver søreme også skabt værdi. Det er jo ikke sådan, at fordi et hospital bliver overdraget til ordførers venner i den private sektor, begynder det pludselig at skabe værdi, mens det, da det var under det offentlige, ikke skabte værdi. Sådan fungerer det jo ikke. Når vi går på arbejde og leverer ydelser, skaber det værdi, uanset om de ydelser bliver formidlet via markedet, eller om de ydelser bliver formidlet via et solidarisk skattesystem.

Man kunne vende spørgsmålet om og sige: Tænk engang, at et samfund som det danske med en så stor offentlig sektor, det enorme skattetryk og så solidariske ordninger for lønmodtagerne alligevel er et af verdens mest velstående samfund. Det kunne jo være, det handlede om, at de socialistiske tanker, som faktisk ligger til grund for vores velfærdssamfund og vores solidariske arbejdsmarkedsmodel, er dem, som er bedst egnet til at skabe velstand i et samfund.

Kl. 14:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:02

Ole Birk Olesen (LA):

Værdi i et samfund skabes af alle, der yder en produktiv indsats, herunder også alle, der investerer kapital i ny produktion og nye måder at producere på.

Men spørgsmålet er jo stadig væk: Hvilket samfund med en socialistisk økonomi kan hr. Pelle Dragsted pege på, som har råd til de ting, som hr. Pelle Dragsted sætter pris på her i Danmark? Hvilket samfund med en socialistisk økonomi, altså statsligt eje af produktionsmidlerne, har penge til det omfang af hjemmepleje, sundhedsvæsen, socialt sikkerhedsnet osv., som hr. Pelle Dragsted er meget villig til at bruge penge på her i Danmark?

Kl. 14:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:03

Pelle Dragsted (EL):

Hverken Enhedslisten eller jeg selv går ind for et totalt statseje af hele produktionen. Altså, jeg tror, vi har den holdning, at efter den private arbejdsgiver er staten den næstværste arbejdsgiver. Vi ønsker et langt mere demokratisk arbejdsmarked, hvor demokratiet, om jeg så må sige, også gælder indenfor, altså når vi møder op på vores arbejdsplads. I dag er det jo i princippet sådan, at når vi møder op på arbejdspladsen – selv om vi siger, at vi lever i et demokrati – hænger der et skilt udenfor, et usynligt skilt, hvor der står: Her stopper demokratiet, indenfor bestemmer chefen.

Vi vil meget gerne udvikle det, og heldigvis er der jo rigtig meget spændende udvikling i gang i vores socioøkonomiske sektor. Der er masser af unge iværksættere i dag, som gerne vil skabe demokratiske arbejdspladser, og vi ser faktisk i Europa og i verden, at der er en enorm fremgang i antallet af kooperativer og andre arbejdspladser, hvor medarbejderne har indflydelse, og de er langt mere levedygtige og stabile end de gammeldags privatejede virksomheder.

Kl. 14:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Den næste ordfører i rækken er hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 14:04

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Vi skal først tilbage til 2012. I 2012 nedsatte regeringen, som dengang bestod af Socialdemokraterne, De Radikale og SF, en Produktivitetskommission. Produktivitetskommissionens opgave var bl.a. at se på, hvordan den offentlige sektor kunne blive mere produktiv. Der gik godt et år, så spillede Produktivitetskommissionen ud med, at den offentlige sektor under et kunne blive ca. 10 pct. billigere, men stadig levere den samme vare, hvis blot de enheder i den offentlige sektor, som er knap så produktive, lærte af de enheder, som er produktive. Altså, hvis f.eks. bare de mindre dygtige kommuner lærer af de dygtige kommuner, vil alting kunne blive produceret meget billigere – eller sagt mere konkret: Hvis alle kommuner var lige så effektive som Vejle Kommune, ville Danmark kunne spare 26 mia. kr.

I Liberal Alliance tog vi imod det budskab med kyshånd. Vi udarbejdede bl.a. en 2025-plan, som indregnede 10 pct. produktivitetsstigning i den offentlige sektor: 1 pct. om året i 10 år. Det fik vi meget at høre for dengang. Især fra venstrefløj, men også fra Venstre og andre borgerlige partier lød det, at 1 pct. produktivitetsforøgelse i den offentlige sektor da var helt på månen. Det kunne man simpelt hen ikke.

Stor var derfor vores glæde, da vi så, at da den her regering, Venstre-regeringen, kom til, havde man indregnet ikke alene 1 pct. produktivitetsforøgelse i kommunerne, men også 2 pct. produktivitetsforøgelse i staten og med den nye aftale med regionerne også 2 pct. produktivitetsforøgelse i regionerne. Så det viste sig, at vi faktisk var mindre vilde end den nye Venstre-regering, som kom, for vi regnede jo kun med 1 pct. produktivitetsforøgelse. Det er altså det, der ligger i den her finanslov: en produktivitetsforøgelse i den offentlige sektor. Det er en forudsætning for den her finanslov. Og vi gik i Liberal Alliance som det eneste parti i Folketinget til valg på, at det kunne lade sig gøre. Vi er glade for, at det nu er en del af den politiske mainstream, og at sågar Socialdemokraterne her fra talerstolen har sagt, at de meget gerne vil lave finanslov på det her grundlag. Det er rigtig dejligt. Og det er noget af det bedste ved den finanslov, som regeringen har lagt frem.

Der er selvfølgelig også nogle ting, som vi ikke synes så godt om. Vi er ikke tilhængere af de store ekstrabesparelser – ud over produktivitetseffekten – på forskning. Vi er ikke tilhængere af, at

f.eks. udligningsafgiften på dieselbiler skal indekseres, så den bliver højere og højere hvert år. Men vi har det sådan med en finanslov, at vi vil prøve at forhandle noget af det, som vi ikke kan lide, ud, og med andre ting må vi også bare acceptere, at hvis man gerne vil have noget gennemført og man gerne vil have andre partier til at hjælpe sig med at få det gennemført, så må man også hjælpe de andre partier med at få deres politik gennemført. Og hvis man bagefter kan se på det samlede billede af en finanslov og sige, at det samlet set blev bedre som følge af den her finanslov – der var noget, der gik i den forkerte retning, men der var mere, der gik i den rigtige retning – så kan man være med i en finanslovsaftale.

Vi har flere ting, som vi gerne vil gøre noget ved i den her finanslov, men jeg vil her fra talerstolen i dag nævne tre ting:

Den første er registreringsafgiften på biler. Det hele skal ses i den sammenhæng, at vi synes, at borgerne i Danmark bør have mulighed for at leve deres liv på en bedre måde, på en friere måde. Et af de steder, hvor borgerne virkelig generes af det offentlige Danmark, er ved den høje registreringsafgift på biler. De fleste mennesker – eller rigtig mange mennesker – har ikke behov for en bil, førend de får børn. Når man får børn, ved man, at man skal køre til og fra pasning, man skal have klapvogn og barnevogn med i bilen, man skal på arbejde, og man skal handle på vej hjem, og man skal hente børn. Og det hele bliver meget kompliceret uden en bil.

Men familie bilen i Danmark er voldsomt beskattet. Mens det for folk, der ikke har så store pladsbehov, er forholdsvis billigt at købe en lille mikrobil, en Volkswagen UP eller en SEAT eller en Skoda – de biler, vi kender, og som der kører så mange af, fordi der kun er en lille registreringsafgift på dem – så er det omvendt meget, meget vanskeligt, lige så snart man gerne vil have fat i en stationcar med plads til det hele.

Kl. 14:09

Et eksempel, der kunne gøre noget ved det: Lad os tage en Volvo V70, lettere brugt, til 450.000 kr. Hvis vi sænkede registreringsafgiftens øverste sats fra 180 til 105 pct., ville denne bil til 450.000 kr. komme ned og koste 370.000 kr. – en Volvo V70, en helt almindelig familiebil, den mest solgte bil i Sverige. Det ville da være en enorm lettelse for familierne at kunne få mulighed for at købe en bil med plads til hele familien, hunden måske endda også, uden at skulle rui-neres af verdens højeste registreringsafgift. For vi har verdens dyreste biler i Danmark. Der er ingen i verden, der betaler mere for deres biler end danskerne. Det vil vi gerne gøre noget ved.

Det er oven i købet også meget billigt. Beregninger fra Skatteministeriet har vist, at de første procenter, man sænker registreringsafgiften med, for 95 pct. vedkommende er selvfinansierende, fordi folk går ud og køber en større bil, hvor der er mere moms, og hvor der så i øvrigt også er mere afgift på en lavere sats. Så hvorfor ikke hjælpe danskerne på den måde, når vi ved, at det er næsten selvfinansierende?

En anden skat, som rammer familierne i Danmark hårdt, er grundskylden. Her skal vi også lidt tilbage i historien, for tilbage i 2002 indførte den daværende borgerlige regering et skattestop for ejendomsværdiskatten. Men der blev kun indført et skatteloft for grundskylden. Grundskylden må gerne stige, dog ikke med mere end 7 pct. om året. Det har ført til, at der i dag er opstået en voldsom skævvridning mellem boliger, hvor grunden udgør en stor del af ejendomsværdien, og boliger, hvor grunden kun udgør en lille del af ejendomsværdien.

To eksempler: Et hus i København og et hus i Løgumkloster i Tønder Kommune. Begge huse koster 1,5 mio. kr., fordi det her hus i København ligger lige op ad Jyllingevej og på en kilegrund inde mellem Jyllingevej og S-togsbanen. Derfor koster det kun 1,5 mio. kr. Den årlige beskatning af sådan et hus i København er på 32.000 kr. – 32.000 kr. for et 55 m² gasbetonhus, der ligger indeklemmet mellem Jyllingevej og S-togsbanen.

Hvis man på samme måde tager et hus i Løgumkloster, kan man få et moderne træhus fra 2002, så vidt jeg husker, på over 200 m² med en 800 m² grund til, også for 1,5 mio. kr. Det beskattes kun med 12.000 kr. om året. Altså, huset til 1,5 mio. kr. i København beskattes med 32.000 kr., og huset til 1,5 mio. kr. i Tønder beskattes med 12.000 kr. om året. Hvad er rimeligheden i det? Hvorfor er det rimeligt, at den person, som har råd til at betale for et hus til 1,5 mio. kr. i København, skal betale to og en halv gang så meget i ejendomsskat som den person, der har råd til at købe et hus til 1,5 mio. kr. i Tønder Kommune? Hvorfor er det rimeligt?

Det er ikke rimeligt, og den skævhed var der heller ikke før 2002. Det er et resultat af, at man har frosset ejendomsværdiskatten fast, men har ladet grundskylden stige eksplosivt.

Et andet eksempel: Et hus i Hvidovre og en lejlighed i Hvidovre koster begge 2 mio. kr., men huset er på vej mod at blive beskattet dobbelt så hårdt som lejligheden – dobbelt så hårdt, fordi man køber et hus til 2 mio. kr. i stedet for at købe en lejlighed til 2 mio. kr. Hvad er rimeligheden i det? Den person, som har råd til at købe et hus til 2 mio. kr. i Hvidovre, har jo ikke en væsentlig højere indtægt end den person, som har råd til at købe en lejlighed til 2 mio. kr. i Hvidovre.

Igen er det et resultat af den skævhed, som er opstået, fordi man har fastfrosset ejendomsværdiskatten, men ladet grundskylden stige. Derfor har vi sat penge af i vores finanslovsforslag til at fastfryse grundskylden, så problemet i det mindste ikke bliver større, mens vi tænker over, hvad vi skal gøre for helt at fjerne den skævhed, som allerede er opstået.

Et tredje punkt, jeg gerne vil tale om i dag, og som vi gerne vil gøre noget ved, er friskolerne. Friskolerne har det hårdt i disse år. De blev sat ned i koblingsprocent, altså det tilskud, man får som procent af det, en offentlig skole koster. Der blev de sat ned fra 75 pct. til 71 pct. ved genopretningsaftalen fra maj 2010. Vi ønsker at hæve det beløb igen. Vi ønsker, at de 71 pct. allerhelst kommer op på 80 pct., men 72 pct. er bedre end 71 pct., og 73 pct. er bedre end 72 pct., så bare så meget som muligt.

Det var i hovedtræk nogle af de ting i finanslovsforhandlingerne, vi går op i, og min tid er nu udløbet.

Kl. 14:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Den første, der har et spørgsmål til ordføreren, er hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:15

Benny Engelbrecht (S):

Undskyld, at vi så lidt forvirrede ud lige før, men jeg tror, at der er lidt problemer med højtaleranlægget, for det lød ganske kort, som om ordføreren sagde fiskekvoter og ikke friskoler, og det gav jo overhovedet ingen mening, beklager. Men det er ikke det, jeg vil spørge om.

Ud over at være finansordfører for Liberal Alliance er hr. Ole Birk Olesen jo også formand for Finansudvalget. Derfor vil jeg egentlig først og fremmest gerne bede hr. Ole Birk Olesen om at bekræfte, at det er sådan, at der siden den økonomiske redegørelse, der kom i august, og frem til nu er foretaget en opjustering af den forventede realvækst i de kommende år fra 0,6 pct. til 0,7 pct. Så er jeg selvfølgelig godt klar over, at Liberal Alliance næppe er klar til, om jeg så må sige, at satse alle de penge på at forøge velfærden og de offentlige omkostninger, og derfor også det naturligt opfølgende spørgsmål: Hvordan forestiller hr. Ole Birk Olesen sig at Liberal Alliance ville prioritere et forøget råderum i de kommende år i Danmark?

Kl. 14:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:16

Ole Birk Olesen (LA):

Det er korrekt, at der er sket den opjustering, men det har ikke nogen effekt for 2016, som er den finanslov, som vi diskuterer nu her i dag. Det har først effekt i årene derefter.

Hvordan vil vi gerne bruge det automatiske råderum, som kommer i statskassen, i de offentlige kasser, fordi der er vækst i økonomien? Vi har jo altså slået fast, at vi synes, den offentlige sektor i Danmark er stor nok. Det er faktisk verdens dyreste offentlige sektor, og den behøver ikke at være dyrere. Så hver gang der kommer flere penge ind i statskassen, ønsker vi at benytte de penge og bruge af de penge til at lette skattebyrden for borgerne, fordi skattebyrden også er verdens største. Der er ingen i verden, der betaler højere skatter end danskerne. Der er jo både indkomstskat, moms, punktafgifter, registreringsafgifter, ejendomsskatter, selskabsskatter og alt muligt i Danmark, og sammenlagt betyder det, at danskerne betaler verdens højeste skatter. Så vi ønsker at bruge pengene til at gøre skatterne lavere.

Kl. 14:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:17

Benny Engelbrecht (S):

Tak for et dejlig direkte og meget klart svar. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, og det var jeg måske heller ikke på forhånd, at Liberal Alliance primært ønsker at bruge den øgede vækst – vi skønnede, at der ville være plads til en realvækst på 0,6 pct., men det tyder på, at den fra 2017 og fremover vil blive på 0,7 pct. – til skattelettelser.

Jeg er så lidt i tvivl om, i hvilket omfang Liberal Alliance forestiller sig at det kan harmonere med en i hvert fald forventet aftalepartners – DF, må man forstå – ønsker til finanslovsaftalen, nemlig et ønske om en øget vækst. Nu er der lidt usikkerhed om, hvor stor DF egentlig ønsker at den her påståede vækst skal være, men jeg har også i dag i debatten hørt et tal, der hedder 0,8 pct. Så for god ordens skyld skal jeg bare bede ordføreren om at forholde sig til, om han tror, at man på dette punkt kan opnå enighed mellem DF og Liberal Alliance – altså ikke for 2016, men for 2017 og fremefter.

Kl. 14:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:18

Ole Birk Olesen (LA):

Vi er jo ikke enige med Dansk Folkeparti, hvad angår de ønsker, som vi har til finansloven, når vi går ind til forhandling. De ønsker ét med de penge, nemlig at de primært skal bruges i den offentlige sektor, og vi ønsker noget andet, nemlig at pengene skal bruges til at lette skattebyrden for borgere og virksomheder. Men det udelukker jo ikke, at vi kan blive enige om en form for kompromis, og et kompromis vil nok se sådan ud, at nogle af pengene går til at forøge den offentlige forbrug, og at nogle af pengene går til at lette skattebyrden for borgerne.

Kl. 14:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Pelle Dragsted.

Kl. 14:18

Pelle Dragsted (EL):

Tak, formand. Jeg har et spørgsmål om finanslovsudspillet, hvor regeringen, altså Venstre, lægger op til at fjerne eller i hvert fald skære ned på et forskningscenter, der forsker i hormonforstyrrende stoffer. Formålet med det her center var at få et større indblik i, hvad for nogle stoffer i vores omgivelser der udsætter os for farer, f.eks. ned-sætter vores forplantningsevne. Jeg ved ikke, om ordføreren har det problem, men det er i hvert fald et omfattende problem blandt rigtig mange danskere, at vi har et problem med vores forplantningsevne på grund af de hormonforstyrrende stoffer.

Jeg ved jo, at Liberal Alliance er meget optaget af frihed. Er det ikke sådan, at hvis vi f.eks. som forbrugere skal have en reel frihed til at vælge mellem forskellige produkter, er det afgørende for os, at vi faktisk også ved, hvilke stoffer der er i de produkter, og hvilke konsekvenser det har for os som forbrugere? Og derfor vil jeg spørge – ordføreren kan næsten gætte sig til spørgsmålet: Vil ordførerens parti kæmpe for, at de her midler bliver fastholdt, så vi kan fortsætte det her center og få en større viden om de her meget farlige stoffer i de produkter, vi køber?

Kl. 14:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:20

Ole Birk Olesen (LA):

Der er to hovedbesparelser på forskning på finansloven. Den ene er omprioriteringsbidraget, at også forskningsverdenen ligesom andre dele af den offentlige sektor skal bidrage til, at den offentlige sektor bliver billigere og mere effektiv. Det går vi ind for. Så er der ved siden af det en meget større besparelse på, så vidt jeg husker, 1,4 mia. kr. Det er ikke Liberal Alliances politik. Vi gik til valg på, at der skulle bruges – uha, det er ved at være noget tid siden – 1 milliard mere, så vidt jeg husker, på fri forskning i Danmark. Og der er også en beskæring af fri forskning i den der ekstra besparelse på forskningen. Det er ikke vores politik, så derfor går vi til finanslovsforhandlingerne med det ønske, at den forskningsbesparelse ikke skal gennemføres.

Jeg ved ikke, præcis hvad det der center for forskning i kønshormoner og belastningen af vores forplantningsevne ligger under, men det kunne lyde, som om det ligger under det, som vi ikke ønsker at spare på.

Kl. 14:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Pelle Dragsted.

Jeg tror måske, vi skal overlade den del til vores sundhedsordførere, når de er til stede i salen. De har nok mere viden om den slags.

Kl. 14:21

Pelle Dragsted (EL):

Men nu er det jo en del af finanslovsudspillet, og det er derfor, jeg spørger ind til det.

Det er altså ikke en del af den besparelse, der ligger i forbindelse med forskningsbesparelsen, det er en specifik, målrettet bevilling, som faktisk som en del af sundhedsaftalen blev afsat på sidste års finanslov, og som regeringen så lægger op til falder bort, ligesom man i øvrigt også vil spare – 45 mio. kr., tror jeg det er – på fødegange og andre områder på sundhedsområdet. Det ved jeg ikke hvad Liberal Alliance mener om, men helt konkret ligger der altså i udspillet fra regeringen, at man beskærer den her bevilling til det forskningscenter for hormonforstyrrende stoffer. Det ligger ikke i forskningsfor-

handlingerne, men det ligger i selve regeringens finanslovsudspil som en af beskæringerne på det grønne område.

Så det er egentlig derfor, jeg spørger: Er det noget, som Liberal Alliance måske vil gå ind og slå et slag for, så den forskning kan fortsætte, så vi kan have den viden som forbrugere og dermed friheden til at vælge?

Kl. 14:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:22

Ole Birk Olesen (LA):

Det bliver jeg nødt til at sætte mig nærmere ind i. Jeg forstår det sådan, at der er tale om en bevilling, som har haft en udløbsdato, og at den udløbsdato nu er nået – måske.

Der er jo også den mulighed, at man har nået, hvad man skulle nå med den forskning, og derfor fortsætter bevillingen ikke. Men jeg bliver nødt til at sætte mig ind i det der område, før jeg kan svare ordentligt på spørgsmålet.

Kl. 14:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Søren Egge Rasmussen.

Kl. 14:22

Søren Egge Rasmussen (EL):

Tak for det. Nu fik vi lidt flere ord på, hvad Liberal Alliance ønsker, og der blev så fremhævet fri forskning.

Jeg vil gerne flytte fokus over på teknologiudviklingen, som Liberal Alliance nævnte ved åbningsdebatten her i Folketinget. I den forbindelse er det relevant at forholde sig til det finanslovsforslag, der er nu, hvor den del af forskningen og udviklingen, som hedder EUDP-midler, foreslås nedskåret fra 385 mio. kr. til 53 mio. kr. Der foreligger en evaluering hvert år om, hvad midlerne bruges til. Den er lige kommet for de projekter, der har opnået støtte i 2014, og jeg synes, at den samlede evaluering viser, at man sådan set er med til at igangsætte noget, som vokser sig større og bliver selvbærende.

Et af de gode projekter er, at man har ydet en støtte til et stort sølfangerprojekt i Dronninglund. Efterfølgende er der blevet opstillet to anlæg uden støtte, hvor man sådan set har kunnet finansiere det, efter man har haft den teknologiudvikling i det første projekt, hvor der var støtte. Så jeg synes, at det er et glimrende eksempel på, at indimellem er der behov i opstartsfasen for at understøtte en bæredygtig udvikling.

Jeg vil gerne høre, hvad Liberal Alliances holdning er til at være med til at sikre, at de her EUDP-midler kan fortsætte på det nuværende niveau.

Kl. 14:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:24

Ole Birk Olesen (LA):

Mig bekendt er det også en del af de forskningsmidler, som ifølge vores program ikke skulle spares væk. Men de der meget specifikke spørgsmål om forskning i en finanslov, der er så tyk, vil jeg egentlig gerne henvise til vores forskningsordfører, hr. Henrik Dahl. Der foregår jo også forhandlinger på forskningsområdet, hvor vi har Henrik Dahl siddende og sørge for, at der ikke bliver foretaget besparelser, som vi ikke kan gå ind for, eller i hvert fald kun modvilligt kan gå ind for. Så jeg vil gerne opfordre til, at man tager fat i hr. Henrik Dahl om den her slags ting. Jeg har mere med den overordnede finanslov at gøre.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Søren Egge Rasmussen.

Kl. 14:24

vi f.eks. går ind for, at der skal være en indkomstskat på 40 pct. af al indkomst, der overstiger 7.000 kr. om måneden. Hvis man har 1 mio. kr. over det, betaler man 40 pct. af 1 mio. kr. Hvis man kun har 100.000 kr. over det, betaler man 40 pct. af 100.000 kr. Det er et system, hvor de bredeste skuldre bærer de tungeste byrder.

Kl. 14:24

Søren Egge Rasmussen (EL):

Det lyder da godt, at Liberal Alliance vil være med til at støtte op om den her teknologiudvikling, som skal fortsætte. Med hensyn til den frie forskning er det rigtig godt, at man har nogle, der forsker uden at vide, hvad de leder efter, og som så lige pludselig finder et eller andet genialt. Det sker jo indimellem, at der er danske forskere, der gør det. Der er f.eks. for nylig kommet et gennembrud i forhold til kræftforskning, hvor det sådan lidt er nogle tilfældigheder, der lige pludselig afgør, at man kommer fremad.

Men her er der altså tale om nogle forskningsmidler, hvor man har aktører i Danmark, som er inden for energiteknologi, og som ser, hvor der er behov for lidt støtte til at videreudvikle løsninger, som kan gennemføres i Danmark, og som kan være en del af den energiteknologi, som er en væsentlig del af vores eksport på 70 mia. kr. Jeg synes, at det er væsentligt, at hele Liberal Alliances folketingsgruppe er opmærksom på, at det her altså er midler, som er vigtige at beskytte, og at finansministeren – som i nogle kredse bliver kaldt den grønne slagter, og som har stillet os i udsigt at ville skære 2 milliarder ned på det grønne område – ikke kan gennemføre det hele.

Kl. 14:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:25

Ole Birk Olesen (LA):

Liberal Alliance er helt enige i de overordnede betragtninger om, at vi i Danmark vinder på at have en fri forskning og tilstrækkeligt med ressourcer til en fri forskning, hvor tingene kan udvikle sig, og der kan tænkes nye tanker. Så det ser for en sjælden gangs skyld ud til, at der er en vis enighed mellem Enhedslisten og Liberal Alliance – det gør mig faktisk lidt utryk, men vi tager den.

Kl. 14:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er den sidste spørger hr. Rune Lund.

Kl. 14:26

Rune Lund (EL):

Vi har et velfærdssamfund, og til at finansiere det velfærdssamfund har vi en lang række skatter. Princippet for mange af de skatter er jo, at de bredeste skuldre skal bære det tungeste læs, og en af de skatter, som lever op til det princip, er faktisk grundskylden. Sagen er jo, at de mennesker, som ejer en bolig, i udgangspunktet og generelt set er mennesker, der alt andet lige har flere penge end mennesker, som ikke ejer en bolig. Det kan vi se i forskellige statistikker. Så stammer modstanden mod grundskylden fra Liberal Alliances side i virkeligheden også fra, at Liberal Alliance allerhelst ville have et skattesystem, hvor det var de stærkeste skuldre, der bar det mindste læs?

Kl. 14:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:27

Ole Birk Olesen (LA):

Det spørgsmål er jeg rigtig glad for, for det giver mig mulighed for at rydde en kæmpe misforståelse af vejen hos hr. Rune Lund. Først om Liberal Alliance: Liberal Alliance går ind for, at de skatter, der skal opkræves, skal opkræves efter folks skatteevne. Det vil sige, at

Grundskylden er på ingen måde en skat, der rammer dem med de bredeste skuldre. Som de to eksempler, jeg nævnte for hele Folketinget, viser, så er det jo ikke sådan, at fordi man har råd til at købe et hus til 1,5 mio. kr. i København, har man to og en halv gange så mange penge, som hvis man har råd til at købe et hus til 1,5 mio. kr. i Tønder. Hvor skulle dog den ekstra indkomst komme fra? Er det Rune Lunds forestilling, at folk i Tønder, der køber et hus til 1,5 mio. kr., har meget færre penge at gøre godt med end folk i København, der køber et hus til 1,5 mio. kr., hvorfor dem, der køber hus i København, skal betale to og en halv gange mere i samlede ejendomsskatter end dem, der køber hus i Tønder? Er det hr. Rune Lunds forestilling, at det hænger sådan sammen?

Kl. 14:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Rune Lund.

Kl. 14:28

Rune Lund (EL):

Men hr. Ole Birk Olesen var også så venlig at forklare os, hvorfor der er kommet den skævvridning. Det er jo, fordi der er blevet lagt et loft over skattebetalingen i forhold til ejendomsværdibeskatningen. Man kan jo spørge: Hvorfor skal man så begynde at sænke grundskylden, når man allerede har sænket beskatningen af den del af ejendomsværdiskatten, som betales til staten? Det var også det, ordføreren sagde.

I Enhedslisten har vi det sådan, at vi godt kan se, at der er et problem i forhold til grundskylden, fordi grundskylden nogle steder er steget mere end den almindelige udvikling i priser og lønninger. Der siger vi så, at vi ikke vil være med til generelt at sænke grundskylden, fordi grundskylden er en skat, hvor de bredeste skuldre bærer det tungeste læs, men at vi gerne vil se på, om man kan indefryste grundskylden for familier med lave indkomster. Så vi anerkender, at der nogle steder er et problem, men vi vil ikke være med til generelt bare at fjerne grundskylden, for det er faktisk en solidarisk skat, som finansierer vores alle sammens velfærdssamfund.

Kl. 14:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:29

Ole Birk Olesen (LA):

Det her burde alle partier i Folketinget kunne blive enige om: Et hus til 1,5 mio. kr. i København skal ikke beskattes to og en halv gange så hårdt som et hus til 1,5 mio. kr. i Tønder. Derfor må vi lave et nyt ejendomsbeskatningssystem, så huse til 1,5 mio. kr. hen over hele landet beskattes cirka på samme måde, ud fra den betragtning, at dem, der har råd til hus i København, ikke har flere penge end dem, der har råd til hus i Tønder.

Hvis vi så ikke vil have, at dem i Tønder skal betale mere i ejendomsskat – og det vil vi ikke have – må vi acceptere, at det er dem i København, der skal betale mindre, og hvis hr. Rune Lund kan være enig med mig i, at beskatning af huse til 1,5 mio. kr. bør være ens overalt, så må hr. Rune Lund svare på, om det, han ønsker, er, at alle skal betale lige så meget som dem i København, eller om han ønsker, at dem i København skal betale lige så lidt som dem i Tønder.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Den næste ordfører i rækken er fru Josephine Fock, Alternativet.

Kl. 14:30

Kl. 14:30

(Ordfører)

Josephine Fock (ALT):

Tak for det. Regeringens finanslovsforslag ligner desværre ikke et finanslovsforslag, som Alternativet kan støtte op om, i hvert fald ikke i sin nuværende form. Det er måske heller ikke danmarkshistoriens største overraskelse, da de fleste udmærket ved, at Alternativet og Venstre er to vidt forskellige partier med vidt forskellige prioriteringer. F.eks. gik Alternativet til valg på visionen om en tredobbel bundlinje, hvor der både skal være balance på den økonomiske, den sociale og den miljømæssige bundlinje. Vi gik til valg på en grøn omstilling, et stærkere iværksættersamfund og en bedre balance mellem arbejds- og familieliv. Omvendt gik Venstre til valg på nulvækst, på begrænset indvandring, på lavere sociale ydelser, på slappere miljøkrav til landbruget og på ukritiske skattelettelser til erhvervslivet.

På den baggrund kommer det næppe som et chok for finansministeren, at Alternativet er skeptisk over for det finanslovsforslag, som vi diskuterer her i dag. Den skepsis fik vi ret beset et forvarsel om allerede kort efter valget, for nøglerne til Statsministeriet var vel knap nok tilbage i hånden på statsministeren, før han havde brugt dem til at nedlægge Miljøministeriet og i øvrigt varsle nedskæringer på klima, miljø og natur.

Resultatet af de meldinger kan vi nu aflæse sort på hvidt, selv om det meste i regeringens finanslovsforslag forekommer at være sort. Det er et forslag, hvor mange ting springer i øjnene hos os, ikke mindst de grønne nedskæringer. Naturplan Danmark mister 30 mio. kr. i 2016 og 70 mio. kr. i 2018. Det miljøteknologiske udviklingsprogram beskæres med 65 mio. kr. Puljen til de grønne ildsjæle fjernes, og miljøbeskyttelsesindsatsen beskæres med 125 mio. kr. Derudover vil regeringen bruge 240 mio. kr. på at rulle NO_x-afgiften tilbage, ligesom den vil sænke miljøkravene til landbruget og give tilfaldelse til byggeri langs kysterne.

For et grønt entreprenant parti som Alternativet siger det vel næsten sig selv, at det ikke ligefrem er sådan en finanslov, vi går og drømmer om. Vi vil gerne øge de grønne investeringer, både når vi taler investeringer i grønne økonomier og teknologier, men også når vi taler grønne investeringer i form af mere naturskov, større biodiversitet og flere økologiske fødevarer. De grønne nedskæringer var desværre lige så frygtet, som de var ventet.

Noget, der til gengæld ikke var ventet, i hvert fald ikke hos os, var nedskæringerne på iværksætteri og grønt erhvervsliv. Her taler jeg bl.a. om, at regeringen vil halvere Vækstfonden, at den vil nedlægge Omstillingsfonden og derudover vil beskære Innovationsfonden med 650 mio. kr. De nedskæringer er vi meget imod, fordi vi mener, at Danmark får brug for en stærkere iværksætterkultur, når vi fremover skal leve af vores kreative, innovative og bæredygtige ideer og løsninger. Den analyse havde vi faktisk håbet på at regeringen delte, og det er da også vores håb, at iværksætteri med tiden kan blive et politisk fokusområde, som regeringen har lyst til at prioritere.

Sker det, tager vi rigtig gerne en snak om, hvordan man kan få flere iværksættere og skabe bedre rammevilkår. Vi foreslår bl.a. mikrokogater til unge iværksættere, og at man hæver privates fradragsret, når der er tale om investeringer i nye iværksættervirksomheder, hvilket man har gode erfaringer med fra Sverige.

Et andet overraskende element i finanslovsforslaget var de dramatiske besparelser på uddannelsesområdet. Uddannelsesområdet har i forvejen været hårdt ramt af nogle reformer de senere år, og gennemføres de varslede nedskæringer på 800 mio. kr., risikerer det

naturligvis at få mærkbare konsekvenser i hele uddannelsessystemet. F.eks. risikerer man, at uddannelsesinstitutioner, især i yderområderne, må lukke, at erhvervsuddannelserne forringes, og at der generelt bliver mere ensretning i uddannelserne, fordi man mange steder bliver nødt til at satse på det sikre og det forudsigelige. Og når nu alle efterhånden er enige om, at Danmark får brug for nytænkende og entreprenante borgere og iværksættere i fremtiden, så giver det altså ikke for os mening at skære ned med 800 mio. kr. på uddannelse og 1,4 mia. kr. på forskning, da det jo netop er investeringer, der skulle være med til at udvikle de kreative evner hos de unge.

Alternativet skal derfor opfordre regeringen til at rulle de varslede besparelser på uddannelsesområdet tilbage. Vi mener, det er en dårlig social og økonomisk forretning for Danmark. Og så må den i øvrigt også gerne rulle fremdriftsreformen tilbage, da den både hæmmer uddannelseskvaliteten og iværksætteri blandt de studerende.

Når vi nu er ved opfordringerne, kunne Venstre så ikke også rulle besparelserne på 2,3 mia. kr. på udviklingsbistanden tilbage? Det er jo alvorlige nedskæringer, der især rammer de fattige lande i Afrika. Bl.a. falder den bilaterale bistand markant fra 2½ mia.kr. i 2015 til 660 mio. kr. i 2016. Samtidig har vi meget svært ved at se, hvordan nedskæringerne på udviklingsbistanden harmonerer med FN's nye bæredygtigheds mål om at udrydde global fattigdom, som statsministeren netop har været med til at vedtage, men det kan vi måske få svar på en anden dag.

Kl. 14:35

Foruden finanslovsforslaget behandler vi også to andre forslag i dag, L 2 og L 3, som handler om, at regeringen ønsker at lægge en strammere styring ned over kommunerne. Alternativet er ikke imod alle former for styringsredskaber, men vi er meget imod den måde, som udgiftsloftet er indrettet på, fordi det er alt for ufleksibelt. Ligesom Produktivitetskommissionen mener vi, at kommunernes muligheder for at overføre midler fra år til år er alt for begrænsede. Vi ønsker, at kommunerne og det offentlige skal have mulighed for at foretage mere langsigtede investeringer i bæredygtige tiltag, og derfor er det et problem, at vi i dag risikerer, at pengene bliver brugt på kortsigtet forbrug i stedet for på langsigtede og bæredygtige investeringer på grund af de nuværende regler.

Derudover vil jeg sige, at Alternativet deler bekymringen for de 86 pct. af kommunerne, der siger, at omprioriteringsbidraget vil forringe serviceniveauet i de kommunale tilbud, fordi kommunerne frem mod 2019 står til at miste 7 mia. kr. Helt generelt vil jeg gerne slå fast, at Alternativet ikke er tilhænger af, at man flytter mere magt fra lokalt niveau til centralt niveau. Vi savner en større respekt for det kommunale selvstyre og er derfor ikke tilhænger af den centralisering, som regeringen lægger op til med omprioriteringsbidraget, men vil tværtimod gerne skubbe udviklingen i den stik modsatte retning.

Samlet set savner vi også både i et nationalt og et globalt perspektiv, at regeringen viser større forståelse for, at der er brug for en bedre balance mellem den økonomiske, den sociale og den miljømæssige bundlinje, så vækst og økonomisk fremgang ikke sker på bekostning af mennesker og miljø. Et helt konkret ønske fra os er, at vi meget gerne vil have regeringen til at gribe muligheden for at investere i den grønne omstilling. Vi indrømmer gerne, at den grønne omstilling først og fremmest er afgørende for den miljømæssige bundlinje, altså for vores planet og dermed også for menneskene på den, men det ændrer ikke ved, at den grønne omstilling helt ubestrideligt også er vigtig for den økonomiske bundlinje, hvis man tænder det lange lys og kigger lidt længere ud i fremtiden.

Det er kun 4 måneder siden, at 49 forskere skrev i Politiken, at Danmark er nødt til at investere mere i klima og miljø af hensyn til Danmarks fremtidige konkurrenceevne, økonomi og beskæftigelse. Også forskningsenheden Citi GPS, der hører under en af verdens

største banker, Citigroup, har i en 122-siders rapport peget på, at det bedst kan betale sig at øge de grønne investeringer nu. Det har de naturligvis gjort ud fra et økonomisk perspektiv, da det er deres metier. Men det styrker jo kun argumentet om, at man bør sætte fart i den grønne omstilling nu i stedet for at slå bremserne i.

På den baggrund vil vi gerne af hensyn til både den økonomiske og den miljømæssige bundlinje opfordre regeringen til at opprioritere det grønne område. Helt konkret foreslår Alternativet, at man øremærker meget mere af erhvervsstøtten til bæredygtige virksomheder, og at man gør en større indsats for at fremme grønne økonomier, f.eks. flere penge til økologi, vedvarende energi og grøn energiteknologi. Vi vil selvfølgelig også gerne droppe forsknings- og erhvervsstøtte og investeringer til udvinding og brug af fossile brændsler. Den opfordring er hermed givet, og jeg vil derfor afslutningsvis sige tak for ordet.

Kl. 14:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er et spørgsmål, og det er fra hr. Pelle Dragsted.

Kl. 14:38

Pelle Dragsted (EL):

Tak. Der er jo blevet indgået en aftale i dag på dagpengeområdet, som nok vil medføre en del skuffelse rundtomkring i Danmark, for det var meningen, at man skulle genoprette noget af den tryghed, som lønmodtagerne mistede med aftalen i 2010. I den aftale skar man 3 mia. kr. væk fra området, og nu har Dansk Folkeparti, Venstre og Socialdemokraterne været så gavmilde, at de har fundet 300 mio. kr. – altså en tiendedel af, hvad man tog dengang – som de har ført tilbage.

Det har selvfølgelig den konsekvens, at vi får en totalt utilstrækkelig løsning. Jeg vil slet ikke kalde det en løsning, men vi får en situation, hvor lønmodtagerne stadig væk vil leve med en enorm utryghed. Det er skadeligt for vores arbejdsmarked, det er skadeligt for vores flexicuritymodel, og ikke mindst er det selvfølgelig skadeligt for familiernes tilværelse at skulle gå med den utryghed.

Jeg har endnu ikke hørt, hvor Alternativet stiller sig i forhold til den aftale, der er indgået, og jeg kunne godt tænke mig bare at høre ordførerens refleksioner over det.

Kl. 14:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:40

Josephine Fock (ALT):

Tak for det. Det, vi har været ude at sige om den aftale, er, at vi synes, at man helt generelt skulle have brugt tiden nu til at nytænke dagpengesystemet. Vi ser gerne, at man vender dagpengesystemet om, så man udviser langt mere tillid, så man fjerner det bureaukrati og den kontrol og den stigmatisering, der har været af ledige, og i stedet for siger, at ved at udvise tillid, motivation osv. får man gang i ledige.

Vi ved, det er et enormt ineffektivt og dyrt system, og der ville man have kunnet hente en del penge, plus at man kunne vende den måde, man omtaler ledige på, i en langt, langt mere positiv retning. Så vi er kritiske over for aftalen, men jeg skal skynde mig at sige, at vi jo heller ikke var inviteret med til forhandlingerne.

Jeg synes også, at den del med karenssagerne bare igen signalerer, at vi bruger stokkemethoden i stedet for at vise tillid i forhold til at få folk ud på arbejdsmarkedet.

Så synes vi også, at aftalen burde have taget fat på hele ideen om atypiske ansættelser, da der bliver langt flere atypiske ansættelser fremadrettet, og aftalen tager heller ikke højde for freelancere, iværksættere, selvstændige osv.

Det er ikke lykkedes mig at finde ud af, om den mere fleksible genoptjening er fjernet i aftalen, men hvis ikke den er fjernet, er det, som jeg har forstået aftalen, det eneste, vi er positive overfor.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Pelle Dragsted.

Kl. 14:41

Pelle Dragsted (EL):

Tak for den klare melding. Jeg kunne egentlig også godt tænke mig at høre om noget andet. Alternativet er ligesom gået til valg på det her med ny politisk kultur. Hvordan oplever Alternativet det forløb, der har været omkring dagpengene, hvor jo ser tre partier, Danmarks tre største partier, som klokkeklart før valget lovede, at man ikke vil sænke dagpengeniveauet, og nu her, ikke engang et halvt år efter, går ind og sænker dagpengeniveauet? Nu er Alternativet jo gået til valg på netop det her med en ny form for politik og tillid til danskerne, så hvad tror ordføreren konsekvensen af den slags forløb er for tilliden til politikerne herinde?

Kl. 14:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:42

Josephine Fock (ALT):

Jeg tror hellere, jeg vil svare på en anden måde end direkte på spørgsmålet. Jeg vil sige, at sådan som jeg forstår det parlamentariske system, så handler det jo om at finde flertal. Det, som jeg bare undrer mig over her, er, at man ikke forsøger at finde et så bredt flertal som muligt. Så jeg vil svare på den måde, at jeg synes, det er ærgerligt, at man har indgået en aftale, som ikke inddrager langt, langt flere partier – sådan set alle partierne her i Folketinget – og at alle partier ikke har været indkaldt til forhandlinger om den her dagpengeaftale, for det tror jeg ikke øger tilliden ude i befolkningen og slet ikke ude hos de ledige, og det synes jeg er rigtig, rigtig ærgerligt.

Men hvordan de enkelte partier står i forhold til de vælgere, der har stemt på dem, synes jeg ikke jeg vil stå her og gøre mig til dommer over.

Kl. 14:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:42

Jacob Jensen (V):

Jeg vil gerne kvittere for talen, jeg synes, der var mange spændende elementer i den – i særdeleshed om iværksættere og fradrag og den slags ting. Det er jo noget, som jeg synes lyder spændende, og som jeg godt vil diskutere nærmere med Alternativet. Jeg er med på, at det nok ikke medfører, at vi så indgår en samlet finanslovsaftale, men ikke desto mindre synes jeg, vi skal finde de hjørner, hvor vi kan nå hinanden, så det kunne måske være et af stederne; skattelettelser er jo altid noget, der ligger os på sinde.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge sådan mere konkret til noget af det, som Alternativet også har været ude med, i forhold til om det stadig væk ligger inden for Alternativets finanspolitik eller politik i det hele taget, nemlig det forslag, der gik på, at man skulle indføre de her lokale valutaer i forskellige områder i landet. Er det stadig væk en del af politikken, og kan ordføreren måske uddybe det forslag en smule?

Kl. 14:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:43

Josephine Fock (ALT):

Ja, vi har det stadig væk som en idé, at det kunne være interessant at prøve at lave nogle forsøg med lokale valutaer. Nu er det ikke mig, der har været inde over det forslag, men sådan som jeg husker det, er det bl.a. i England, man har lavet forsøg med det, og hvor det viser sig, at det fremmer væksten i lokalsamfundene, det styrker sammenhængskraften i lokalsamfundene, det øger det lokale indkøb osv. Så det er jo med den tanke, man har gjort det. Så at lave forsøg med det er vi fortsat rigtig interesseret i.

Kl. 14:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:44

Jacob Jensen (V):

Jamen tak for det. Bare så jeg lige forstår det: Betyder det, at de her lokale valutaer så skal erstatte de danske kroner? Er det sådan, det skal forstås?

Kl. 14:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 14:44

Josephine Fock (ALT):

Igen vil jeg sige, at hvis man skal gå i detaljer der, skal man snakke med vores erhvervsordfører. Men sådan som jeg husker og forstår det forslag, går det ud på at indføre lokale valutaer; du afskaffer jo ikke den nationale krone på baggrund af det, men du bliver enig om i et lokalsamfund at bruge en lokal valuta for at fremme indkøbet af de lokale varer osv.

Kl. 14:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Nu skal jeg lige sige, at jeg ikke ved, om »du« er omfattet af de tilfælde, hvor man ellers normalt kan sige »man«, eller om det var direkte tiltale. Men ellers tiltaler vi ikke hinanden direkte her.

Det ser ud, som om det var det sidste spørgsmål. Tak til fru Josephine Fock. Så er det hr. Martin Lidegaard, Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 14:45

(Ordfører)

Martin Lidegaard (RV):

Mange tak. En stor del af diskussionen i dag har handlet om, hvor stort råderum vi har, hvor mange penge vi har at gøre godt med, og lad mig bare slå fast med det samme, at hvad angår selve den økonomiske ramme, som regeringen lægger op til i næste års finanslov, så er Radikale Venstre sådan set enig i den. Vi mener, at vi skal holde os på den ansvarlige linje; der skal ikke sendes nogen regninger videre til næste generation. Vi skal styre sikkert igennem den krise, der nu ligger bag os, men hvor vi stadig mærker efterdønningerne.

Derfor vil jeg i dag koncentrere mig om, hvordan vi så prioriterer de midler, der er, inden for den ramme, som regeringen lægger frem. Der kan man roligt sige, at der er vi i Radikale Venstre meget uenige i de prioriteringer, som regeringen foretager. Man vælger nemlig helt konsekvent at skære ned på alt det, der peger fremad mod den næste generation – alle de investeringer i fremtiden, der skal sikre, at Danmark bliver ved med at udvikle sig og være det dejlige land, som vi alle sammen nyder at bo i. Man bryder med den ambition, at vi kan levere et Danmark videre til vores børn, der er bedre end det, vi fik.

Man skærer ned på børnehaver og vuggestuer, daginstitutioner, i forhold til det, som den tidligere regering lagde op til. Man skærer ned på pædagogområdet. Man skærer ned på uddannelse og forskning, endda uden at have varslet det under valgkampen. Man skærer ned på hele den grønne omstilling, som flere ordførere allerede har været inde på, og man prøver at sætte det op, som om det er et valg imellem at være miljømæssigt ansvarlig eller økonomisk ansvarlig, på trods af at der er skabt titusindvis af private danske arbejdspladser, ikke mindst i yderdistrikterne, og på trods af at man hyler og skriger i industrien, i fagbevægelsen, i Landdistrikternes Fællesråd, fordi den her vendetta, man laver af ideologiske årsager, på det grønne område koster dyrt.

Vi har svært ved at se logikken. Ud over de jobs, det koster her og nu; ud over det, vi kan tabe på eksporten, som jo buldrede derudad på det grønne område under den tidligere regering, sender man også her en regning videre til næste generation. Man skærer dramatisk ned – den største beskæring siden, ja, jeg tror måske, vi skal fire årtier tilbage i den danske udviklingsbistand, før vi når det her niveau, samtidig med at man hykler med, at man gerne vil hjælpe mere i nærømråderne. Det er også en regning, man sender videre til den næste generation.

Alt det undskylder man så med en slags nødvendighedens politik: Det er vi nødt til af økonomiske grunde. Men det er man ikke, for selv hvis vi anerkender regeringens økonomiske ramme, som vi gør i Radikale Venstre, så kunne man jo vælge f.eks. ikke at bruge penge på at betale velhavende ældre mennesker for at få gjort deres bolig i stand, få lavet rengøring osv. Det er det, man vælger at bruge pengene til i stedet for at investere i fremtiden. Så det er et klokkeklart valg, man foretager her, mellem investeringer i fremtiden og, vil jeg sige, med bind for øjnene at betale danskere for noget, de vil gøre i forvejen. Det giver i en radikal optik ingen mening.

Kl. 14:49

Selv hvis man køber Venstres logik i den her finanslov, er der nogle ting, der simpelt hen ikke stemmer. Man vil gerne gøre noget for landdistrikterne. Tak, det er vi meget enige i i Radikale Venstre, og vi anerkender også, at der er taktik i finansloven, der bærer i den retning. Det er da ubestrideligt, at tvangsflytningen af 3.900 statslige arbejdspladser i hvert fald på den korte bane vil give nogle arbejdspladser i landdistrikterne. Men hvad hjælper det, hvis man samtidig skærer ned på uddannelsesinstitutioner, på private grønne arbejdspladser og på rådgivning de steder, der kan skabe udvikling i landdistrikterne?

Offentlige arbejdspladser er godt, men private arbejdspladser er i forhold til at skabe udvikling og liv i landdistrikterne altså meget vigtigt. Så hvis man med den ene hånd flytter offentlige arbejdspladser ud, men med den anden hånd skærer ned på både uddannelsesinstitutioner og grønne omstillinger, så giver det ikke mening.

Lad mig nævne et enkelt eksempel. Noget af det, der er den store udfordring i landdistrikterne, er jo at finde boliger, og i den sammenhæng er varme et stort spørgsmål. Vi kender alle sammen til barmarksværkerne og til høje varmeregninger derude. I øjeblikket er der adskillige landdistriktskommuner, der har gang i at prøve at skabe billigere fjernvarme til deres beboere. Det gør de gennem geotermi, det gør de ved at indføre varmepumper, der kan køre på billig el fra vind, og det vil give bedre rammevilkår for boliger i landdistrikterne. Det er initiativer, som man bare med et slag stryger fra finansloven, selv om der er et kæmpe økonomisk perspektiv og i øvrigt også et samfundsøkonomisk perspektiv, ikke bare for landdistrikterne, men for hele samfundet.

Det er den form for logik, vi simpelt hen ikke forstår, og vi håber – måske på en rigtig god dag, hvis finansministeren havde lyst til at redde vores dag i dag – at det måske kunne bero på, at det hele er gået lidt hurtigt. Det er jo gået hurtigt, og det er fair nok. Man er kommet til som regering, man skulle hurtigt i gang, og så tager man

hele paragraffer ad gangen for ligesom at nå, om jeg så må sige, at få enderne til at mødes i finansloven. Det kunne jo være, at regeringen var klar til måske lige at gå ned i underparagrafferne en gang og se, om det er alle de paragraffer, man har strøget på det her område, der egentlig giver mening, også set fra en liberal synsvinkel, hvor hjælp til selvhjælp altid har været bedre end det med håndført støtte.

Når alt det er sagt, vil man kende Det Radikale Venstre på, at selv om vi er lodret uenige i prioriteringen, køber vi altså den samlede ramme, og vi er også klar til at gøre alt, hvad vi kan, for at trække den her finanslov i den rigtige retning. Derfor sidder vi klar ved telefonen, hvis finansministeren skulle få brug for os. Jeg kunne godt have en fornemmelse af, at det gør finansministeren. Det gør han måske ikke i denne omgang – der tegner sig en blå finanslov, kan man godt høre på indlæggene i dag – men det kunne jo være, at der alligevel var nogle ender, der ikke kunne mødes.

Det kunne også være, vi kunne inspirere med nogle kreative tanker, og vi vil gøre, hvad vi kan, for i hvert fald at sikre, at en del af de midler, man vil bruge på bevidstløs støtte lige nu, kunne overføres til investeringer i fremtiden i stedet for. For os er det helt afgørende, at vi i Danmark stadig væk investerer i den næste generation, investerer i det Danmark, der kommer i morgen, og ikke kun i det Danmark, vi har i dag.

Kl. 14:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Jacob Jensen, Venstre, for en kort bemærkning.

Kl. 14:52

Jacob Jensen (V):

Tak til ordføreren for en altid veloplagt tale. Han er også engageret i de ting, som han taler om; det synes jeg er en fornøjelse. Nu bemærkede jeg, at ordføreren nævnte, at den politik, som vi lægger frem, skulle betyde nedskæringer på eksempelvis børneområdet – at der skulle komme færre pædagoger – og så må jeg bare helt stilfærdigt spørge: Da hr. Martin Lidegaard havde regeringsansvaret, hvordan gik udviklingen så i forhold til antallet af pædagoger? Jeg husker, at der i hvert fald på et tidspunkt var et løfte om, at der skulle komme 3.000 flere pædagoger. Blev det løfte så indfriet, eller hvordan gik udviklingen lige præcis på det her meget centrale kernevelfærdsområde under den radikal-socialdemokratisk ledede regering?

Kl. 14:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:53

Martin Lidegaard (RV):

Jeg kender ikke de specifikke tal for antallet af pædagoger i de forskellige kommuner, men hvad jeg ved er, at vi på finanslovsforslaget for 2016 har afsat et trecifret millionbeløb, og at vi var klar til at bruge helt op til 250 mio. kr. på at løfte daginstitutionerne. Det var også i erkendelse af, at det ikke har været gjort godt nok, hverken under vores eller under den forrige regering. Vi var klar til at løfte, men de penge er skåret væk i Venstres finanslovsforslag.

Kl. 14:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:53

Jacob Jensen (V):

Nej, det må bero på en misforståelse, for de penge har aldrig været der, og derfor kan de ikke blive skåret væk. Vi lægger sådan set det niveau, som det var, da vi overtog, vi skærer ikke noget ned.

Men jeg kan så løfte sløret for, at det løfte, som man gav fra Det Radikale Venstres side, om, at der skulle komme 3.000 flere pædagoger, rundt regnet blev ændret til et tal med et andet fortegn i den periode, nemlig -3.000 pædagoger. Så jeg synes, det klinger en smule hult, når vi bliver skøset for at levere et niveau, som er uændret, hvor man samtidig fra radikal side har haft ansvaret for at levere et løfte på 3.000 pædagoger, som så blev ændret til et negativt tal på 3.000, i den periode, hvor man havde vagten her i Tinget.

Kl. 14:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 14:54

Martin Lidegaard (RV):

Jeg ved ikke, hvor hr. Jacob Jensen har de tal fra – og i øvrigt tak for de pæne indledende ord – men hvad jeg ved, er, at vi har afsat 250 mio. kr. i vores finanslovsforslag. Og det er jo rigtigt, at de penge aldrig fik en chance for at blive udmøntet, fordi vælgerne ville det anderledes, men det ændrer ikke på, at vi har fundet en finansiering til dem, at vi har vist, at det ville vi gerne, og at det var der, vi gerne ville prioritere. Regeringen har i stedet valgt at prioritere, at ældre mennesker – det er typisk ældre *velhavende* mennesker – kan få støtte til at få rengøring i hjemmet eller at få udvidet deres samtalekøkken. Vi vil altså hellere prioritere børnene.

Kl. 14:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, og den næste spørger er hr. Pelle Dragsted, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 14:55

Pelle Dragsted (EL):

Tak skal formanden have. Jeg vil spørge lidt til det med dagpenge, for der er jo indgået en dagpengeaftale i dag. Den har jeg så udbredt mig lidt om tidligere, og at jeg ikke er særlig tilfreds med den, tror jeg også er fremgået. Men der sker også en anden udvikling med vores dagpengesystem i de her år, som har været omtalt og diskuteret lidt her på det sidste, nemlig at dagpengedækningen som følge af bl.a. den skattereform, som ordføreren var med til at indgå i 2012, bliver lavere og lavere, således at en dagpengemodtager i 2023 faktisk vil have mistet det, der svarer til en hel måneds dagpenge. Og det er alene som et resultat af den aftale.

Nu ved jeg ikke, om De Radikale medvirker i den aftale, der er indgået i dag, men det kan jeg næsten forstå, og her skærer man så yderligere. Det, jeg gerne vil spørge ordføreren til, er, om ordføreren slet ikke er bekymret for konsekvenserne af, at dagpengedækningen vil falde, og at den vil falde yderligere 5 pct. i forhold til den almindelige lønudvikling, altså at det vil blive så dyrt at blive arbejdsløs, at selv en kortvarig arbejdsløshed kan føre familier ud i en økonomisk deroute.

Kl. 14:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:56

Martin Lidegaard (RV):

Den aftale, der er blevet lavet i dag, er en meget nænsom aftale, der ligger helt inden for det, kommissionen er kommet med af forslag, og som også store dele af fagbevægelsen kan støtte. For det, der er meningen med et dagpengesystem, er jo ikke at have et mål om, at folk skal blive på dagpenge. Det, der er målet med enhver dagpenge-reform, er at skabe et system, hvor folk kan få et arbejde.

Den grundlæggende forskel, der er på Enhedslistens og Det Radikale Venstres tilgang til det her – og det anerkender jeg helt, det er jo fair, der skal være politiske forskelle – er, at det, vi er optaget af, er: Hvordan kan man skruer et dagpengesystem sammen, der skaber så mange jobs som muligt for de folk, der er på dagpenge, og som gør, at der bliver flyttet folk fra dagpenge over i arbejde? Det kræver, at man skruer op og ned, og der er noget af det ikke altid at skruer for op for dagpengene. Det er ikke nødvendigvis det, der får flere i arbejde. Det er en balance. For selvfølgelig skal folk kunne have et værdigt liv, og det anerkender jeg også. Det mener jeg også at de kan i Danmark.

Kl. 14:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Pelle Dragsted.

Kl. 14:57

Pelle Dragsted (EL):

Nu er det vist ganske mange år siden, at der er blevet skruet op for dagpengene. Det, jeg spørger til, er, at man gennem de aftaler, som bl.a. ordføreren har stået i spidsen for, har skruet ned for dagpengene, sådan at forskellen mellem det, man har i en almindelig tilværelse med en almindelig lønindkomst, og det, man ender på, når man er så uheldig at miste sit job, er blevet større og større, og at den vil blive ekstremt meget større frem mod 2023.

Nej, forskellen på Det Radikale Venstre og Enhedslisten er ikke, at Enhedslisten ønsker, at folk skal være på dagpenge. Forskellen er, at vi ikke har den mistillid til mennesker, der er ramt af ledighed, som Det Radikale Venstre giver udtryk for her, hvor man skal dreje på nogle knapper. Man skulle måske kigge på politikernes eget eftervederlag, hvis man mener, at det at have en dækningsgrad, når man mister sit arbejde, betyder, at man ikke vil søge noget andet.

Kl. 14:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 14:58

Martin Lidegaard (RV):

Radikale Venstre har ikke nogen form for mistillid til de mennesker, der er ramt ulykkeligt af ikke at have et arbejde. Men vi har så stor respekt for de mennesker, at vi ønsker at skabe et system, der ikke gør det svært at komme ud af det, fordi der er økonomiske incitamenter, der trækker i den direkte modsatte retning. Men lad os prøve at lade være med at stå og beskyldte hinanden for en masse ting den ene og den anden vej, og lad mig prøve at sige det meget præcist, for det, som hr. Pelle Dragsted spørger om, er jo, om vi har et anstændigt niveau for dagpenge i Danmark, når man får dagpenge, og om vi vil blive ved med at have det. Og ja, det mener jeg at vi har.

Det er klart, at det at komme på dagpenge jo aldrig kan blive lige så godt som det at få et arbejde, heller ikke økonomisk, og det skal heller ikke være meningen, for det giver jo ikke nogen mening i sig selv. For det vil være forfærdeligt, hvis man bliver fanget i en situation, hvor man kommer på dagpenge, og hvor man med de forskellige ydelser, man får tilkendt, pludselig taber penge eller risikerer at gøre det ved at komme i arbejde, og derfor skal der være en forskel. Den kan vi diskutere hvor stor skal være, men det vigtige må jo være, at det er et værdigt niveau, altså om man kan leve for det.

Men der er det ikke dagpengene, jeg er mest bekymret for. Det, jeg er bekymret for – og det er jeg til gengæld seriøst bekymret for – er den integrationsydelse, som regeringen i øjeblikket er ved at indføre for en meget, meget stor gruppe danskere, hvoraf en del i øvrigt er i arbejde i dag, men som jo risikerer arbejdsløshed. Det er en grund til bekymring.

Kl. 14:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance, værsgo.

Kl. 14:59

Ole Birk Olesen (LA):

I forslaget til finanslov for 2016 kommer der jo penge fra et såkaldt omprioriteringsbidrag – 1 pct. fra kommunerne, 2 pct. fra staten og 2 pct. fra regionerne – og det er udtryk for, at man mener, at man ude i de her led kan effektivisere produktionen, så den bliver billigere uden at blive dårligere. Det frigør så nogle midler, som man kan bruge til andre formål i den offentlige sektor eller til at lette skatten for borgerne. Er det noget, som Det Radikale Venstre synes er et godt princip, som bør videreføres, eller er det noget, som Det Radikale Venstre ikke går ind for og mener skal afskaffes?

Kl. 15:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren, værsgo.

Kl. 15:00

Martin Lidegaard (RV):

Vi anerkender, at der selvfølgelig også i kommunerne er plads til effektiviseringer. Og vi tror, at hvis man kunne hjælpe kommunerne med en betydelig regelforenklaring og en tillidsreform, som jeg ved at også Liberal Alliance og andre partier er optaget af, så vil man kunne høste ganske, ganske store gevinster, og det tror vi også er nødvendigt, hvis man skal kunne løfte den demografiske udvikling, der kommer. Vi går sådan set ind for en stigning i den offentlige forbrug på grund af den demografiske udvikling, men vi så da gerne, at den blev hentet gennem en effektivisering i den offentlige sektor selv. Der er bestemt også noget at hente der.

Vi havde ikke med i vores finanslovsforslag, at der skulle gennemføres et omprioriteringsbidrag i kommunerne, vi fandt andre veje til det samme, men jeg vil da ikke afvise, at det også er en vej at gå, især hvis man kan kombinere det med en tillidsreform, der gør det muligt for kommunerne rent faktisk at høste nogle effektiviseringsgevinster, eller som i hvert fald gør det lettere for dem.

Kl. 15:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:01

Ole Birk Olesen (LA):

Mange, mange tak for det svar, som også er et rigtig godt svar nu, hvor hr. Morten Østergaard sidder her. For da Liberal Alliance foreslog noget lignende i valgkampen – det var faktisk noget fuldstændig lignende, bortset fra at vi ikke var helt så ambitiøse, vi troede kun på 1 pct. og ikke 2 pct. – mente hr. Morten Østergaard, som jo er hr. Martin Lidegaards leder, at det var helt gak, at det var fuppenge, at det var alt muligt. Jeg har selv været i de debatter, hvor hr. Morten Østergaard har sagt det. Men nu er vi altså ovre et valg, og nu er det Venstre, der fremlægger den samme politik, som dog er mere ambitiøs, og så synes Det Radikale Venstre også, det er en god idé. Det er dejligt.

Kl. 15:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 15:01

Martin Lidegaard (RV):

Jeg tror, jeg sagde meget klart, at det ikke var et forslag, der havde groet i vores have, i forbindelse med den her finanslov. For man har

jo ikke foretaget de sideordnede handlinger, der skal til, for at man rent faktisk kan løfte en sådan effektivisering. Men selvfølgelig kan der foretages effektiviseringer i den offentlige sektor – det ved jeg at der kan, og det har jeg også selv hørt min egen leder sige adskillige gange – og selvfølgelig skal der foretages effektiviseringer. Men spørgsmålet er: Hvordan gør man det klogest, og hvordan vil man anvende det råderum, man får ud af det? Og der er meget stor forskel på Liberal Alliance og Radikale Venstre i den henseende.

Kl. 15:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Rune Lund, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 15:02

Rune Lund (EL):

Det er i forlængelse af det, ordføreren siger om omprioriteringsbidraget, hvor man vil tage mange milliarder kroner, som vil betyde nedskæringer i kommunerne, som vil betyde nedskæringer på den borgernære velfærd, sådan som ordføreren også selv redegør for. Skal det forstås sådan, at Det Radikale Venstre har tænkt sig at stemme nej til L 2 og L 3, som jo omhandler omprioriteringsbidraget og de mange milliarder, der vil blive taget fra kommunerne i det forslag til finanslov, der ligger?

Kl. 15:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 15:02

Martin Lidegaard (RV):

Nej. Altså: Vi agter at stemme for alle de tre lovforslag, som traditionen byder, når de kommer i salen. Det gør vi bl.a., fordi vi i sommer lavede en politisk aftale, som har været diskuteret flere gange i løbet af dagen, hvori også Socialdemokraterne, Venstre og Dansk Folkeparti er med. Den aftale handler grundlæggende om, at når kommunerne og staten laver en aftale om økonomi næste år, og det gør de hvert år, så er det vigtigt, at kommunerne ved, at de kan stole på den stat, de forhandler med, og at de fra kommunernes side også er klar over, at de har, om jeg så må sige, den forhandlingsret, at hvis ikke enhver regering, der måtte sidde der, kan opnå en aftale med kommunerne, har regeringen heller ikke opbakning til den aftale.

Omvendt, hvis kommunerne laver en aftale med staten, har de her partier altså tilkendegivet, at de også står bag den til enhver tid siddende regering, sådan at kommunerne ved, hvad de har at regne med. Det synes jeg er den største respekt, man kan udvise for det kommunale selvstyre. Jeg synes også, at det giver størst transparens, og det betyder så selvfølgelig også, at vi, når nu den nuværende regering har lavet en aftale, stemmer for den aftale.

Kl. 15:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Rune Lund.

Kl. 15:04

Rune Lund (EL):

Men det, man hører Kommunernes Landsforening sige, er: Der er lavet en ordning for 2016, men der er ikke lavet en ordning for 2017, 2018 og 2019 i forhold til omprioriteringsbidraget. Og det er jo sådan, at der i 2017 vil blive taget 2,4 mia. kr., i 2018 ekstra 2,4 mia. kr. og i 2019 endnu ekstra 2,4 mia. kr. Vi snakker om 7 mia. kr. Og hvis ordføreren har det sådan med det, at det er en dum måde at gøre det på, altså at lave effektiviseringer ved at tage milliarder af kroner fra kommunerne, som vil betyde massive nedskæringer, og som vil betyde tusindvis af fyringer i den kommunale sektor, må jeg indrømme, at jeg ikke helt forstår, hvorfor det er, at ordføreren alligevel har

tænkt sig at stemme for, når det jo er sådan, at den såkaldte aftale, der er lavet mellem KL og regeringen, kun gælder for 2016.

Kl. 15:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 15:04

Martin Lidegaard (RV):

Jamen det er jo kommunerne selv, der har lavet den aftale, der ligger nu, og det er også derfor, at vi stemmer for den. Vi respekterer sådan set den aftale, som kommunerne har indgået med staten, men jeg vil gerne medgive hr. Rune Lund, at det har været et meget rodet forløb i år, fordi den aftale, vi lavede, om at stemme for den til enhver tid siddende regerings aftale med kommunerne, blev lavet, efter at regeringen havde forhandlet med kommunerne. Det undgår vi næste år, fordi vi har lavet den her aftale. Og så må det jo bero på forhandlingerne mellem kommunerne og regeringen – det er det, der er hele filosofien – hvorvidt vi kan støtte eller ej. Hvis kommunerne indgår en ny aftale med regeringen om omprioriteringsbidraget, vil Radikale Venstre støtte den. Hvis de indgår en aftale uden, vil Radikale Venstre også støtte aftalen.

Kl. 15:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jonas Dahl fra Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 15:05

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Tak for det, formand. Man kan sige rigtig meget om den her regering, men travlt har den haft. Den har haft travlt med at afvikle, og der er ikke mange områder, der er gået Venstres næse forbi. Først gik det ud over kommunerne, som måtte lide under det såkaldte omprioriteringsbidrag, som jo egentlig bare er kyniske besparelser, og som vi også behandler her i dag under L 2 og L 3. Dernæst droppede man Irakkommissionen, fattigdomsgrænsen og klimamålene, og nu kom så turen til finansloven. Også her er afvikling det store tema.

De besparelser, som regeringen lægger op til, kommer til at ramme over en bred kam: klimaområdet, den kollektive trafik, uddannelse, forskning, kulturen og vores børn bliver alle sammen ramt af de nedskæringer, som regeringen lægger op til. Og der er tale om kort-sigtede besparelser, som kan give et enormt bagslag også på længere sigt. Det er på ingen måde udtryk for økonomisk ansvarlighed, som regeringen ellers gerne vil prædike. Det er til gengæld udtryk for økonomisk skævvridning, at de svageste pensionisters boligudgifter skal beskæres, og at ulandsbistanden til verdens fattigste bliver rundbarberet, mens man lempet på arve- og miljøafgifterne.

For nu at citere en af nutidens mere populære popsange, så hedder det:

Du sagde de rigtige ting, ja

Og du gjorde det på den sødeste måde

Men jeg så igennem dig

Nu høster du hvad du såede

Sådan må mange vælgere have det i de her måneder og uger, når man ser på, hvad regeringen sagde, og hvad den efterfølgende har gjort. I SF kan vi ikke være mere uenige i den linje, regeringen har lagt for dagen. (*Taleren gør opmærksom på, at uret ikke virker*).

På uddannelsesområdet kan de bebudede besparelser få fatale konsekvenser, og jeg kan overhovedet ikke genkalde mig det billede, som regeringens ministre har tegnet af de såkaldte kornfede uddannelser. Det er om noget misvisende. De store besparelser vil gå ud over kvaliteten i undervisningen, og det vil være en enorm svækkelse af Danmarks konkurrenceevne langt ud i fremtiden. Viden er vo-

res vigtigste råstof, og ved at svække dannelsen af vores unge saver vi den gren over, vi selv sidder på. Vi kan og skal altså ikke konkurrere med kineserne og østeuropæerne på prisen, og derfor er kvaliteten af den danske arbejdskraft helt afgørende, for at vi netop kan tage kampen op og også vinde den på det globale arbejdsmarked. Der er investeringerne i uddannelse noget, der betales tilbage mange gange i fremtiden.

For at vende tilbage til Cisilias sang, som jeg refererede fra tidligere, så fortsætter den:

Nu ser jeg noget i dit smil jeg havde overset
Du har selv redt alle sengene du sover i
Så den her finger
Er ik' en tommeltot
Nu hører jeg noget i din stemme jeg havde overhørt
Du bagud i det spil, du fik lov at køre
Så den her finger
Er ik' en tommeltot

Ude i verden ryger tommeltotten heller ikke i vejret på grund af regeringens finanslovsudspil. Der lægges op til et gigantisk hak i ulandsbistanden, men vi står midt i den største flygtningekrise i nyere tid, og så giver det altså heller ikke mening at lege spareøvelse midt i en borgerkrig i Syrien og alle de andre katastrofer, der ligger ude i verden, som man åbenbart fra Venstres side vælger ikke at tage hensyn til. De mennesker må nu se realiteterne i øjnene og forholde sig til, at man tager nødhjælpen fra folk, der har allermest brug for den.

I SF vil vi faktisk gerne den globale solidaritet, og vi mener også, at ulandsbistanden som minimum bør fastholdes på det nuværende niveau. Pengene skal fordeles til hjælp til flygtninge i nærområderne, til fattigdomsorienteret ulandsbistand og til klimabistand. Det nytter ikke, at verdens fattigste skal bøde for, at der er opstået en akut flygtningekrise i Europa, og at Danmark har fået en ny regering. Fremover vil der nemlig med stor sandsynlighed komme nye strømme af flygtninge, som er ramt af naturkatastrofer, oversvømmelser, og som på grund af den tørke, der rammer deres nærområde, søger mod Europa og Danmarks grænser. Derfor er det helt afgørende, at vi investerer også i miljø- og klimabistanden.

Men hvad sker der på den danske front? Jo, Venstre og regeringen lægger op til, at landbruget får carte blanche til at forurene til skade for vores børn og grundvandet, til skade for vores folkesundhed. Det har fatale konsekvenser, som vores børn og børnebørn kommer til at betale prisen for. Verden har brug for et land som Danmark, som hidtil er gået forrest, og derfor er regeringens signaler katastrofale. I SF vil vi gerne sikre klimaet og prioritere naturen og miljøet, og målsætningen om at reducere CO₂-udslippet med 40 pct. skal fastholdes og omsættes til konkret politik. Vi er ikke med på de nedskæringer, som regeringen lægger op til. Der er brug for en helstøbt indsats i alle aspekter af klima- og miljøpolitikken. Det gælder også afgifterne.

Kl. 15:10

I SF er vi ikke bange for afgifter, der er udformet klogt. Vi synes sådan set, det giver god mening at have en NO_x-afgift. Vi synes, det giver god mening at indfase en reklameafgift, og vi synes faktisk også, det er fornuftigt at indeksere cigaretafgiften, så den stiger i takt med priserne. Afgifter skal nemlig først og fremmest hjælpe på klimaet og folkesundheden, men de skal altså også være med til at finansiere annulleringen af de besparelser, som regeringen lægger op til inden for uddannelse, ulandsbistand, børn, klima. Ja, listen er desværre alt for lang til at læse helt op i dag.

Nu vi er ved finansieringen, vil jeg sige, at jeg synes, det er på tide, at regeringen og finansministeren lægger kortene på bordet, for det har vist sig, at økonomien slet ikke er så forfærdelig, som finansministeren har prædikeret. Til gengæld bliver der sparet op til, at der i foråret kan uddeles skattelettelser til de rigeste på velfærdens bekost-

ning. Finansministeren har kaldt det modigt – jeg vil snarere kalde det tyveri ved højlys dag. I SF har vi faktisk forslag til finansiering, og derfor vil jeg også gerne sige til finansministeren i dag, at såfremt vi skal i realitetsforhandlinger, møder vi selvfølgelig op.

Jeg vil også gerne tage fat på en anden ting, som dybest set skete her i frokostpausen, for Dagpengekommisionen er jo kommet med et udspil, som på trods af det begrænsede og bundne mandat, man havde, faktisk havde nogle interessante elementer, men langtfra var godt nok. Det valgte man så at lukke her i frokostpausen med en aftale mellem Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet og Venstre.

Jeg vil sige, at det er en aftale, som betyder, at man i sidste ende bespiser hunden med dens egen hale, fordi det er de arbejdsløse, dem, der nu har betalt prisen, der igen skal betale en ekstra pris for at finde nogle marginale forbedringer rundtomkring. Jeg synes simpelt hen ikke, det er godt nok, og jeg mener faktisk også, at de partier, der har indgået en aftale, havde givet løfter om langt mere i den valgkamp, der ikke er mange måneder væk.

Men det stopper jo desværre ikke her, for uligheden i det danske samfund vil ikke blot stige med de velfærdsforringelser, regeringen lægger op til. Også når man ser på kontanthjælpsloftet og integrationsydelsen, ser man, at regeringen her målrettet går efter de mennesker, der har allermindst, og som ikke just lever på livets grønne gren. Det er rigtige mennesker, og der kan være rigtig mange årsager til, at de ikke er i arbejde eller uheldigvis er født midt i en borgerkrig. Det er mennesker, som vender og drejer hver eneste krone for at få tilværelsen til at hænge sammen. De skal nu grave endnu dybere i i forvejen tomme lommer. Den køber vi ikke i SF, og der er absolut ingen anledning til at tro, at de på denne måde skulle komme i arbejde, når der nu ikke er noget arbejde at få.

Vi er vidner til en uahæmmet klapjagt på samfundets svageste, de ledige, flygtningene. I SF vil vi gerne kæmpe for de grupper, som har behov for det, og vi er på trods af den kløft, der er mellem de blå partier, regeringen og os, klar til at sætte os til forhandlingsbordet, men vi må sige, at med det, finansministeren har fremlagt, er der lang, lang vej. Der er dog elementer, som har givet anledning til aftaler. Det gælder bl.a. boligjobordningen. Det mener jeg sådan set peger fremad, også selv om det er et lille hjørne på et sort område på miljøområdet.

Men så vil jeg da gerne understrege over for finansministeren i dag, at der trods alt er muligheder for, at vi også kan danse en dans omkring finansloven, såfremt finansministeren vælger at byde op til den. Med de ord skal jeg sige til finansministeren, at vi er klar til dansen, men det kræver selvfølgelig også, at vi bliver indbudt, hvilket jo ikke skete her i frokostpausen.

Kl. 15:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Jamen det er da meget forstyrrende, at man ikke lige kan se, hvor lang tid man har talt. Det må vi se at få i orden, hvis vi kan. Der har været meget bøvl med det elektroniske i dag.

Hr. Pelle Dragsted, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 15:14

Pelle Dragsted (EL):

Tak. Der er jo indgået den her dagpengeaftale i dag, og jeg er glad for, at også ordførerens parti ligesom Enhedslisten er stærkt kritisk over for det resultat, som foreligger. Og vi må jo dermed også sammen fremadrettet arbejde for, at det her ikke bliver et punktum, men bare bliver et lille intermezzo i den efterhånden lange kamp, vi har haft, for at få tryk på danske lønmodtagere, så angsten for at miste sit job ikke skal blive endnu større, end den allerede er.

I den forbindelse vil jeg gerne lige spørge om det samme, som jeg spurgte den forrige ordfører om, nemlig det her med udhulingen af dagpengesystemet. For SF var jo også med til at vedtage en skatteaftale i 2012, som sammen med satspuljereguleringen har den kon-

sekvens, at en dagpengemodtager altså mister en hel måneds ydelse, i forhold til hvad man ellers har haft – altså at afstanden mellem løn og dagpenge bliver mindre. Jeg vil bare høre, om ordføreren er enig i, at det er et stort problem, at vi har en dagpengedækning, som kun er gået i én retning, og om han er enig med den radikale ordfører, der mente, at selv til den tid har vi da en rigtig fin dagpengedækning i Danmark, selv om det for et flertal af lønmodtagerne er mere end 50 pct. af ens indkomst, man mister ved ledighed.

Kl. 15:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Ordføreren.

Kl. 15:16

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg er enig med Enhedslistens ordfører i, at der selvfølgelig er nogle udfordringer i den skatteaftale, som blev lavet i sommeren 2012. For man skal sammenholde det med en række andre elementer, som vi jo netop ser i dag, både dagpengeaftalen for 2010, men også den dagpengeaftale, som vel nu skal hedde dagpengeaftalen for 2015, og som selvfølgelig skaber nogle udfordringer. Derfor er vi også nødt til at se på, hvordan vi gør det nemmere at genoptjene. Det var det ønske, vi havde fra SF's side, også i de dagpengeforhandlinger, vi jo sådan set håbede der ville være. Det har der så ikke været, der er dybest set lukket en aftale ude på toiletterne i huj og hast; det har man i hvert fald indtrykket af.

Men vi er også nødt til at anerkende, at det også handler om at få skabt nogle arbejdspladser. Det tror jeg sådan set Enhedslisten og SF er enige om, altså at vi jo netop skal skabe nogle arbejdspladser, og det kan vi bl.a. gøre på det grønne område, hvor regeringen så desværre også skærer ned.

Så der er behov for at skabe tryghed i forhold til de mennesker, der er ledige, men der er også behov for at have fokus på at skabe nye arbejdspladser, så de kan komme ud på arbejdsmarkedet igen.

Kl. 15:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Pelle Dragsted.

Kl. 15:17

Pelle Dragsted (EL):

Jamen det tror jeg ikke der er nogen i Folketinget der er uenige i. Spørgsmålet er bare, om man tror på, at der kommer arbejdspladser ved at skære ned på de arbejdsløses ydelser, hvilket jo er en udbredt holdning herinde, altså at så opstår der, vupti, lige pludselig en masse job, som folk kan søge, fordi de har fået en lavere ydelse.

Jeg vil gerne spørge om noget andet og kvitterer også for svaret. Det drejer sig om lovforslagene om et udgiftsloft, altså L 2 og L 3, som vi også behandler i dag, som har været debatteret en del, og som jo har den konsekvens, hvis de bliver vedtaget, at kommunerne skal skære ned med 7 mia. kr. med de enorme konsekvenser, det vil have for vores velfærd. Jeg vil bare høre, om ordføreren kan bekræfte, at Socialistisk Folkeparti selvfølgelig ikke støtter L 2 og L 3.

Kl. 15:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 15:17

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg er meget enig i, at det her handler om at skabe arbejdspladser – for bare at tage den første del af det. Jeg er også enig i, at vi skal være meget varsomme med at skære ned i vores ydelsessystem.

I forhold til L 2 og L 3 har jeg allerede tidligere i dag annonceret, at SF vil stille et ændringsforslag netop for at slippe af med det her omprioriteringsbidrag. Hvis vi kan slippe af sted med at fjerne omprioriteringsbidraget, vil vi gerne være med til at stemme for L 2 og L 3, men det er også derfor, vi kommer med et ændringsforslag. På nuværende tidspunkt stemmer vi ikke for de lovforslag, der ligger.

Kl. 15:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Det var den sidste spørger. Den næste ordfører er hr. Brian Mikkelsen, og da der desværre er gået lidt kuk i det her system, rejser jeg mig op, 1 minut inden taletiden for den lange ordførertale er færdig, og 10 sekunder før ved de korte bemærkninger.

Værsgo.

Kl. 15:18

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Tak. Det Konservative Folkeparti er generelt set positive over for regeringens finanslovsforslag. Det trækker marginalt i den rigtige retning med nogle skatte- og afgiftslettelser, som gør forholdene lidt bedre for virksomhederne og lidt bedre for samfundet. Men det adresserer jo ikke de udfordringer, som det danske samfund reelt set står over for: at vi har et omkostningsniveau i Danmark, som er langt højere end i sammenlignelige lande; at vi arbejder mindre i Danmark, end de gør i sammenlignelige lande; at innovationen ikke er særlig stærk i Danmark; at vi ikke prioriterer udvikling og ordentlige erhvervsforhold højt nok i Danmark.

Så det er sådan en god teknikerfinanslov, der her er blevet præsenteret, og som alt andet lige er på plussiden, men altså ikke gør Danmark rigere, stærkere og bedre at leve i.

Det er jo forslag, som Venstre har stillet. Det synes jeg er vigtigt at have med som baggrund for debatten. Det er Venstres forslag til indtægter, og det er Venstres forslag til udgifter. Derfor er det også vigtigt under sådan en debat her at adressere, hvad Folketingets otte øvrige partier mener om henholdsvis indtægterne og udgifterne i forslaget og de samlede rammer.

Jeg vil godt starte med at sige, at vi i Det Konservative Folkeparti klart forventer, at vi indgår i en finanslovsaftale. Vi kan godt se os i det billede, som her er lagt frem fra regeringens side, men der er brug for nogle ændringer i løbet af den proces, som vi skal i gang med.

Hvis vi kigger sådan mere på det fremadrettede, synes vi, at man som regering har et ansvar for at gøre Danmark stærkere og bedre rustet til de globale udfordringer, der er. Vi lever i en helt anden verden nu, hvor vi er ude at konkurrere på et marked, og hvor vi ikke bare kan lukke os inde om os selv. Og derfor er det også vigtigt, at vi sørger for, at erhvervslivet har nogle bedre vilkår.

Så vores fokus er at kigge på: Hvordan kan vi sikre, at der bliver investeret mere i danske virksomheder? Hvordan kan vi sikre, at familierne får nogle flere penge tilovers, og at man også får lov til at yde en ekstra indsats? Så derfor kigger vi på, hvordan vi f.eks. får lettet punktafgifterne og får lettet administrative byrder og reguleringer for erhvervslivet, og hvordan vi også gør det nemmere at investere i virksomheder – ved f.eks. at se på en generel skattefrihed for medarbejderaktier, så man også får involveret medarbejderne i virksomhederne.

Vi skal også have sikret, at forudsætningerne for væksten i samfundet er til stede. Og derfor er vi ikke enige med regeringen i de massive besparelser, der er lagt an til, på hele uddannelsesområdet og forskningsområdet. Det er vi simpelt hen ikke enige i. Vi skal selvfølgelig banalt set leve af at blive klogere, men vi skal også leve af at innovere, at producere og i det hele taget at skabe nye ting. Så når man går ind og sparer massivt på universiteterne, på forskningsindsatsen og på erhvervsuddannelserne, er det altså den forkerte vej

at gå. Når man f.eks. går ind og sparer på EUDP – altså vil reducere det med lige godt 200 mio. kr. – som udgør en styrkeposition i det danske samfund, så er vi ikke enige. Det har regeringen ikke flertal for sammen med Det Konservative Folkeparti.

Så vi skal altså have fat i programmerne igen, og vi skal have kigget i dybden på, hvor vi kan gøre en ekstra forskningsindsats, en ekstra uddannelsesindsats for at gøre Danmark stærkere, klogere og bedre rustet til de udfordringer, der ligger derude og venter.

Vi skal også have set på, hvordan vi får sikret noget tryghed for familierne. Seks ud af ti danske familier bor i dag i eget hus. Det kan være pensionistægteparret, der bor i Brønshøj, og som har boet i deres hus i Brønshøj i 35 år – manden er 3F'er, konen har arbejdet som rengøringsassistent hele sit liv, og de har sparet sammen til deres hus, som de har boet i altid. Deres historie blev illustreret i dagbladet Politiken. De oplever en eksplosion i deres ejendomsskatter, som betyder, at de sidder og spekulerer på, om de kan blive boende i deres hus. Et pensionistægtepar, som har slidt og slæbt hele deres liv og bor i et helt almindeligt hus, må altså overveje at flytte på grund af de stigende ejendomsskatter.

Kl. 15:23

Det er noget, som rammer generelt og bredt. De steder i Danmark, hvor man oplever at man betaler den største del af sin indkomst i ejendomsskatter, er København, Albertslund, Ballerup og Rødovre. Det er de områder, hvor der betales allermost i ejendomsskatter, når man ser på det i forhold til indkomsten. Det er helt almindelige familier, som, når de sidder ude i haven og ser drengene spille fodbold og pigerne sjippe, tænker: Kan vi nu blive boende her i vores hus med vores familie, på trods af at ejendomsskatterne stiger?

Det er derfor, det er så grundlæggende; det er derfor, det er så vigtigt; det er derfor, det er så fundamentalt, at vi får sikret, at man kan blive boende i sin egen bolig. Så kan man jo diskutere spalte op og spalte ned, om skatterne er for høje i Danmark – det synes vi de er – men princippet her er altså, at man skal kunne blive boende i sin egen bolig, uden at skatten betyder, at man ikke kan blive boende, fordi skatten eksploderer mellem hænderne på familierne. Og det er jo staten, der kan sige fra ved i første omgang at fastfryse grundskylden og ved i anden omgang at få den helt fjernet.

Så vi foreslår altså, at man får fastfrosset grundskylden. Det vil koste 800 mio. kr., og det er peanuts i forhold til at give ro og sikkerhed i maverne på i hundredtusindvis af danske familier.

Vi skal også have skabt noget tryghed for familierne, når de færdes ude på gader og stræder. I lyset af den nye sikkerhedssituation, i lyset af situationen med migrations- og flygtningestrømme er der brug for mere politi – ikke bare til at håndtere grænseudfordringer, for det skal vi have mere politi til, og ikke bare til at håndtere den nye sikkerhedssituation i lyset af den terrortrussel, der hver eneste dag er imod det danske samfund, fra ekstreme elementer, men også til at sikre helt almindelige tryghedsforanstaltninger i samfundet i forhold til indsats mod indbrud, i forhold til ro og orden på gader og stræder.

Derfor er der altså også brug for en ekstra indsats i forhold til politiet, i forhold til sikkerheden.

Når vi sådan taler fremtid, er det jo grundlæggende vigtigt, at man ikke bare laver sådan en bogholderimæssig vurdering af, hvordan forholdene er. For det danske samfund sakker år for år længere og længere nedad på ranglisten over de mest velstående lande, de mest produktive lande og de lande, hvor man kan se at de bedste fremtidsudsigter er. Så kan det godt være, at vi på forskellige ranglister kan kåre os selv som verdens lykkeligste land eller som verdens næstlykkeligste land, afhængigt af hvilket år de bliver lavet, hvor de bliver lavet henne osv., men i helt almindelige termer og ud fra objektive kriterier bliver Danmark fattigere år for år.

Vi bliver fattigere år for år, og det gør vi, fordi vi ikke har fokus nok på udvikling, fordi vi også i lyset af den dagpengeaftale, som bliver lavet i dag, og alle mulige andre sådanne forsørgelsesaftaler fokuserer mere på, hvordan man sikrer overførselsindkomst og passiv forsørgelse, i stedet for at fokusere på, hvordan man får folk i arbejde; hvordan man får flere mennesker væk fra overførselsindkomst og over i aktiv beskæftigelse.

Hele omdrejningspunktet for debatten i medierne, også blandt en del politikere, vedrører jo spørgsmålet om, hvordan vi sikrer de bedst mulige forhold for dem, som ikke er i arbejde, i stedet for at sikre de bedst mulige forhold for, at man kan komme i arbejde. Det skævvrider debatten, og det gør Danmark fattigere, for så har vi fokus på det forkerte i stedet for fokus på udvikling. Og uanset hvilket politisk ståsted vi har, må det vigtigste jo trods alt være at sørge for, at man er selvforsørgende, at man kan klare sig selv og forsørge sin familie, hvis det er muligt, men jo også at sørge for, at man har mulighed for at få et job, i stedet for at skabe så generøse ordninger, at de holder folk væk fra aktiv beskæftigelse.

Med de ord vil jeg sige, at vi er positive over for regeringens finanslovsforslag. Som sagt er det et godt skridt i den rigtige retning, og vi kan godt se os selv i en finanslovsaftale med regeringen, men det er klart, at det kræver, at vi får kigget på nogle af de indtægter og nogle af de udgifter, som regeringen lægger op til, så vi får det trukket i en mere fremtids sikker retning.

Kl. 15:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til den konservative ordfører. Der er nogle korte bemærkninger. Det er først hr. Pelle Dragsted, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 15:28

Pelle Dragsted (EL):

Tak skal du have. Det er rørende med den interesse for 3F-arbejderen, som Det Konservative Folkeparti her udviser. Man ville ønske, at den samme interesse for den samme arbejder også gælder, når den pågældende f.eks. bliver ramt af ledighed, at vedkommende har noget at leve af og kan betale sin husleje, herunder grundskylden. Det ville også være rørende, hvis den samme betænksomhed gælder, så der, når 3F'eren skal aflevere sine børn nede i daginstitutionen, faktisk er nogle pædagoger til at tage sig af børnene. Men lad mig nu tage det fra den positive side.

I Enhedslisten er vi fuldstændig enige i, at det er et problem, at der er arbejderfamilier i Danmark, hvis indkomstfremgang er lavere end det, grundskylden stiger. Det er et problem, for det betyder, at deres råderum bliver mindre. Og det er et resultat af, at vi har nogle enorme værdistigninger i vores ejendomme. Vi har så i Enhedslisten foreslået, at vi laver den samme regel for lavtlønnede familier, som vi har for pensionister, nemlig at man har lov til at indebyrde den her grundskyld. Er det noget, De Konservative kan støtte – at man betaler, når man realiserer værdien, altså, man kommer ud med en stor fortjeneste, når man engang sælger huset, og så betaler man skatten? Er det noget, Det Konservative Folkeparti kan støtte?

Kl. 15:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 15:29

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg vil først adressere hele 3F-vinklen. Jeg har meget respekt for Enhedslistens indignation og arbejde, men jeg synes, man glemmer den helt almindelige lønmodtager, den arbejdende dansker, ved hele tiden at have fokus på overførselsindkomst, overførselsindkomst og overførselsindkomst i stedet for at have fokus på den person, som står op hver eneste morgen. Det behøver så ikke at være 3F'eren,

hvis jeg ikke må tale om 3F'eren, men det kan være Nettokassedamen, der står op hver morgen og står ved kassen i Netto hver eneste dag. Der synes jeg at man skal fokusere på, at det skal være mere attraktivt at være i arbejde i stedet for at være på overførselsindkomst. Men det er jo bare et godt råd til vennerne i Enhedslisten.

Med hensyn til ejendomsskatterne og grundskylden må jeg jo give Enhedslisten en ros, for det, som Enhedslisten foreslår, er bedre end det system, der er i dag. For det vil alt andet lige give en forbedring til de familier, der sidder derude og har allermest brug for det. Men vi vil hellere have en hel løsning i stedet for en kvart løsning, så derfor foreslår vi i første omgang en fastfrysning af grundskylden.

Kl. 15:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Pelle Dragsted, værsgo.

Kl. 15:30

Pelle Dragsted (EL):

Tak. Jamen det der med de ledige og dem, der er på arbejde, er jo ikke et enten-eller, ordfører. Altså, de mennesker, der går på arbejde den ene dag, er altså dem, der er på dagpenge den næste. Derfor skal vi selvfølgelig sikre ordentlige vilkår både i de perioder, hvor vi går arbejdsløse, og i de perioder, hvor vi arbejder, for det gælder stort set alle danskere. Jeg ved godt, at det herinde er lidt anderledes, i hvert fald blandt jer, der ikke er plaget af en rotationsregel, for så kan man jo sidde herinde, næsten til man dør. Men sådan er det altså for andre danske lønmodtagere, så det er jo ikke et enten-eller.

Ganske kort: Hvordan vil De Konservative finansiere den her fastfrysning af grundskylden? Kunne man f.eks. forestille sig, at De Konservative ville være med til at sløjfe den her åbning af milliarderarvingskattehullet, som finansministeren gerne vil åbne i forbindelse med finansloven?

Kl. 15:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg bliver venligt nødt til at sige til hr. Pelle Dragsted, at der inden for de sidste par minutter har været tre gange med direkte tiltale, og det gør vi altså ikke her. (*Pelle Dragsted (EL)*): Det beklager jeg; jeg er ny herinde).

Kl. 15:31

Brian Mikkelsen (KF):

Pelle Dragsted: Formueskattekursen holder vi nu fast i. Og igen, jeg synes, at man fra Enhedslistens side skulle være mere progressiv. Altså, hør nu her, det, der skaber værdierne i vores samfund, så vi f.eks. kan have gode uddannelsesinstitutioner, gode vuggestuer og børnehaver, er, at vi har nogle virksomheder, der tjener nogle penge hjem. Det kommer jo ikke af ingenting. Så hvis man virkelig vil have, at der skal være noget mere produktion og mere velfærd, skal vi f.eks. genindføre formueskattekursen, som regeringen lægger op til. Det støtter vi bravt, fordi familievirksomhederne skaber værdi i det danske samfund. Og det finansierer alt andet lige, at vi har nogle gode skoler og nogle gode børnehaver. Det kommer jo altså fra de virksomheder.

Kl. 15:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste spørger er hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 15:32

Benny Engelbrecht (S):

Jeg ved godt, at hr. Brian Mikkelsen i sin ordførertale gjorde opmærksom på, at man ikke alene skal kigge på det med bogholderbriller – det er fair nok. Og så gør jeg det dog alligevel, altså dykker lige

ned i selve finanslovsforslaget og tillader mig at bede også hr. Brian Mikkelsen om lige at forholde sig til det faktum, at i overslagsårene er der i forhold til den forventede realvækst – det fremgår af Budgetoversigt 3 – lagt op til et større råderum end det, der var lagt op til, da man lavede Økonomisk Redegørelse for et par måneder siden. Helt præcist er man gået fra 0,6 til 0,7.

Så for det første vil jeg gerne lige have den konservative ordfører til at bekræfte det, og derudover vil jeg også høre, hvordan De Konservative forestiller sig man skal bruge det råderum i de kommende år, altså fra årene 2017 og fremefter. For man må vel antage, at De Konservative også søger indflydelse på kommende års finanslove.

Kl. 15:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 15:33

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg har lagt mærke til, at den socialdemokratiske ordfører i debatten har fokuseret meget på den eksplosive stigning i råderummet fra 0,6 til 0,7. Tidligere var der en prognose, som hed 0,645, og nu er den så ændret til 0,656. Altså, de marginaler synes jeg ikke rigtig man kan tage som udtryk for, at nu kan vi sådan lige have en stor fest og for nøje os rigtig meget for de penge.

Men det råderum, der er, bør helt naturligt – i et samfund, som har verdens største offentlige sektor, med verdens højeste skatter – betyde, at man får sænket skatter og afgifter for lønmodtagere og for virksomheder, så der bliver investeret i arbejdspladser, udvikling og velfærd i fremtiden. For ellers så bliver vi endnu fattigere. Vi har en demografi, der gør, at vi skal have flere ud på arbejdsmarkedet, vi har en situation med vores høje omkostninger, der gør, at vi ikke tjener penge nok hjem til at betale for vores velfærd. Derfor bør et øget råderum selvfølgelig ubetinget gå til at sænke skatter og afgifter for helt almindelige lønmodtagere og for virksomheder.

Kl. 15:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Benny Engelbrecht, værsgo.

Kl. 15:34

Benny Engelbrecht (S):

Tak for det meget klare svar, i forhold til hvad et råderum skal bruges til – det synes jeg er meget prisværdigt.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at en finanslov alt andet lige må indgås mellem en række partier. Det, jeg hører er, at blandt de partier, som i øjeblikket forhandler finanslov, altså de blå partier, er der ikke ubetinget enighed om, at et fremtidigt råderum skal bruges til skattelettelse. Så spørgsmålet er: Hvor er fællesmængden med eksempelvis Dansk Folkeparti her – i forhold til Konservative?

Kl. 15:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 15:35

Brian Mikkelsen (KF):

Det er jeg helt sikker på at man kan finde en løsning på. Vi får jo ikke vores politik gennemført hundrede procent, vi er et lillebitte parti, og vi må bare kæmpe med de mandater, som vi har, og som vil være afgørende for, at der er 90 mandater bag en borgerlig finanslov. Det vil de andre borgerlige partier selvfølgelig også kæmpe for, hvis der skal være en borgerlig finanslov. Og der kæmper vi så den kamp. Vi er ikke enige om alting, men i de 10 år, vi havde en VK-regering, blev vi enige med Dansk Folkeparti om en finanslov alle årene. Så

jeg er helt sikker på, at Venstres regering nu her også kan formå at få samlet de borgerlige partier til en ny borgerlig finanslov.

Kl. 15:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Josephine Fock, Alternativet. Værsgo.

Kl. 15:36

Josephine Fock (ALT):

Tak for det, og tak til ordføreren for talen. I Alternativet har vi jo noteret os, at De Konservative den 19. august var ude at sige, at man saftsuseme skal tage de mål, man har sat sig omkring CO₂, alvorligt. Det er jo en rigtig god melding, som vi i Alternativet har været rigtig, rigtig glade for. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om ordføreren kunne uddybe det. Ordføreren indleder med at sige, at det umiddelbart ser ud til at være en god finanslovsaftale, som De Konservative kan bakke op om. Hvordan hænger det sammen med de beskæringer i finansloven, der er på klimaområdet og det miljømæssige område?

Kl. 15:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 15:36

Brian Mikkelsen (KF):

Jamen vi holder fast ved den aftale, vi lavede med den tidligere regering, om de 40 pct. som klimamål. Men der står også klart i den aftale – og det var os selv, der fik det med som en del af aftalen – at det ikke må koste arbejdspladser. Så de ting skal jo gå hånd i hånd. Hvis vi taler konkrete besparelser, som regeringen lægger op til i deres finanslovsforslag, må jeg sige, at vi ikke er enige i nogle af de besparelser på det grønne område, der bliver lagt op til – f.eks. at man beskærer LDP'en fra 385 mio. kr. til 164 mio. kr., og at man skærer ned på nogle af de andre projekter på området. Det er jo det, som vi må forhandle med regeringen om. De har ikke flertal, vi har ikke flertal, og der må man jo prøve at få enderne til at nå sammen. Vi synes, det er for store besparelser, der er på det grønne område.

Kl. 15:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Josephine Fock, værsgo.

Kl. 15:37

Josephine Fock (ALT):

Tak for det svar, det er jeg glad for at høre. Jeg skal bare have lov til at få uddybet det, ordføreren sagde, om, at det også står klart i aftalen om klimamålet, at det ikke må koste arbejdspladser. Hvordan skal jeg tolke det ind i svaret om finansloven? Der bliver jeg en lille smule utryk. Står Det Konservative Folkeparti fast på, at man ønsker at bevare det klimamål, som Det Konservative Folkeparti selv har været med til at indgå aftale om?

Kl. 15:38

Brian Mikkelsen (KF):

Ja, altså, Det Konservative Folkeparti har en ambition om selvfølgelig at overholde de aftaler, vi har indgået, og vi har en aftale om, at Danmark som nation har de 40 pct. som mål, og det står vi selvfølgelig ved. Men det, der står i aftalen, er, at det ikke må koste danske arbejdspladser, for man kan også godt være for hellig og sætte sig så meget op på den høje hest, at det kommer til at koste velfærd og gå ud over værdier, så vi slet ikke kan investere i klimaet fremover. Når vi så taler finanslov, må jeg sige, at de klimamål på 40 pct. jo ikke har noget at gøre med den, men der er nogle specifikke besparelser

på det grønne område, som vi har kigget på i forbindelse med finansloven, og som vi synes er alt for hårde ved det grønne område.

Kl. 15:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Rune Lund, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 15:39

Rune Lund (EL):

Jeg vil gerne kommentere det billede, som ordføreren giver af den tilstand, som Danmark befinder sig i i forhold til innovation og virksomhedernes forhold. Og jeg vil gerne bede ordføreren kommentere, at det internationale erhvervsmagasin Forbes jo i december 2014 kårede Danmark som det bedste land i hele verden at drive virksomhed i, at vi ifølge Verdensbanken er det fjerde bedste land i verden at drive virksomhed i, og at vi også i forhold til EU ligger rigtig højt med hensyn til innovation. Europa-Kommissionen laver jo en innovationsopgørelse for de enkelte lande, hvor Danmark ligger på en andenplads, fordi vi har en meget veluddannet arbejdsstyrke, og fordi virksomhederne generelt har fokus på innovation.

Så jeg må bare sige, at når ordføreren giver et billede af Danmark som sådan et land, hvor man overhovedet ikke kan drive virksomhed, og hvor der ikke er innovation, synes jeg bare ikke, at det stemmer særlig godt overens med virkeligheden. Er sandheden i virkeligheden ikke, at den stærke velfærdsstat, vi har, og det, at vi har en stærk offentlig sektor, har været afgørende for, at Danmark har den position, som Danmark har internationalt, i forhold til innovation og i forhold til det at kunne drive virksomhed i Danmark?

Kl. 15:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 15:40

Brian Mikkelsen (KF):

Det er et nemt land at starte virksomhed i. Da jeg var økonomi- og erhvervsminister for 4 år siden, blev vi kåret som verdens bedste land at være iværksætter i og verdens bedste land at starte en ny virksomhed i. Det har jo ikke ændret sig, og det er den undersøgelse, som hr. Rune Lund refererer til. Men det betyder ikke, at vi får skabt iværksættere med arbejdspladser, og det betyder ikke, at vi får skabt innovation med værdi.

Hvis man ser på de små og mellemstore virksomheder, har over halvdelen af dem ikke skabt en eneste ny proces, et eneste nyt produkt, en eneste ny innovation i løbet af de sidste 5 år. Det er, fordi vi ikke bruger det godt nok og vi ikke skaber nok incitament for virksomhederne til at udvikle. Det handler om skatteregler, det handler om at gøre det billigere at være virksomhed i Danmark, og det handler også om, at man får noget mere ud af at investere i udvikling og produktion i Danmark. Men vi er jo ikke et uland, og der vil jeg da klart sige, at vi har et fantastisk land, verdens bedste land, men vi kan bare se, at vi relativt år for år kommer nedad på ranglisten i forhold til udviklingen, i forhold til velfærd, i forhold til arbejdspladser i Danmark.

Kl. 15:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Rune Lund.

Kl. 15:41

Rune Lund (EL):

Jeg er glad for, at ordføreren i det mindste indrømmer, at det der meget dystre billede af Danmarks tilstand i forhold til innovation og i forhold til det at kunne drive virksomhed måske ikke var helt retvisende. Jeg mener faktisk, at det er meget afgørende, at vi i Danmark

bliver ved med at have en stærk offentlig sektor, at vi får en stærkere offentlig sektor, fordi en stærk offentlig sektor og en stærk velfærdsstat jo er fundamentet for, at vi kan have et land med en stor konkurrencedygtighed, at vi kan have en veluddannet arbejdskraft, at vi kan have en ordentlig infrastruktur, at arbejdskraften, når den bliver syg, kan få en ordentlig behandling på vores hospitaler osv. osv.

Så kan vi blive enige om, eller vil ordføreren måske ligefrem give mig ret i, at når nu Danmarks tilstand måske ikke er helt så ringe, som ordføreren antydede i ordførertalen, skyldes det faktisk i meget høj grad, at vi har en stærk velfærdsstat?

Kl. 15:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 15:42

Brian Mikkelsen (KF):

Jamen velfærdsstat og iværksætteri er jo ikke hinandens modsætninger. Det, der er problemet med det danske samfund, er sådan den lønmodtagerkultur, vi har, hvor vi opdrager både vores skolebørn og hinanden til at være lønmodtagere og ikke til at være iværksættere, ikke til at tage initiativet selv. Det har noget at gøre med den diskussion, som jeg havde med hr. Rune Lunds kollega, hr. Pelle Dragsted, før, altså det forsvar, som specielt venstrefløjen hele tiden har for passive ydelser i stedet for at fokusere på, at det skal kunne betale sig at yde en indsats.

Hele svøben i velfærdssamfundet, som bliver vores udfordring både i dag og i morgen i Danmark, er, at man ikke belønner initiativ godt nok, at man ikke belønner innovation godt nok, at man ikke belønner skabelsen af arbejdspladser godt nok, og så bliver vi selvfølgelig relativt fattigere, for de ting gør andre lande.

Kl. 15:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Maria Reumert Gjerding, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 15:43

Maria Reumert Gjerding (EL):

Mange tak for det. Og apropos arbejdspladser og klima er sagen jo, at i Danmark har vi skabt nogle af de dygtigste virksomheder, faktisk i hele verden, inden for energiteknologi, inden for ressourcebesparelse, inden for energibesparelse og inden for vandteknologi. Det har skabt i tusindvis af arbejdspladser, og det har skabt en milliardeksport. Hvis vi bare tager energieksporten, steg den med mere end 10 pct. sidste år, hvor den generelle vareeksport steg med mindre end 1 pct.

Vi har altså – bredt set, i energisystemet og alle mulige andre steder – en gigantisk styrkeposition, som gør, at resten af verden kigger mod Danmark, når de skal i gang med den meget svære opgave, det er at komme i gang med den grønne omstilling.

Nu er der blevet skåret ned, eller regeringen lægger i hvert fald op til at skære ned på en lang række af de områder, som Enhedslisten kæmpede for at få igennem, da vi havde en anden regering, og det modbeviser jo lidt ordførerens påstand om, at vi kun interesserer os for dem på overførselsindkomster. Vi har kæmpet for Iværksætterhuset, vi har kæmpet for et ambitiøst MUDP-program, vi har kæmpet for en grøn omstillingsfond i Erhvervs- og Vækstministeriet, vi har kæmpet for støtte til økologiske iværksættere, og sådan kunne jeg fortsætte.

Men er ordføreren ikke enig med mig i, at vores grønne styrkeposition er skabt af ambitiøse klima- og miljømål, at den er skabt af regulering, der har skaffet virksomhederne et hjemmemarked, og at den er skabt af støtteordninger til innovative virksomheder?

Kl. 15:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 15:44

Brian Mikkelsen (KF):

Altså, vores styrkeposition er jo ikke skabt i løbet af de sidste 3½ år. Der er det sådan set gået ned ad bakke i forhold til ranglisterne på det grønne område. Den er skabt igennem de sidste 20-30 år, hvor bl.a. Det Konservative Folkeparti har været primus motor i det sammen med mange andre partier. Så glorien over hovedet tror jeg mange partier herinde har på det område, for det har været en fælles national sag at satse på vindmøller og grøn energi.

Det, der er udfordringen for samfundet nu, er, at andre lande selvfølgelig er på vej frem. Derfor handler det jo også om, at vi belønner virksomheder i Danmark, som vil skabe innovation. Det behøver ikke kun være inden for grøn teknologi. Det kan være på alle mulige andre områder, hvor vi udvikler nogle ting. Der er ikke i Danmark incitamentet til at gøre det, som vi tidligere skabte med den grønne industri, og som betyder, at vi er frontløbere i dag på vindmølleområdet og på andre former for grøn energi. Og der er det, vi nu har mulighed for at gøre Danmark rigere og stærkere ved at skabe bedre muligheder for erhvervsvirksomheder, som har lyst til at investere i Danmark.

Kl. 15:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Maria Reumert Gjerding.

Kl. 15:45

Maria Reumert Gjerding (EL):

Tak. Jeg kan godt huske en konservativ partileder, der ved regerings-skiftet i 2001 sagde, at vedkommende var meget bekymret for den udbygning med vindmøller, som foregik, at den måtte man hellere sætte i stå. Og det gjorde man.

Men lytter ordføreren til de virksomheder, der taler om MUDP, alle de virksomheder, der har været så glade for den grønne omstillingsfond i Erhvervs- og Vækstministeriet? Jeg kommer lige i dag fra en konference om emnet MUDP, som støtter miljøteknologiske virksomheder. Er ordføreren enig med mig i, at sådan nogle ordninger er utrolig vigtige, at den grønne omstillingsfond er en vigtig ordning, der kan hjælpe virksomheder til at blive bedre til at lukke ressourcekredsløb, blive bedre til den omstilling til den cirkulære økonomi, som hele verden skal igennem, fordi vi ved, at ressourceagrene jo ikke er uendelige? Anerkender ordføreren, at de her ordninger er vigtige, og vil Det Konservative Folkeparti være med til at kæmpe for, at de ordninger bevares?

Kl. 15:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 15:46

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg nævnte i min indledning, at vi synes, besparelserne på nogle af de projekter, som fru Maria Reumert Gjerding nævner her, har været for store. Vi mener ikke, man skal skære så meget ned på f.eks. EUDP-projektet. Jeg er også enig i, at nogle af de andre projekter, som fru Maria Reumert Gjerding nævner, er blevet rundbarberet for meget. For det betyder meget for vores virksomheder, at der er nogle programsamarbejder, de kan gå ind i, så de kan udvikle sig sammen, og så der kan være nogle partnerskaber, både økonomisk og alliance-mæssigt.

Så vores holdning til finanslovsforslaget er, at der har man rundbarberet for meget.

Kl. 15:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, og tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Aaja Chemnitz Larsen, IA. Værsgo.

Kl. 15:47

(Ordfører)

Aaja Chemnitz Larsen (IA):

Som et folketingsmedlem, der repræsenterer Grønland, ser jeg et stort behov for, at vi går fra skåltaler til konkret handling. Danmark er nødt til at engagere sig i Grønland på en anden måde end det, vi hidtil har set.

Danmark varetager fortsat 32 områder på vegne af Grønland. Det drejer sig om centrale områder som et trygt og tidssvarende retssystem, om love, der er tilpasset til vores virkelighed, og om love, som afgør vigtige beslutninger om vores hverdag. Mange af disse områder er ikke tidssvarende, og vi har en fælles opgave i at løfte disse områder.

Selvstyreloven beskriver den økonomiske relation imellem vores to lande. Ønsket om selvstændighed har altid været til stor diskussion og vil nok også være det i de kommende år, men snakken om selvstændighed har nok også haft den effekt, at det har været lidt sværere at engagere sig fra dansk side, men det bør ikke holde Danmark tilbage; vi er et fællesskab, og vi vil nok være det i en årrække ud i fremtiden.

Vi kan ikke kun se på rigsfællesskabet uden også at kigge på den aktuelle økonomiske situation i Grønland, for Grønlands økonomiske situation er ekstrem sårbar i disse år, og fra Inuit Ataqatigiit side mener vi ikke, at de planlagte reformer, der er i det grønlandske finanslovsforslag, er tilstrækkelige. Reformerne tager ikke fat om de økonomiske og strukturelle problemer, som vores land står i, og desværre forsøger man at løse de økonomiske problemer med alt for løse systematiske underskud eller skatte- og afgiftsstigninger, og det er ikke holdbart.

Det Økonomiske Råd i Grønland forudser, at vi risikerer meget akutte problemer, hvis ikke vi respekterer bæredygtigheden i forhold til fiskeriet. Det kommer til at ramme den enkelte familie. For Inuit Ataqatigiit er det helt centralt, at den førte økonomiske politik skal være bæredygtig, og at den fører imod en øget lighed.

Hvis man kigger på finanslovens forslag og de direkte indvirkninger i forhold til Grønlands økonomi, vil man se, at det viser et samlet fald i forhold til i år på knap 1 million. Det kan ikke virke af så meget samlet set, men hvis man også kigger på, at der på en række centrale områder i Grønland ser ud til at ske et fald, bl.a. i forhold til Kriminalforsorgen, politiet, retterne, Søfartsstyrelsen, og jeg kunne blive ved.

Blandt det mere positive kan man fremhæve, at der afsættes midler til etablering af et landsforsvarerembede. Det burde man have gjort allerede i 2010, dengang det blev anbefalet, men bedre sent end aldrig. Et landsforsvarerembede er med til at bringe større balance og retfærdighed i vores samfund, og det øger vores retssikkerhed. Hvis vi skal bevare og styrke det grønlandske samfund, er det afgørende, at vi får skabt vækst. Det bør vi gøre i fællesskab ved at sikre eksportfremme af grønlandske produkter, være med til at sikre nye vækstinitiativer og etablering af en fælles grønlandsk-dansk investeringsfond.

Grønland har brug for at diversificere erhvervsindsatserne, så vores økonomi i fremtiden ikke er så ensidigt afhængig af fiskeri. Med en fælles grønlandsk-dansk investeringsfond inspireret af den eksisterende danske Klimafond vil grønlandske, danske og internationale virksomheder kunne få en hjælpende hånd til at investere i Grønlands erhvervsudvikling. Investeringsfonden kunne hjælpe virksom-

heder med at skaffe kapital, formidle kontakter og levere knowhow, når virksomheder ønsker at foretage investeringer i Grønland. En sådan fond kunne bidrage til at mobilisere finansiering, hvilket er afgørende i forhold til en omstilling af erhvervslivet i Grønland, og det kunne være med til at sikre en mere langsigtet økonomisk udvikling. Vi så jo rigtig gerne, at både danske og grønlandske virksomheder fik en del af disse kontrakter og disse muligheder.

Det sociale arbejde og arbejdet med børn og unge ligger mig meget nært. Investeringer i forebyggelse, uddannelse og et stærkt retssystem er afgørende for et velfungerende samfund. Mit politiske mål er, at der bliver skabt en bedre balance og et større fokus på forebyggelse af de sociale problemer i Grønland såvel som for grønlændere i Danmark. Målet må være, at vi laver en tidlig og forebyggende, velfungerende indsats, så vi sikrer, at der bliver færre socialt udsatte.

Noget af det, vi har formået at knække kurven på, er alkoholforbruget, hvor vi faktisk har et langt mindre alkoholforbrug samlet set end i Danmark. Vi ved dog, at der stadig er en del udfordringer. Det er vigtigt, at vi fastholder denne positive udvikling, og at vi også får afsat midler til grønlandsksproget behandling til grønlændere i Danmark i 2016. Den seneste rapport fra SFI viser med al tydelighed, at der er flere udsatte grønlændere end danskere, og at det ikke går os alle sammen lige godt her i Danmark. Jeg så jo gerne, at inklusionsmidlerne, som skal være med til at sikre, at der er færre socialt udsatte, også bliver sikret i 2016. Midler til forebyggelse til f.eks. foreningen Grønlandske Børn eller arbejdet i Kofoeds Skole bør fastholdes i både 2016 og i 2017.

Strategien for udsatte grønlændere, som afsluttes her i år, er et skridt i den rigtige retning. Vi bliver nødt til at tænke i meget mere langsigtede indsatser, hvis det skal gøre en forskel. Men det er vigtigt, at den sociale indsats bliver konsolideret ude i kommunerne med særlige enheder, som meget gerne har personale med grønlandskendskab, eller som behersker det grønlandske sprog.

Kl. 15:53

I den nyeste rapport fra Institut for Menneskerettigheder kan vi se, at der er en skævvridning. Her dokumenteres det, at op til 15 pct. bliver diskrimineret, endda også fra offentligt ansatte. Det er absolut ikke acceptabelt, men jeg synes også, det er vigtigt at sige, at den grønlandske regering, Naalakkersuisut, bestemt bør inddrages i dette arbejde, og at de bestemt har en kæmpestor opgave. Vi bør også huske, at for nogle grønlændere er det måske det bedste at tage hjem, men de, der bliver her, skal have hjælp til at blive inkluderet i samfundet. Det er en fælles opgave, vi har.

På uddannelsesområdet har fremdriftsreformen været til stor debat. Det har også en betydning for de grønlandske studerende, som får dansk uddannelsesstøtte. Regeringen forpligter sig i regeringsgrundlaget til, at unge grønlandske studerende skal fastholdes i uddannelse. Det kunne man gøre ved et introforløb, f.eks. en sommerskole, hvor man samarbejdede med Grønlands selvstyre om at få det etableret. Man kunne gøre det ved en udvidelse af de buddy-ordninger, som findes på universiteterne til de udenlandske studerende, man kunne også gøre det ved at sikre midler til sprogkurser i dansk til studerende, men også til nyttilkomne.

På justitsområdet glæder jeg mig over etablering af Det Nordatlantiske Kontor i Justitsministeriet, og jeg glæder mig som sagt over, at der etableres et landsforsvarerembede. Jeg er glad for, at der er en åben dialog på justitsområdet, og jeg er glad for, at der er interesse. Justitsområdet dækker både over politi, retsvæsen og kriminalforsorg, og det er store, tunge og meget vigtige områder. Det er vigtigt, at vi, når vi er i et moderne samfund i en rivende og spændende udvikling, også ser, at vi trygt kan læne os tilbage med visheden om, at der er styr på vores retstilstand.

Man kunne fremhæve rigtig mange områder, men jeg vil fremhæve et enkelt område i forhold til justitsområdet, som handler om, at man får løftet forholdene i forhold til kommunefogederne, som fin-

des ude i de 61 bygder i Grønland. Vi hørte for nylig fra politimesteren, at man tilbageholder mistænkte i eget hjem, fordi der ikke findes detentioner. Vi hører også, at de bliver lænket til radiatorer, og jeg synes bare, det er rigtig vigtigt at sige, at det er nogle hjem, der bør være trygge for alle dem, der bor i hjemmet, også for de børn, der bor tæt på kommunefogederne.

Umiddelbart efter valget i sommer fik Danmarks nye udenrigsminister kaldt tabet af basekontrakten på Thule Air Base for DONG-sagen gange 10. Her i Danmark har DONG-sagen vakt rigtig meget debat, ligesom den såkaldte Thulesag også har vakt rigtig meget debat i Grønland. Det er der rigtig god grund til, for virkeligheden er, at sagen om servicekontrakten i forbindelse med den amerikanske militærbase ved Pituffik i Nordgrønland vil koste det grønlandske samfund omkring 180-200 mio. kr. om året. Ses dette tab i lyset af Grønlands nuværende økonomiske situation, har Thulesagen haft økonomiske negative konsekvenser for den grønlandske landskasse, så derfor bør det tages alvorligt. Det handler både om skattekroner, men det handler i høj grad også om jobs, uddannelse og praktikmuligheder, og det er helt centralt for Grønland og for Inuit Ataqatigiit, at amerikanernes tilstedeværelse i Grønland selvfølgelig skal komme det grønlandske samfund til gavn. Jeg ser frem til at følge den her sag, og vi vil presse på for at finde en løsning.

Til sidst vil jeg sige, at det glæder mig, at jeg i dag er blevet udpeget som repræsentant på vegne af hele Folketinget til Komiteen for Arktiske Parlamentarikere. Mit politiske mål er, at jeg kan være med til at sikre nogle internationale platforme, hvor jeg kan fortælle om det potentiale, der er i Grønland, og være med til at skabe den nødvendige vækst i Grønland. Jeg ser frem til at blive indkaldt til forhandlingerne. Mange tak.

Kl. 15:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til det ene grønlandske medlem. Værsgo til fru Aleqa Hammond.

Kl. 15:58

(Ordfører)

Aleqa Hammond (SIU):

Mange tak. Vi går en spændende fremtid i møde. Forude venter store udfordringer for vores rigsfællesskab. I disse år er øjnene rettet mod Arktis og mulighederne, som klimaforandringerne fører med sig, hvad enten det drejer sig om nye sejlruer, nye forskningsområder, investeringer, mineraler eller kontinentalsoklen.

Det er tydeligt, at der er en lang række lande, som er klar til en investeringsoprustning i Arktis. Jeg må dog sande, at der er en vis tilbageholdenhed i regeringens finanslovsudspil, hvad angår det arktiske område. Jeg vil gerne opfordre regeringen til at handle i forhold til det forslag, man kom med over for den tidligere SR-regering. Konkret drejer det sig om at bevilge udviklingsmidler til Grønland via den såkaldte OPP-model, således at Grønland og Danmark ikke er et skridt bagud i forhold til fremtidens udfordringer inden for erhvervsudvikling, turisme, råstoffer, beredskab og ikke mindst inden for suverænitets håndhævelsen. Fremtiden er kommet.

Danmark bør sætte som mål, at beredskabet omkring Grønland som minimum bør være på samme niveau som vores nabolandes. Der er eksempelvis brug for flere fly og en flåde, der har kapacitet til at varetage den stigende aktivitet i Arktis. En af løsningsmodellerne i forhold til et bedre beredskab er at inddrage den grønlandske befolkning systematisk i beredskabets arbejde, lidt ligesom man gør på Island. På den måde kan lokale indgå i en koordineret indsats ved Arktisk Kommando og bistå med f.eks. eftersøgning og redning. Det samlede mål må være, at beredskabet skal være tidssvarende og fremtidssikret. Jeg vil opfordre regeringen til allerede nu at anskaffe og afsætte midler på denne finanslov til at forbedre beredskabet i Grønland, ellers vil forsinkelsen af forsvarlets analyse betyde, at bor-

gerne i Grønland skal leve endnu et år med et utilstrækkeligt beredskab.

Danmark varetager som bekendt udenrigspolitikken på vegne af hele riget på sagsområder, som ikke er overtaget af Grønland. Vi ser gerne, at varetagelsen af de grønlandske interesser kommer til at fylde mere i fremtiden. I Grønland oplever vi en vidtrækkende interesse fra omverdenen som følge af den øgede fokus på Arktis. Derfor ser vi i Siumut gerne, at koordinationen mellem ambassaderne og Grønland bliver øget, samt at ambassaderne klædes bedre på til at varetage de grønlandske interesser i f.eks. up to date-rådgivning om kultur, råstoffer, miljø, befolkning, politik, handel, fiskeri, turisme og meget mere.

Indsatsen på arbejdsmiljøområdet i Grønland trænger ligeledes til forbedringer – dette set i lyset af de øgede aktiviteter på råstofområdet. Konkret drejer det sig om afsætning af midler til tilsyn samt til uddannelse af sikkerhedsrepræsentanter.

Vi bør alle sammen se med alvor på rapporten fra SFI om udsathed for grønlændere i Danmark. Denne dokumenterer, at indsatsen for udsatte grønlændere i Danmark langtfra er god nok, tværtimod får de udsatte det dårligere med tiden. I dag lanceres der igen en rapport fra SFI og fra Institut for Menneskerettigheder, der dokumenterer, at grønlændere udsættes for diskrimination og stigmatisering i det danske samfund. Fordomme og diskrimination gør det svært for dem at tilpasse sig og føle sig som borgere i landet med samme rettigheder og værdig behandling trods det, at de er statsborgere som alle andre. Aalborg og Esbjerg Kommuner forsøger at gøre en forskel, som hjælper, men vi skal have en koordineret indsats mellem Socialministeriet og kommunerne, hvis vi skal komme problemstillingen til livs.

Det danske statsborgerskab er ikke altid en fordel for nytillflyttere, som har behov for en hjælpende hånd. Der er ikke en ensartet indsats i forhold til denne gruppe, som har et begrænset dansk og har en begrænset forståelse for det danske samfund og den danske kultur.

I forbindelse med åbningen af folketingsåret gik vi i kirke. Jeg er ikke i tvivl om, at præstens prædiken under gudstjenesten gav os styrke og troen på vores arbejde. Kærlighed og respekt er vigtigt for os alle sammen, uanset hvor vi nu måtte befinde os i samfundet.

Kl. 16:03

Menigheden er en utrolig vigtig del af vores identitet, også i Grønland, og den identitet ændrer sig ikke, når man vælger at flytte til Danmark. Vi så gerne, at den grønlandske sprogede del af folkekirken medlemmer bliver tilgodeset langt bedre, end det er tilfældet i dag. Der er behov for flere grønlandske sprogede præster og en grønlandsk menighed i Danmark.

Et velfungerende retssamfund giver sikkerhed for borgerne. Politiet og retsvæsenet i Grønland har haltet bagefter i årevis. I regeringsgrundlaget er det formuleret sådan, at regeringen vil arbejde for en standard for danske ansvarsområder på Færøerne og i Grønland, som svarer til standarden i Danmark. Med disse ord håber vi at regeringen har viljen til at opprioritere området, således at forholdene forbedres væsentligt i de kommende år med væsentlige forbedringer allerede med den nye finanslov.

Der er behov for forbedringer: en politinormering, der svarer til opgaverne, tidssvarende politistationer, tidssvarende radiokommunikationsudstyr, bedre uddannelse for kredsdommerne, lige lønninger for bistandsværgerne, anstaltskapaciteter, der passer til behovet, uddannelse til anstaltsbetjentene, behandlingstilbud til anstaltsanbragte, tidssvarende lønninger for kommunefogederne og ikke mindst bedre støtteordninger for ofre for kriminalitet.

Med disse ord vil jeg bede regeringen om en særlig indkaldelse til finanslovsforhandlingerne og vil samtidig meddele forsamlingen, at jeg lader min stemmeafgivning være åben i forhold til finanslovsforhandlingerne. Tak for ordet.

Kl. 16:04

Kl. 16:07

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak. Der er en enkelt spørger indskrevet, og det er hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 16:05

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg synes, det var lidt opsigtsvækkende, at fru Aleqa Hammond sagde, at grønlændere i Danmark bliver diskrimineret. Det var da noget af en beskyldning. Hvordan kommer den diskrimination til udtryk?

Kl. 16:05

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 16:05

Aleqa Hammond (SIU):

Det blev i dag kl. 15.30 lanceret i en rapport fra Institut for Menneskerettigheder, som faktisk er statens egen institution. Institutet har lavet en rapport om udsatte grønlændere i Danmark, og den rapport påpeger, at den grønlandske befolkning i Danmark bliver udsat for diskrimination og stigmatisering, ikke bare blandt selve befolkningen, men også via det danske system inden for de områder, som egentlig skulle hjælpe dem. De bliver udsat for diskrimination i den form, at der bliver talt ned til dem, og at de sager, de kommer med, ikke bliver taget særlig alvorligt, når de søger hjælp i den offentlige sektor. Det synes jeg også selv er en meget, meget alvorlig anklage, og det er også noget, som vi allesammen som folkevalgte og regering ikke mindst skal tage seriøst op til drøftelse, således at vi sikrer, at alle statsborgere i det danske kongerige skal behandles ligeværdigt.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 16:06

Ole Birk Olesen (LA):

Der skal selvfølgelig ikke være nogen diskrimination af grønlændere i Danmark, og det er også derfor, at det kom bag på mig, at der skulle finde sådan noget sted. Jeg har ikke hørt om det før, men nu kunne fru Aleqa Hammond jo henvise til en rapport fra Institut for Menneskerettigheder, og den må vi så kigge nærmere på, for det skal selvfølgelig ikke finde sted. Men indtil videre, og indtil jeg har læst den, går jeg dog alligevel ud fra, at grønlændere i Danmark som udgangspunkt behandles lige så godt som folk, der er født her i Syddanmark.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ordføreren.

Kl. 16:06

Aleqa Hammond (SIU):

Der var også en anden rapport i løbet af sommeren, som faktisk udkom fra Socialministeriet, SFI, som påpegede, at en stor del af den grønlandske befolkning, der bor i Danmark, er meget mere udsatte og meget mere sårbare, og med den rolle, de har i det danske samfund, er de ikke så velfungerende, som vi egentlig gerne ønsker det. Netop fordi vi bliver betragtet som danske statsborgere, har vi ikke adgang til danskundervisning og ikke adgang til introduktion til det danske system, for det gør man ikke for danske statsborgere, det gør man for andre. Så det danske statsborgerskab i sig selv har på mange måder været en hindring for mange grønlændere i forhold til at få den hjælp, som de egentlig har behov.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Vi siger tak til fru Aleqa Hammond. Næste ordfører i rækken er hr. Magni Arge.

Kl. 16:07

(Ordfører)

Magni Arge (T):

Jeg skal hermed meddele finansministeren, at jeg måske som den eneste ordfører ikke bringer nogen ønsker til torvs om større bevilgning til hverken det ene eller det andet udgiftsområde, tværtimod. Den nye færøske regering har besluttet at opsigte aftalen om prisregulering af bloktilskuddet. Det er et klart signal om, at Færøerne ønsker at etablere et selvstændigt økonomisk fundament, som bygger på egne ressourcer og evner. Jeg er klar over, at besparelserne på den danske finanslov for 2016 er begrænsede, men det ændrer intet ved signalværdien. Den nye regering på Færøerne har desuden bebudet, at den vil se på yderligere reduktion i bloktilskuddet, når man har fået et kontinuerligt overskud på den færøske finanslov.

Selv om væksten i færøsk økonomi har været i god gænge de seneste par år, har vi nogle store udfordringer foran os. Der har været underskud på finansloven over flere år, og det hul skal lukkes, og vi har brug for en omfordeling af de skattemæssige byrder, så lav- og mellemindkomster får større råderum. Forudbeskatningen af pensioner, der blev indført for nogle år siden, blev brugt til omgående skattelettelser, og det harmonerer dårligt med ambitionerne om en holdbar økonomi, så derfor skal vi afsætte midler i en stabiliseringsfond for at genoprette holdbarheden. Vi skal også have en holdbar pensionsreform på plads og sidst, men ikke mindst, en fiskerireform. Den skal både bane vejen for økonomisk vækst, tage højde for et bæredygtigt fiskeri og i øvrigt være profitabel for både samfundet og aktørerne i industrien.

Det er en stor mundfuld for det færøske samfund at skabe det selvstændige økonomiske fundament for et velfærdssamfund på niveau med de andre nordiske lande, men det er ikke en umulig opgave. Det kræver en kontinuerlig økonomisk vækst, innovation og en meget fornuftig husholdning, som også tager højde for holdbarheden på lang sigt.

Vi er nået langt, selv om vi ikke er i mål endnu. Bloktilskuddet på 642 mio. kr. udgør i dag 13,6 pct. af den færøske finanslov for 2016. Inkluderer vi andre driftsudgifter, som den danske stat har til bl.a. politi og retsvæsen, så stiger tallet til ca. 16 pct. Det er en halvering i forhold til 2001, da Færøerne ensidigt og betingelsesløst reducerede bloktilskuddet med 366 mio. kr. årligt, og hvor de procentvise tal var henholdsvis 28 og 21 pct. Det færøske bruttonationalprodukt forventes i 2015 at nå op på ca. 16 mia. kr., og bloktilskuddet på 642 mio. kr. svarer således til ca. 4 pct. af BNP. Vi er ikke nået så langt uden både stædighed, vilje, evne og flid, og dette momentum skal vi holde fast i, så vi når helt i mål. Vi skal være selvfinansierende og gerne mere end det.

Jeg tror, at de fleste færinger, uanset deres holdning til uafhængighed eller samhørighed med Danmark, med stolthed forfølger denne ambition. Jeg er også overbevist om, at vores ihærdighed og gåpåmod er uløseligt knyttet til vores stærke nationale identitet. Vi er ikke børn af Danmark. Vi er færinger, havets børn. Vi lever midt i havet, vi lever af det, som havet giver, og vi betaler den pris, som det nogle gange koster, når havet viser tænder.

Måske kan en lille historie illustrere, hvordan vores nationale arv og forhold til havet præger os, uanset hvilken situation vi befinder os i. Den handler om en ung mand, som i 1930-årene rejste fra en lille by, Gjógv, til Danmark for at gå på gymnasiet i Sorø. Han blev klassisksproglig student og bestod med kryds og slange både oldgræsk og latin og fortsatte siden hen med at studere jura i København. Så kom krigen i 1940, og sammen med familien var han afskåret fra al

forbindelse til Færøerne i fem lange år. De savnede i den grad hvalkød, så da han en dag cyklede forbi Gammel Strand og så en fiskerbåd lægge en lille hval op på kajkanten, købte han den straks.

Kl. 16:12

Sigurð, som han hed, behøvede ingen hjælp til transporten. Han slængede hvalen op på ryggen, og det vakte selvfølgelig stor opsigt i Københavns gader, da cykelbude med vantro øjne råbte: Han cykler med en hval på ryggen. Hjemme på Palermovej bar han hvalen op i køkkenet, skar den op og sendte grindebud til alle landsmændene på Amager, for nu var der fest med færøsk mad på bordet i København. Det hører med til historien, at Sigurð Joensen blev en højt respekteret jurist, leder og politiker på Færøerne i mange år. Han er vist også velkendt i Statsministeriets kontor.

Hvalkød er ikke til salg i Danmark længere, men til gengæld er flyforbindelserne så gode, at færinger kan rejse hjem til øerne, hvor vi stadigvæk har grindehval på menuen.

Færøerne er i dag et moderne samfund fyldt med energiske, dygtige og veluddannede folk, og fertiliteten fejler ikke noget – ingen kvinder i Europa føder så mange børn, som vores kvinder gør. Egentlig er det et meget harmonisk sted, fordi vi har den laveste kriminalitetsrate i Europa. Men selv om vores stærke nationale identitet og kultur trækker i alle vores unge, så de får lyst til at fortsætte kampen for at bygge et selvstændigt og moderne samfund, må vi se i øjnene, at vi skal konkurrere med metropoler og organisationer over hele verden om deres arbejdskraft og engagement.

Vi står overfor en stor demografisk udfordring, hvis vi ikke kan fastholde de yngre generationer eller trække dem hjem igen efter endt uddannelse, og den kan vi kun imødegå ved at skabe en meningsfyldt og udfordrende tilværelse, der bygger på større vækst og et velfærdsniveau på linje med den i nabolandene.

Vi har et momentum for vækst nu, og vi skal skruer endnu mere op for dette momentum. Ud over vores interne indsats kræver det også, at vi får langt større bevægelighed eksternt, så der bliver bedre plads til at udvikle vores økonomi og erhverv. Vi har f.eks. brug for at visse handelsaftaler, dobbeltbeskatningsaftaler, større bevægelsesfrihed mellem os og andre lande. Det kræver større frihed på udenrigs- og handelspolitiske områder.

Den udenrigspolitiske bemyndigelseslov, som er gældende i dag, begrænser vores handlefrihed og forhindrer os i at forsvare vores interesser optimalt. F.eks. har Danmark lagt bemyndigelsesloven for Færøerne og Grønland sammen, således at når Færøerne og Grønland optræder i samme internationale forum og trækker i hver sin retning, hvilket i øvrigt kan være helt legitimt, så annullerer vi hinandens holdninger og stemmer blankt. Dermed mister vi indflydelse og vores ret til at forsvare egne interesser.

Et frisk eksempel på dette, som kan få betydelige negative konsekvenser på vores økonomi og erhverv, har vi for kort tid siden erfaret i det mellemstatslige organ NEAFC, der står for administrationen af vandrende fiskebestande i internationale farvande. Sagen handler om, at nationer i NEAFC ønsker at inddrage administration af fiskebestande inden for kyststaternes grænser i deres regi. Det ønsker Færøerne ikke. Vi ønsker fortsat at forhandle direkte med de andre kyststater, for som kyststat kan vi suverænt forsvare vores interesser. Bliver disse forhandlinger helt eller delvis lagt under NEAFC, er vores mandat underlagt Danmarks eller Grønlands synspunkter.

Udenrigsministerens udmelding i debatten om arktiske forhold, at der ingen bevægelighed er fra Danmarks side, hvad angår den udenrigspolitiske bemyndigelseslov, skaber yderligere spændinger. Faktisk strammede han skruen gevaldigt, da han meldte ud, at Danmark er én nation, har én stemme og har én udenrigspolitik. Det harmonerer ikke med vores opfattelse af færingerne som en nation med selvbestemmelse i handel og folkeretten, og at Færøerne er færingernes land. Det her handler om Færøernes hjerteblod, og det kan let udvikle sig til sprængstof i færøsk politik, skal jeg hilse og sige.

Det er i dag en realitet, at Danmark flytter flere og flere af sine suveræne beslutninger til EU, og at Færøerne derfor skal leve med de interessekonflikter, det kan medføre, og dem har vi jo hørt meget om i den sidste tid. Det er derfor bydende nødvendigt med større smidighed i mellemstatslige forhandlinger, så Færøerne kan forsvare sine interesser og skabe yderligere økonomisk vækst.

Tiden er løbet fra den postkoloniale juridiske retorik om enhedsstat og grundlovens ramme. Vi har brug for at modernisere den bestående konstitution mellem landene, så den afspejler de nutidige forhold. Jeg er ikke imod et tæt samarbejde med Danmark eller andre lande – tværtimod har vi en stor interesse i godt og ligeværdigt samarbejde med stort set alle lande i verden, ikke mindst Danmark.

Jeg anbefaler derfor, at Danmark lægger kursen om fra en konservativ opfattelse af enhedsstaten og støtter Færøernes bestræbelser på at skabe de konstitutionelle forudsætninger for dynamisk økonomisk vækst, som er fundament for en selv bærende økonomi. Det vil til gengæld frigøre vores bloktilskud til andre formål i Danmark, og som jeg hører i debatten i dag, mangler der ikke forslag på, hvad sådan en pose penge kan bruges til. Der er jo trods alt tale om næsten 1 promille af den danske finanslov. Men hvis finansministeren ønsker at høre nærmere om de færøske synspunkter, stiller jeg gerne op til møde om det.

Kl. 16:18

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Vi siger tak til ordføreren. Næste ordfører i rækken er hr. Sjúður Skaale. Værsgo.

Kl. 16:18

(Ordfører)

Sjúður Skaale (JF):

Tak for det. Det plejer at være sådan, når der er lange debatter i salen, at jeg ikke kan nå flyet, hvis jeg skal hjem samme dag. Så må jeg udsætte det til dagen efter. Nu skal jeg hjem i dag, og så kom jeg på alligevel, så jeg har faktisk ikke skrevet nogen tale.

Men skal jeg knytte nogle bemærkninger til finanslovsforslaget, så vil jeg sige, at man ser, hvis man bladrer igennem det, at Færøerne langsomt og stille glider ud af den danske finanslov. Beløbene bliver mindre og mindre, og det økonomiske afhængighedsforhold mellem Danmark og Færøerne bliver stadig svagere. Det synes jeg er positivt, for det er ikke sundt at modtage store beløb uden at arbejde for det, og det skader også færøsk økonomi, at bloktilskuddet er der, for det skaber en dynamik på Færøerne, som betyder, at et vist parti på Færøerne altid går til valg på at sige: Stem på os, så sikrer vi, at Færøerne fortsat får de danske penge. Stem på de andre, så mister vi de danske penge. Valgene kommer til at handle om, om man skal stemme på Danmark som en slags malkeko, eller skal man stemme for at miste pengene. Og det er skadeligt for dynamikken i færøsk politik.

Hvis man ser på de største beløb, så ser man, at bloktilskuddet er på 642 mio. kr. Som Magni Arge sagde, blev det for nogle år siden kraftigt reduceret, og nu er det så fastfrosset igen. Det var så en debat under finanslovsforhandlingerne: Skal det fastfryses, eller skal det pristalsreguleres? Nu kan man sige, at man fik begge dele, for fastfrysningen koster kun 600.000 kr., så der er nogle, der fik princippet, og de andre slap for at betale for det. Det synes jeg er en god idé, og det er en fornuftig måde at udfase blokstøtten på, nemlig ved at fastfryse den nominelt, således at dens betydning langsomt og stille får mindre og mindre betydning.

Så er der et andet beløb, som jeg er glad for. Det er beløbet til noget, der hedder The FarGen, som er den genetiske biobank på Færøerne. Den var en aftale, jeg lavede med den tidligere regering om den bevilling på 10 mio. kr. alt i alt. Der blev bevilget 8 mio. kr. sidste år, og så sagde man, at der skal komme to igen i år. Nu kom der så en ny regering, og så kan man altid være lidt nervøs for, om nu

aftalen holder på tværs af et regeringsskifte. Nu ser man, at den holder. De 2 mio. kr. kommer den her gang, og det vil jeg gerne kvittere for. Det er altid godt, at man kan lave aftaler med et system, og så holder aftalerne, selv om aktørerne ændres. Så tak for det. Det er et meget perspektivrigt projekt, som jeg også tror at dansk erhvervsliv i det lange løb, specielt medicinalfirmaer, kan få stor gavn af, hvis de kommer med investeringer der.

Noget andet, som jeg har talt meget om, er det arktiske universitet. Der er sat 3 mio. kr. af til det i 2016-2017. Det er jeg også meget glad for; det vil jeg også kvittere for.

Så er der en sag, som var noget af det første, jeg arbejdede med, da jeg kom i Folketinget. Det var, at optjeningsprincippet for børne- og ungeydelse blev ændret, lige efter jeg var kommet i Folketinget, således at man skulle have boet i Danmark i 2 år for at kunne få den. Der stod Danmark, der stod ikke kongeriget Danmark. Det gjorde så, at færingerne mistede den ydelse og blev stillet værre end andre nordiske beboere og blev sidestillet med EU-borgere. Det har man så ændret, og så har man nu endda givet kompensation til dem, som blev ramt af den her ændring i 2012. Der er 3,6 mio. kr. til en ydelse til dem, som på grund af en misforståelse blev ramt af den nedskæring. Så det er jeg også meget glad for.

I det hele taget vil jeg sige, at det er en fin finanslov for mig. Der er ikke så mange tal, og der skal ikke være så mange tal. Det er fornuftigt, da vi langsomt og stille udfaser afhængighedsforholdet, således at vi kan sætte fokus på andre ting i forholdet mellem Danmark og Færøerne, som er langt mere perspektivrige. Selvfølgelig har Danmark et ansvar for økonomien i hele riget, men det er langt bedre at hjælpe Færøerne med at få adgang til markeder, EU-markedet f.eks., og den slags. Det er bedre at give Færøerne en fiskestang end at give dem fisk. Så det er det, som også vil styrke forholdet i det lange løb.

Vi har ikke været indkaldt til nogen forhandlinger med finansministeren. Det synes jeg heller ikke vi skal, da den færøske økonomi jo er noget andet end den danske økonomi, men jeg ville blive glad, hvis finansministeren ville indkalde til en lille samtale om forholdene, uden at det skal være en decideret forhandling. Tak for ordet.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til ordføreren. Og så er den næste taler finansministeren.

Kl. 16:24

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Tak. Jeg synes, vi har haft en god og på mange måder saglig debat med mange gode indlæg. Jeg vil kommentere ordførernes forskellige indlæg i en samlet form, og jeg vil starte med at oprids hovedlinjerne i regeringens finanslovsforslag for 2016, det forslag, der bærer titlen »Stramme rammer, klare prioriteringer«. Finanslovsforslaget indebærer, at vi reducerer underskuddet på de offentlige finanser til 0,4 pct. af BNP, og dermed styrker vi de offentlige finanser med i alt 5 mia. kr. i forhold til august, da vi fremlagde kasseeftersynet.

Det er der en række gode grunde til. Regeringen lægger vægt på, at vi skaber luft til budgetlovens saldogrænse. Vi skal ikke længere køre helt til kanten af budgetloven. Hvis man år efter år går helt til budgetlovens grænse, så øger man risikoen for, at der må strammes op på de offentlige finanser, hvis indtægterne svigter eller udgifterne skrider. Det skaber utryghed og usikkerhed om den offentlige økonomi.

Der er også behov for, at vi nu starter arbejdet mod balance på de offentlige finanser i 2020, et mål, som jeg antager at der er bred opbakning til i Folketinget. Det bør jo ikke være new normal, at man år efter år planlægger efter at køre med underskud. Helt almindelige husholdninger er nødt til at have orden i økonomien, så indtægter og udgifter stemmer. Det samme skal naturligvis være udgangspunktet for statens husholdningsbudget.

Derfor lægger regeringen vægt på, at vi starter tilpasningen med balance på de offentlige finanser nu. Jo længere vi venter med at gå i gang, jo stejlere bliver tilpasningen. Og jo stejlere tilpasningen bliver, jo hårdere skal vi tage fat senere. Desuden er det vigtigt, at der er luft i økonomien til at lempe finanspolitikken, næste gang vi oplever et tilbageslag. Hvis man kontinuerligt kører helt til grænsen, er der ikke mulighed for at stimulere økonomien, hvis der måtte blive behov for det. Desuden er det vigtigt, at vi forbereder os på, at vi i de kommende år får flere ældre. Det vil øge presset på særlig vores sundhedsvæsen, og det skal der være råd til.

Kasseeftersynet viste imidlertid, at vi var meget længere fra målet end hidtil antaget. Hvis der ikke var blevet grebet ind, ville underskuddet på de offentlige finanser have udgjort op mod 0,7 pct. af BNP i 2016, og det er klart på den forkerte side af budgetlovens krav om højst 0,5 pct. af BNP. Det er jo imidlertid ikke noget nyt, at de offentlige finanser skrider. Det er sket løbende de seneste år. I 2013 var det forventningen, at underskuddet i 2016 ville udgøre 0,3 pct. af BNP. Nu, i 2015, lød det altså på 0,7 pct., hvis ikke der blev grebet ind. Det er selvsagt ikke holdbart, at tingene skrider så meget, og det kræver, at der strammes op.

Hvis vi ser på det, vi kalder den faktiske saldo, som altså helt banalt viser, om der kommer lige så mange penge ind, som der går ud, i de offentlige budgetter, så er situationen også forværret. I 2015 forventer vi et underskud på 60 mia. kr. svarende til, at vi er nede at røre grænsen på de tilladte 3 pct. ifølge EU's regler. Det er en yderligere nedjustering i forhold til kasseeftersynet, som skyldes, at lavere aktiekurser og lavere oliepriser giver færre indtægter for staten. Her til kommer, at vi endnu ikke kender de fulde konsekvenser af, at man på grund af problemerne med SKAT's EFI-system må afskrive en betydelig mængde restancer til det offentlige. Det vil også svække den faktiske saldo i 2015.

Kl. 16:29

I 2016 forventer vi så et minus på 2,8 pct. svarende til 57 mia. kr. Derfor er det altså rettidig omhu, at vi på finansloven for 2016 tager fat på tilpasningen og forbedrer de offentlige finanser med 5 mia. kr. Dermed har vi taget det første og vigtige skridt mod balance i 2020. Desuden er det sund konjunkturpolitik, at vi begynder at trække den lempelige finanspolitik tilbage, når der er kommet gang i hjulene i dansk økonomi.

De stramme rammer omkring finansloven indebærer, at vi krone for krone må finansiere nye initiativer. Hvis vi vil prioritere nye områder, skal vi finde pengene et andet sted, enten som en besparelse eller en omprioritering af midler, der lå på den tidligere regerings finanslove. På denne finanslov skal der findes lige så mange besparelser og omprioriteringer, som der kan bruges nye penge til udgiftskrævende forslag.

Regeringen har prioriteret en række konkrete og markante initiativer, som vi gik til valg på. Med forslaget til finanslov afsætter regeringen 2,4 mia. kr. ekstra til sundhed i 2016. Vi gav regionerne 1,4 mia. kr. i aftalen for nylig. Vi løfter derudover med ca. 1 mia. kr. på finansloven, og det er en markant styrkelse af sundhedsområdet. Pengene skal bruges bl.a. til en indsats for demente. Der er mange, som har den sygdom inde på livet, og her kan vi gøre det bedre, så den stigende gruppe borgere med demens og deres pårørende får god hjælp og en værdig og tryk tilværelse.

Vi vil også løfte indsatsen for de svageste ældre patienter. Bl.a. vil vi støtte udbredelsen af fast tilknyttede plejehjemslæger, så lægen sammen med personalet kan løfte plejen og behandlingen af de ældre. Regeringen vil også genindføre retten til at blive behandlet et andet sted, hvis ventetiden på de offentlige sygehuse overstiger 30 dage. Det var en aftale, som den tidligere regering udvandede og udhulede. Nu genindfører vi altså den rettet.

Som vi lovede i valgkampen, genindfører vi boligjobordningen. Jeg vil gerne kvittere for, at vi med en hurtig løsning og et bredt fler-

tal har kunnet genindføre ordningen allerede med virkning i 2015. Vi gik også til valg på en ekstra indsats for hele Danmark. Dansk økonomi er i fremgang, men væksten er ikke lige stærk på tværs af land og by. Regeringen vil understøtte langsigtet vækst og udvikling over hele landet, og vi vil i løbet af efteråret fremlægge et samlet udspil for dette. Udspillet vil bl.a. indeholde en liberalisering af planloven, så kommunerne får mere frihed i de kystnære områder, naturligvis under hensyntagen til natur og miljø, og vi afsætter 150 mio. kr. til vækst i hele Danmark.

I forlængelse af dette vil regeringen gøre en indsats for at styrke landbrugs- og fødevarsektoren, hvilket også er en vigtig del af grundlaget for at skabe vækst og arbejdspladser uden for de store byer. Vi afsætter 75 mio. kr. årligt til at sikre bedre rammevilkår og udviklingsmuligheder på det område, og vi vil afsætte yderligere midler for at sikre bedre balance mellem miljøkravene i forhold til udlædningen af kvælstof og mulighederne for at drive landbrug. Vi gik også til valg på at skaffe bedre vilkår for dansk erhvervsliv. Det skal være billigere og lettere at drive virksomhed i Danmark. Vi har indført et skatte- og byrdestop. Det giver tryghed og stabile rammer for virksomhederne.

Vi sætter med finansloven nu penge af til en erhvervsbeskatningsreform, der skal gøre den danske erhvervsbeskatning mere enkel og mere konkurrencedygtig, så vi kan tiltrække flere udenlandske investeringer. Vi vil lette generationsskiftet fra virksomheder til erhvervsdrivende fonde, og tilsvarende forbedrer vi mulighederne for at kunne overdrage uoterede aktier ved at genindføre den såkaldte formueskattekurs. Det er noget, som er vigtigt for rækken af familieejede virksomheder, som er vigtige for dansk erhvervsliv. Desuden afskaffer vi den såkaldte NO_x-afgift, hvilket vil nedbringe energiudgifterne.

Kl. 16:34

Endelig afsætter vi med finanslovsforslaget en forhandlingsreserve på 1,7 mia. kr. Det er penge, som vi vil prioritere sammen med de partier, som er parate til at tage et ansvar.

I år skal vi som led i finanslovsforhandlingerne indgå en ny flerårss aftale for det danske politi. Vi skal sikre, at politiet har de ressourcer, som de skal bruge, til at løse deres opgave effektivt og professionelt. Det er altså et af de områder, hvor vi sammen med andre partier vil finde pengene inden for forhandlingsreserven.

Vi har råd til at styrke kernevelværdien og skabe bedre rammer for erhvervslivet, fordi vi tør prioritere inden for de eksisterende økonomiske rammer. Lad mig give et par eksempler:

Vi har valgt at nedjustere udviklingsbistanden. Vi har tilpasset bevillingerne til forskning, så de flugter med Barcelonamålsætningen, som vi selv har tilsluttet os, sidst Venstre var i regering. Vi har normaliseret omprioriteringsbidraget, som har været anvendt på en række områder i staten i de seneste 30 år, men ikke på kultur og uddannelse. Det har vi gjort op med, så disse områder også bidrager med deres andel. Vi har indført det samme princip for kommuner, fordi alle skal bidrage. Det er sådan set meget fair. På sundhedsområdet viderefører vi det eksisterende krav om, at regionerne skal levere 2 pct. mere aktivitet om året.

Derudover har vi tilpasset den aktive beskæftigelsesindsats. Danmark er det land i OECD, som bruger flest ressourcer i forhold til BNP, men ikke alle indsatser har klare beskæftigelsesmæssige effekter. Det gælder bl.a. den såkaldte mentorordning, som koster 400 mio. kr. årligt, men ikke skaffer tilstrækkeligt mange i arbejde.

Vi justerer tilskuddene for boligydelse, så det afspejler den faktiske husleje og ikke skrivebordstabeller. Udgifter til boligydelse udgør i dag ca. 10 mia. kr. om året og er vokset betydeligt de seneste mange år, og det er uholdbart i længden.

Vi vil foretage et eftersyn af erhvervsfremmeindsatsen og bruge pengene på de generelle forbedringer af rammevilkår for virksomhederne, som jeg nævnte tidligere. Konkret vil jeg afskaffe formue-

skattekursen. Vi laver en række øvrige tilpasninger, bl.a. på transportområdet og på det grønne område. I alt flytter vi 6,7 mia. kr., fordi vi mener, at vi kan bruge pengene bedre på kernevelværd, sundhed, på et stærkere erhvervsliv, på et bedre politi, og det er vores prioritering.

Derudover vil jeg i al beskedenhed gøre opmærksom på, at vi med vore klare prioriteringer har bidraget til, at råderummet, altså det offentlige forbrug, er øget med ca. 3 mia. kr. frem mod 2020. Nu er der plads til en stigning i det offentlige forbrug på 17 mia. kr. frem mod 2020, som vi kan bruge til velfærd og skattelettelser. Da vi fremlagde kasseeftersynet, var det kun 14 mia. kr.

Da jeg fremlagde finanslovsforslaget, sagde jeg, at jeg forventede en masse ballade – hylekoret ville gå i gang. Og det er jo, som alle kan se, gået, præcis som jeg spåede. Jeg er bare nødt til at sige, at denne regering ikke er sat i verden for at fastfryse den offentlige sektor. Den offentlige sektor skal konstant udvikle sig og forny sig for at møde borgernes forventninger og krav.

Det gælder både staten, kommunerne og regionerne. Det gælder universiteterne, gymnasierne, erhvervsskolerne, og det gælder medarbejderne og lederne på de enkelte institutioner. Det er et grundvilkår i et moderne samfund, ligesom det i øvrigt er det for private virksomheder. Løsningen er ikke at hive pungen op af lommen hver gang. Det gør man altså heller ikke i private virksomheder.

I den private sektor kan man ikke bare bede kunderne om at betale. Der må man løbende forbedre sin produktivitet og gøre tingene klogere. Tilsvarende kan vi heller ikke i den offentlige sektor bare kræve flere skatter ind hos borgerne. Det er nødvendigt, at vi gør tingene smartere og mere effektivt.

Kl. 16:39

Vi er forberedte på, at det møder modstand, præcis som da Hartlingregeringen gennemførte de nødvendige reformer, selv om fagbevægelsen og venstrefløjens dengang døbte dem det sorte forlig. Eller i 1984 under Schlüter, hvor fagbevægelsen iværksatte en stor kampagne, der påstod, at Schlüterregeringens reformpolitik resulterede i den sociale massegrav. Men sandheden er jo, at vi ofte og med brede flertal har opbygget et samfund, hvor der er skabt plads til, at den offentlige sektor kan vokse, og hvor danskerne er blevet rigere.

Antallet af offentligt ansatte er næsten fordoblet fra 475.000 i Hartlingregeringens tid i 1974 til 817.000 i 2014. Samtidig er den gennemsnitlige indkomst for danskerne steget fra 200.000 kr. til 358.000 kr. i faste 2014-priser. Har forandringerne ført til både en stærkere offentlig velfærd og mere privat velfærd? Ja, helt entydigt.

Så når kritikken sætter ind, skal man lige huske, at det er en automatreaktion på forandringer. Derfor synes jeg også, at man må sætte tingene lidt i perspektiv. Vi er altså meget langt fra en finanslov, som er sort eller åbner sociale massegrave. De samlede offentlige udgifter udgør i 2016 godt 1.000 mia. kr. Omprioriteringerne på finansloven svarer til, at vi flytter rundt på ¾ pct. af de samlede offentlige udgifter.

Vi tilpasser udviklingsbistanden med ca. 2,3 mia. kr., men vi vil stadig ligge i den absolutte top af bistandsdonorer i OECD – nr. 5 i rækkefølgen. Vi tilpasser forskningsudgifterne med 1,4 mia. kr., men vil stadig bruge 20 mia. kr. i alt på forskning inden for den offentlige sektor. Vi overholder stadig EU's målsætning om at bruge 1 pct. af BNP på forskning, og vi vil fortsat ligge i den absolutte top over lande i OECD, der prioriterer offentlig forskning.

Vi indfører et omprioriteringsbidrag på 1 pct. i kommunerne. Men de kommunale serviceudgifter ligger stadig på 237 mia. kr. i 2016, hvor vi har tilbageført 1,9 mia. kr. til velfærd i kommunerne. De kommende år vil vi løbende tage stilling til, hvordan provenuet fra omprioriteringsbidraget skal anvendes, herunder til løft af velfærd, bl.a. i kommunerne.

Vi normaliserer omprioriteringsbidraget på det statslige område, så det fremadrettet også omfatter uddannelsesområdet – i alt 700

mio. kr. i 2016 – men vi vil stadig bruge mere end 50 mia. kr. årligt på uddannelse og SU.

Kl. 16:48

Vi tilpasser bevillingerne på det grønne område med ca. 200 mio. kr. i 2016, men vi vil stadig være blandt verdens førende på omstillingen til vedvarende energi og bruge 10 mia. kr. i 2016.

Man kan selvfølgelig også anskue det på en anden måde: For en helt almindelig LO-familie med 449.000 kroner i rådighedsbeløb svarer de samlede omprioriteringer til, at familien skulle omprioritere 3.000 kr. om året eller 250 kr. om måneden. Der er ikke tale om, at familien får færre penge til rådighed, men at den bruger dem anderledes. Det er klart, at det kan mærkes, men det vil nok være til at håndtere for de fleste.

Et andet eksempel: Tilpasningen på forskningsbudgettet svarer til, at vi omprioriterer godt 6 pct. af de samlede offentlige forskningsudgifter. For LO-familien svarer det til, at man går fra at bruge 4.800 kr. om året til f.eks. fritidsaktiviteter til knap 4.500 kr. om året. Igen, der er ikke tale om, at man har færre penge mellem hænderne, men at man måske skruer lidt ned for fritidsaktiviteterne og bruger lidt mere på madbudgettet eller ferien. For det gælder både i familien og i statens husholdningsbudget, at man hele tiden skal overveje, hvordan man prioriterer at bruge sine penge.

Kl. 16:44

Alt i alt må man vel sige, at det er en finanslov med klare prioriteringer, men at den også er ret balanceret.

Jeg vil gerne kvittere for talerne fra Jacob Jensen, René Christensen, Ole Birk Olesen, Brian Mikkelsen og Martin Lidegaard, som alle anerkender de økonomiske kendsgerninger i Danmark. Så kan der være uenighed om og forskellige forslag til, hvad vi skal gøre, men fundamentet er vi enige om, og det er helt afgørende.

Til Aaja Chemnitz Larsen og Aleqa Hammond vil jeg godt sige, at jeg jo er glad for opfordringerne til, at vi kan diskutere dansk-grønlandsk rigsfællesskabsspørgsmål med hinanden, og at det er vigtigt, at vi kan gøre det på en fordomsfri måde. Vi er jo i et fællesskab, og Danmark skal engagere sig i grønlandske forhold – det er jeg helt enig i.

Grønland står jo over for en massiv økonomisk udfordring i de kommende år, og derfor er det helt afgørende, at man i Grønland tager fat på at konsolidere økonomien. Det er jo klart, som også Aleqa Hammond sagde, at der kommer og er en stigende interesse for det arktiske område. Der er råstofinteresser, der er sejlruter, der bliver mulige på grund af klimaforandringer, og der er jo ikke mindst den voldsomme oprustning, som finder sted i Arktis. Derfor er vi i øjeblikket i gang med et analysearbejde med henblik på at se, hvad udfordringen er og vil være i de kommende år.

Så har jeg jo noteret mig de udtalelser, der altså er kommet bl.a. om retsvæsenets tilstand i Grønland, og det er jo så nogle af de ting, vi må engagere os i drøftelser af.

Til Magni Arge og Sjúður Skaale vil jeg kvittere for deres bemærkninger og jo så lette på hatten for det gåpåmod, som indlægge-
ne udstrålede. Det er klart, at vi er i rigsfællesskab sammen, vi skal respektere hinanden, og vi skal sammen videreudvikle Danmark som et godt samfund.

Lad mig så opsummere: Som kasseeftersynet viste, er der meget snævre rammer for statens økonomi. Vi må prioritere, og det gør vi. Vi prioriterer ansvarlig økonomisk politik; vi prioriterer et markant løft af sundhed, hjælp til demente, ældre og svage patienter; vi prioriterer vækst i hele landet; vi prioriterer erhvervsliv og jobs. Og så er der andet, vi ikke prioriterer: Det er bl.a., at Danmark altid skal være ekstra meget foran på f.eks. udviklingsbistand. Så det har resulteret i en ansvarlig finanslov, hvor vi indfrier de løfter, vi gik til valg på, inden for rammerne af en økonomisk ansvarlig politik, hvor nye initiativer er finansieret krone til krone, og hvor vi skaber luft til budgetlovens underskudsgrænse. Tak.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak for det. Der er mange, der har bedt om at stille spørgsmål. Den første i rækken er hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 16:48

Benny Engelbrecht (S):

Ministeren anvender selv udtrykket new normal om det at skulle skabe balance i 2020. Det vender jeg lige tilbage til.

Allerførst vil jeg dog gøre opmærksom på, at det er ret pudsigt, at ministeren anvender begrebet new normal, al den stund at det jo som bekendt var en reklamekampagne for landets største pengeinstitut – en kampagne, som skulle dække over, at forbrugerne fik markant forringede forhold, og at gebyrerne blev hævet ret markant. Det endte med, at ledelsen af pengeinstituttet valgte at droppe kampagnen, og det må man vel sige nok også skyldtes, at det formodentlig var den dårligste reklamekampagne, som er blevet gennemført i nyere dansk reklamehistorie. Det er bare lige for at slå det fast. Det er ikke, fordi jeg siger, at ministeren nødvendigvis gennemfører den dårligste reklamekampagne. Det kan vi tale om senere.

Men om dette, at det skulle være noget nyt, at man har en 2020-plan, som har det formål at skabe balance i 2020, vil jeg sige: Det er da vel ikke nyt?

Kl. 16:49

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 16:49

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nej, det er det ikke, og heldigvis for det. For det er jo en af de ting, vi pejler efter i økonomien, og som er en styrke, nemlig at vi arbejder fælles mod at sikre balance mellem indtægter og udgifter. Det, min bebrejdelse går på, og der, hvor jeg synes, at new normal ikke er passende, er ved det, at den tidligere regering hele tiden kørte på grænsen af underskud. Man budgetterede med et strukturelt underskud på 0,5 pct. Vi kan nu se, at man er kommet op på EU's 3-procentsunderskudsgrænse på den faktiske saldo. Og det er der, jeg siger, at det ikke skal være new normal, at man kører på de grænser hele tiden, for et lille udsving gør, at vi så havner på den forkerte side.

Det er derfor, regeringen har prioriteret at tage første skridt hen imod at konsolidere, at vi kommer væk fra underskudsgrænsen.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 16:50

Benny Engelbrecht (S):

Men er det ikke også sådan, at som følge af 2020-planen arbejder man også med realvækstmål, og som følge deraf må man selvfølgelig også kigge i selve finanslovsforslaget og se, hvad realvæksten så er i de kommende år.

Er det ikke også korrekt, det må ministeren bekræfte, at der faktisk ikke er 0,6, men 0,7 pct. i gennemsnitlig realvækst fra 2016 frem til 2020?

Kl. 16:51

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 16:51

Kl. 16:54

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg har godt lagt mærke til, at Socialdemokraterne har forelsket sig i det, men kendsgerningen er, at i 2016 er der ingenting. Så kan det godt være, at hr. Benny Engelbrecht kan glæde sig over, at når vi kommer til 2019 og 2020, tegner der sig noget. Men de hårde kendsgerninger er, at i 2016 er der ikke råderum til noget som helst. Det er jo derfor, vi er efterladt med den opgave at skulle finansiere alle initiativer krone til krone.

Kl. 16:51

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Næste spørger er hr. Martin Lidegaard, Det Radikale Venstre.

Kl. 16:51

Martin Lidegaard (RV):

Tak for talen til finansministeren. Vi har haft en debat i dag, som har handlet lidt om, at mens regeringen med den ene hånd flytter offentlige arbejdspladser fra staten ud i landdistrikterne, så gennemfører man besparelser, bl.a. på det grønne område, på uddannelsesområdet, som koster uddannelsespladser og koster private arbejdspladser ude i landdistrikterne, med den anden hånd. Har finansministeren overvejet, om man måske skulle se lidt på det igen, i lyset af at man nu vil lave en større plan? Det er mit ene spørgsmål.

Mit andet spørgsmål er, i forhold til at finansministeren nævnte, at man havde sat 10 mia. kr. af på det grønne område i finansloven. Hvor står de?

Kl. 16:52

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 16:52

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

De 10 milliarder fremkommer jo dels ved de 4,6 mia. kr., som man giver i støtte til forskellig omstilling, og så har vi en PSO-afgift, der indbringer godt 6 mia. kr., som går til de samme formål. Derfor er de samlede udgifter til den grønne omstilling 10 mia. kr., og af de 10 mia. kr. sparer vi så 200 mio. kr. Grunden til, jeg nævner de her ting, er jo, at vi hele tiden konfronteres med, at det hele er én stor jammerdal. Men når vi sidder med den opgave at skulle sikre en holdbar økonomi, så prøver vi at afbalancere de initiativer, vi tager, på en ordentlig og fair måde. Og det mener vi vi har gjort med det her finanslovsforslag, vi har fremsat.

Kl. 16:53

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 16:53

Martin Lidegaard (RV):

Mig bekendt er den såkaldte PSO ikke på finansloven og har aldrig været det. Det er jo et bidrag, som elforbrugere i Danmark altid har betalt, også før vi havde vindmøller, for at sikre, at der også er produktionsanlæg i fremtiden. Så det har i hvert fald ikke noget med finansloven at gøre – bare vi kan blive enige om det.

Men det mærkelige ved de 200 mio. kr., som regeringen så sparer, er, at man med kirurgisk præcision skærer på det, der kommer landdistrikterne til gavn. Man skærer på den økologiske rådgivning, man skærer på de projekter, der skulle give billigere fjernvarme i landdistrikterne og i landkommunerne, man skærer på Samsø Energiakademiet, for at sige noget helt konkret – altså ting, som kunne spire og gøre øget økonomisk vækst i landdistrikterne. Og det forstår jeg simpelt hen ikke er prioriteringen fra regeringens side.

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:54

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er nødt til at sige til hr. Martin Lidegaard, at det da er rigtigt, at de 6,3 mia. kr., virksomheder og forbrugere skal betale i PSO i 2016, ikke figurerer på finansloven, men ikke desto mindre er det jo penge, der bruges på den grønne omstilling og til den grønne indsats. Og der er der bare at sige, at forbrugere jo sådan set kan være lige glade med, om det er på finansloven, eller om det er i kraft af anden lovgivning, at de skal af med pengene. Jeg prøver bare her at afbalancere det billede, at vi skulle lave en masse på de grønne investeringer. Det er altså som sagt 200 mio. kr. ud af 10 milliarder.

Kl. 16:55

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak. Næste spørger er hr. René Christensen, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:55

René Christensen (DF):

Tak for det, og tak til finansministeren for gennemgangen af dagen. Jeg vil spørge finansministeren om grænsekontrollen. Det er jo også en del af det politiforlig, som vi skal lave senere hen, og hvor rammen skal sættes netop i finansloven. Jeg vil spørge finansministeren, om finansministeren ikke er stolt af det forlig, vi tidligere lavede i fællesskab, altså Dansk Folkeparti og bl.a. også Venstre, tilbage i 2011, hvor der var grænsekontrol i en kort periode – i juli, august og september. 3 måneder i 2011. Når vi kigger på euforiserende stoffer, kan vi se, at man havde en meget, meget stor beslaglæggelse på 3,7 t over 3 måneder. Når vi kigger på våben, kan vi se, at man beslaglagde 293 stk. våben. Når vi kigger på pengebeløb, der ikke kunne angives, ser vi, at man fandt knap 7 mio. kr.

Synes finansministeren ikke, at den kontrol, der var ved grænsen i 2011, var en succes?

Kl. 16:56

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 16:56

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg må sige, at lige præcis til det her punkt kan jeg ikke lade være med at trække på smilebåndet over de politiske reaktioner, der var oven på den aftale, vi lavede i 2011. Vi aftalte – nu kan jeg ikke huske tallet nøjagtigt – at cirka 80 toldere skulle ansættes rundtomkring. Og i lyset af, hvad vi har været ude for af udvikling i Europa i den senere tid, så virker det jo meget, meget beskedent, hvad vi gjorde dengang. Og jeg anerkender sådan set det, hr. René Christensen siger om effekten af det der. Jeg tror bare, at vi må tage det her som et eksempel på, at det er gået op for mange, at der er nogle problemer med den grænseoverskridende kriminalitet, og at der er nogle ting, vi der skal tage fat i. Det vil jo så også være et af temaerne i forhandlingerne om en ny flerårig politiaftale, nemlig at vi skal se på problemerne omkring grænsen.

Kl. 16:57

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 16:57

René Christensen (DF):

Jeg vil meget gerne kvittere for ministerens svar her fra Folketingets talerstol, altså at der er behov for at kigge på, hvordan vi får en ef-

fektiv toldkontrol og politikontrol ved de danske grænser. Derfor ser vi selvfølgelig frem til forhandlingerne, også når vi skal sætte rammen, så vi der får beskrevet i overordnede termer, hvad vi ønsker skal være indeholdt i det politiforlig, der senere skal indgås.

Kl. 16:57

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:57

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er klart, at det vil indgå. Vi skal i et af de første møder jo også høre lidt om, hvad de økonomiske rammer er omkring det, vi skal have aftalt på politiområdet. Det gælder terrorbekæmpelse, det gælder grænseproblemer, det gælder indbrudskriminalitet og mobile enheder osv., altså hvad der er rejst ønsker om. Og så må vi se, hvordan vi kan prioritere det inden for finanslovens rammer.

Kl. 16:58

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Næste spørger er hr. Pelle Dragsted, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 16:58

Pelle Dragsted (EL):

Selv om finansministeren var for mavesur til at kvittere for talerne fra de politiske modstandere, vil jeg gerne kvittere for finansministerens tale. Tak for den, finansminister.

Finansministeren har jo i dag indgået en aftale om dagpenge, og det vil jeg gerne rose finansministeren for. Det var jo virkelig billigt sluppet, må man sige. Da finansministeren for nogle år siden lavede en dagpengereform, skar man jo mindst 3 mia. kr. væk, og nu slap finansministeren, da han skulle sætte sig ned over for Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne, med sølle 300 mio. kr. til at rette op på de skader, som den reform lavede. Det synes jeg er rigtig flot arbejde – måske mindre flot af dem, der sad overfor.

En ting er jo forhandlingsteknik, noget andet er ansvaret over for vælgerne, og før valget i sommer sagde statsministeren: Vi har ikke tænkt os at pille ved dagpengeniveauet. Det, jeg egentlig bare vil spørge om, er, om finansministeren mener, at Venstre har levet op til det løfte, som statsministeren gav vælgerne umiddelbart før valget

Kl. 16:59

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:59

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ja, det mener jeg faktisk at vi har gjort. Vi har jo nu taget tyren ved hornene sammen med Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti og lavet en politisk holdbar og indholdsmæssigt holdbar løsning omkring dagpenge.

I den forbindelse nedsatte den tidligere regering jo en Dagpengekommission, og den kommission er kommet med en række forslag. Der har kredsen af partier besluttet, at det kommissionsforslag vil vi gøre til vores forslag for at skære igennem den meget tumult, der har været omkring dagpengesystemet i de senere år. Så vi har taget kommissionens forslag og vil gennemføre det i lovgivningen og derved få et tryk mere dagpengesystem.

I den forbindelse har vi så også i fællesskab fundet en finansiering til den her dagpengereform, som jo er en temmelig dyr reform. Den beløber sig til 1,2 mia. kr. i udgifter, og vi har så også skullet finde finansieringen til den aftale, og den har vi fundet for en stor dels vedkommende inden for ordningen, men for en dels vedkommende, altså 300 mio. kr., uden for dagpengesystemet.

Kl. 17:00

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 17:00

Pelle Dragsted (EL):

Ja, man har ført en tiendedel tilbage af det, som man stjal i 2010, da man lavede den sidste dagpengereform. Så det synes jeg er billigt sluppet.

Finansministeren svarede ikke på spørgsmålet. Mit spørgsmål var, om Venstre lever op til det løfte, som statsministeren, hr. Lars Løkke Rasmussen, gav vælgerne, da han umiddelbart før valget sagde: Vi har ikke tænkt os at pille ved dagpengeniveauet. Men det er jo det, man gør. Man har i den grad pillet ved dagpengeniveauet for de nyudlærte, og man har med karensdagen jo reelt pillet ved dagpengeniveauet for alle os andre. Det er reelt bare et andet ord for, at man får mindre om måneden de måneder, hvor man har en karensdag. Så finansministeren må kunne bekræfte, at det her ikke stemmer overens med det løfte, som Lars Løkke Rasmussen gav danskerne umiddelbart før sidste folketingsvalg.

Kl. 17:01

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 17:01

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er ikke rigtig klar over, om hr. Pelle Dragsted er klar over, på hvilken baggrund den her dagpengereform blev til. Den blev til, efter at der var blevet nedsat en kommission, som skulle komme med et forslag. Den kommission er kommet med et efter min mening rigtig, rigtig fornuftigt forslag, nemlig at det for ledige skal kunne betale sig også at tage en kortvarig beskæftigelse og eventuelt måske også dårligere betalt arbejde, uden at det påvirker beregningen af dagpengene. Den kommission er kommet med et forslag, og det forslag har regeringen sammen med Socialdemokraterne og sammen med Dansk Folkeparti gjort til vores forslag, og det er der nu lavet en politisk aftale om.

Kl. 17:02

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Den næste spørger er hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance.

Kl. 17:02

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg skulle lige komme i tanker om, hvad det var, jeg skulle spørge om – og det var grundskyld. Vi kan jo ikke gå til finanslovsforhandling uden at komme til at tale grundskyld. Det er både noget, som vi i Liberal Alliance ønsker, og noget, som Det Konservative Folkeparti ønsker.

Så jeg vil høre finansministerens synspunkt vedrørende det her: Synes finansministeren, at det er en rigtig måde, vi opkræver ejendomsskatter på i dag, når et hus til 1,5 mio. kr. i København beskattes med 32.000 kr. om året, mens et hus til 1,5 mio. kr. i Løgumkloster beskattes med 12-13.000 kr. om året? Er det rimeligt, at et hus i København beskattes to og en halv gange så hårdt som et hus til 1,5 mio. kr. i Løgumkloster?

Kl. 17:03

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 17:03

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Den diskussion vil jeg slet ikke gå ind i. Jeg kan konstatere, at der er fremsat forslag om grundskylden i forslaget til finanslov for 2016.

Jeg kan oplyse, at der i øjeblikket er et stort arbejde i gang med hensyn til at lave et nyt vurderingssystem, og derfor vil jeg bare sige til hr. Ole Birk Olesen, at før jeg begynder at udtale mig om de her ting, vil jeg afvente og se, hvad det nye system går ud på.

Kl. 17:03

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 17:03

Ole Birk Olesen (LA):

Den, der ikke ønsker at lave systemet om, står jo inde for systemet. Derfor ønsker jeg finansministerens svar på, om finansministeren og regeringen ønsker at bevare et system, hvor et hus til 1,5 mio. kr. i København beskattes to og en halv gange så hårdt som et hus til 1,5 mio. kr. i Løgumkloster.

Er det et system, som regeringen bakker op om, og som regeringen ikke ønsker at ændre, eller har regeringen det synspunkt, at det bør vi på et tidspunkt se på og gøre noget ved?

Kl. 17:04

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 17:04

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan desværre ikke sige det mere tydeligt, end jeg sagde det. Der er et stort arbejde i gang med henblik på at lave et nyt vurderingssystem, så det må vel være svar på forespørgslen om, om vi vil noget andet. Ja, det vil vi. Vi afventer, hvad det system går ud på, og så kan vi tage diskussionen derfra.

Kl. 17:04

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Den næste spørger er hr. Jonas Dahl, SF. Værsgo.

Kl. 17:04

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Vi havde tidligere i dag en diskussion om det her omprioriteringsbidrag, som er en del af L 2 og L 3, og der skal vi jo også behandle omprioriteringsbidraget for 2017, 2018 og 2019. Jeg har tidligere citeret Martin Damm, som er formand for KL, og som meget klart har pointeret, at det, man har lavet en aftale om fra KL's side, er 2016. Jeg vil bare høre, om finansministeren ikke kan bekræfte det og dermed også bekræfte, at det, vi rent faktisk i dag behandler og med L 2 og L 3 giver regeringen og dermed finansministeren mandat til, også er at forhandle kommende KL-aftaler, som indeholder et omprioriteringsbidrag.

Kl. 17:05

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 17:05

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Omprioriteringsbidraget på 1 pct. i kommunerne gælder i 2016, 2017, 2018 og 2019. Så skal der hvert år laves kommuneforhandlinger. Vi havde en her for nogle måneder siden, hvor vi forhandlede med kommunerne, og der tilbageførte vi 1,9 mia. kr. til kommunerne. Vi skal så ud i en tilsvarende forhandling, når vi kommer til juni

måned næste år, om, hvordan kommunernes økonomi skal se ud i 2017.

Rent teknisk er det jo sådan, at det omprioriteringsbidrag er opført under det statslige loft, men i det omfang, penge overføres til regionerne eller til kommunerne, sænkes statens loft, og samtidig øges kommunernes loft. Det er den mekanik, der er i det her.

Så der er bare at sige, at for 2016 bliver der ført 1,9 mia. kr. tilbage. Til juni næste år skal vi have forhandlinger med kommunerne om kommunernes økonomi for 2017.

Kl. 17:06

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 17:06

Jonas Dahl (SF):

Jeg er faktisk glad for det svar, der kom fra finansministeren. Finansministeren havde tidligere svært ved at anerkende andre talere. Jeg vil egentlig gerne anerkende det svar, der kom fra finansministeren, for jeg synes, det er meget klart, at det, Folketinget faktisk behandler i dag, også er et omprioriteringsbidrag for overslagsårene.

Derfor vil jeg godt gå videre i et andet spor, for der har været meget debat om de besparelser, der er på uddannelserne, og som regeringens uddannelsesminister også lægger op til. Jeg vil bare høre, om finansministeren ikke kan komme med et par eksempler på de her såkaldte kornfede uddannelser, som skulle være i Danmark.

Kl. 17:07

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 17:07

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi har jo valgt at gennemføre et omprioriteringsbidrag på uddannelsesinstitutionerne, primært fordi uddannelse og kultur var de eneste områder, som ikke havde været omfattet af statens omprioriteringsbidrag, og der synes vi faktisk at alle skal bidrage. Så der er jo nu omprioriteringsbidrag i regionerne, der er omprioriteringsbidrag i kommunerne, og der er omprioriteringsbidrag på hele statens område.

Jeg vil gerne gentage: Den her regering anser det ikke som sin opgave at, hvad skal jeg sige, støbe den offentlige sektor i beton. Der er brug for, at vi løbende er i stand til at omprioritere. Det kan jo være, der er brug for at omprioritere fra staten til regionerne eller fra kommunerne til regionerne eller fra staten til kommunerne. Men der skal være den fleksibilitet, for hvis man ikke har det omprioriteringsbidrag, er det jo det samme som at lade betonen sænke sig ned over den offentlige sektor. Jeg tror bare, vi må indstille os på, at vælgerne og borgerne altså også forventer, at vi tilpasser os de nye tider.

Kl. 17:08

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Den næste spørger er hr. Jens Joel, Socialdemokraterne.

Kl. 17:08

Jens Joel (S):

Tak for det. Tak til finansministeren, der jo de sidste mange uger har haft ansigtet i de alvorlige folder og opført sådan et rituelt teaterstykke, som har handlet om, at kassen var absolut tom. Men hvis man skræller det væk og kigger i Finansministeriets egne papirer, står det jo klart, at der faktisk i gennemsnit er større råderum for offentlig vækst frem til 2020, end vi regnede med før valget. Derfor er mit spørgsmål til finansministeren bare – for jeg går ikke ud fra, at man kan bestride, at det er sådan i gennemsnit:

Med de penge, som jo så kan bruges på offentlig velfærd, skal vi så forvente, at finansministeren lægger op til en større stigning i den offentlige vækst i finanslovene fremover, eller skal de penge bruges til noget andet?

Kl. 17:09

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 17:09

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Politiske prioriteringer vil jo blive fremlagt hen ad vejen. Det, der er galt med Socialdemokraternes argumentation i øjeblikket – de tager sig det åbenbart meget nært – er, at de ligesom prøver at foregive, at der er et økonomisk råderum i 2016. Og der er ikke noget økonomisk råderum i 2016. Der er der bare, præcis som jeg sagde ved fremsættelsen af finanslovsforslaget, nul, og det er jo sådan set den kendsgerning, vi forholder os til i 2016. Jeg sagde ved kasseeftersynet, at de berømte 39 mia. kr., vi beskæftigede os med i valgkampen, hvor vi hele tiden hørte, at der var 39 mia. kr., som vi kunne bruge frem til 2020, viste sig at være skrumpet ind til 31 mia. kr. Så selvfølgelig anerkender vi, at der er et råderum i årene fremover, men for 2016, hr. Jens Joel, er der ingenting.

Kl. 17:10

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 17:10

Jens Joel (S):

Det er jo en anerkendelse, finansministeren siger: Ja, der er det større råderum. Så er vi måske også ved at være fremme ved der, hvor man kan svare på mit spørgsmål: Ønsker finansministeren så, at det større råderum skal bruges til velfærd, eller skal pengene bruges på noget andet?

Kl. 17:11

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 17:11

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I modsætning til hr. Jens Joel vil jeg gerne bevare den frihed, at jeg, når vi kommer til at skulle fremsætte finanslovsforslaget for 2017, kan fremlægge regeringens politiske prioriteringer på det tidspunkt. Jeg ved godt, hr. Jens Joel ønsker, at vi skal bruge alle pengene på at øge det offentlige forbrug. Men jeg har altså det synspunkt, at vi er nødt til at sikre jobskabelsen og beskæftigelsen her i landet, og derfor er vi nødt til også at satse på, at vi kan lette erhvervslivets rammevilkår. Og vi vil også meget gerne kunne se, at skatten sættes ned, for alt det bidrager til at skabe vækst.

Jeg ved godt, hr. Jens Joel er blind på det ene øje og kun ser på, at den offentlige sektor skal øges år for år. Men velstanden i det her land skabes altså i den private sektor.

Kl. 17:12

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Næste spørger i rækken er fru Lea Wermelin, Socialdemokraterne.
Værsgo.

Kl. 17:12

Lea Wermelin (S):

Tak for det. Da ministeren fremlagde sit finanslovsforslag, lagde jeg mærke til, at han gjorde meget ud af et stort nul-tal. Det har så vist sig ikke at holde stik – det er så også det, der bliver diskuteret nu – men det var nu heller ikke det nul, som landets øer bed mest mærke

i, eller som jeg vil spørge til nu. Det kom nemlig som en stor overraskelse for øerne, for Bornholm, for Samsø, for Ærø, for Læsø, for Fanø, at det, regeringen havde prioriteret til trafikal ligestilling på øerne, netop var et stort rundt nul til at indfri Venstres ellers mange løfter om billigere billetter til næste år og i årene derefter.

Regeringen taler meget om vækst og beskæftigelse i hele landet. Vi hørte det også i talen i dag. Den tidligere regering foreslog at prioritere 133 mio. kr. til billigere billetter, fordi vi ved, at det giver vækst og beskæftigelse på landets øer. Øernes borgmestre har også peget på, at det er helt, helt afgørende. Tilbage i maj blev ministers partifælle og den nuværende transportminister så spurgt til forslaget om de 133 mio. kr., hvortil han sagde – og jeg citerer: Ja, det er jo præcis den model, vi har foreslået; vi har sagt, at det er den model, vi skal have.

Så hvornår vil regeringen indfri det løfte?

Kl. 17:13

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 17:13

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, der er finanslovsforhandlinger i øjeblikket, hvor det jo så vil være et af de spørgsmål, der bliver forhandlet.

Kl. 17:13

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 17:13

Lea Wermelin (S):

Det blev man jo ikke så meget klogere af. Transportministeren henviste ellers mange gange på et samråd i går netop til finansministeren, fordi det skulle være ministeren her, som vidste alt om regeringens politik på det område. Jeg kan i hvert fald forstå, at regeringen ikke har nogen problemer med i sit finanslovsforslag at melde andre klare prioriteter ud, som vi også kan læse på forsiden, men åbenbart ikke så klare prioriteter i forhold til den trafikale ligestilling. Der er ellers penge til boligjobordningen og billigere billetter over Storebælt. Er det sådan, at øerne skal forstå, at det er vigtigere for Venstre end de billigere billetter til øerne?

Kl. 17:13

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 17:14

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Sådan tror jeg ikke det skal opfattes. Men som finansminister kan jeg jo nok ikke stå her og gennemføre forhandlinger om finansloven. Vi har selvfølgelig også fokus på transporten til og fra øerne, men det indgår i forhandlingerne i øjeblikket.

Kl. 17:14

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Tak. Den næste spørger i rækken er fru Josephine Fock, Alternativet.
Kl. 17:14

Josephine Fock (ALT):

Tak for det, og tak til finansministeren for en fin tale. Jeg anerkender, at jeg ikke er kommet på den fine liste, men jeg vil gerne kvitte-re over for finansministeren. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi i Alternativet synes, det er rigtig, rigtig ærgerligt, at der bliver skåret på miljø og klima, og at der bliver skåret på uddannelse og forskning, og at der bliver skåret på ulandsbistanden. Vi synes jo, det er utrolig kortsigtet, fordi vi ved, at det er noget af det, der skal være

med til at skabe vækst i fremtiden i Danmark. Der er rigtig, rigtig mange jobs i det her. EU-Kommissionen siger, at der er 20 millioner jobs frem til 2020 i det, og når man ser på hele ulandsbistanden, ved vi, at hvis vi heller ikke gør noget ved det, vil der komme flere flygtninge til, og der vil også fremtidigt komme flere klimaflygtninge til.

Grunden til, at jeg rejser mig op – og jeg kender jo godt svaret, nemlig at det er kasseeftersynet, og at det er krone til krone – er, fordi ministeren tillod sig at sammenligne den danske stat med en privat erhvervsvirksomhed. Og en privat erhvervsvirksomhed, i hvert fald de virksomheder, jeg kender til, er også i stand til at tænke langsigtet og se på, hvor det fremtidige marked er, og tænke innovativt. Jeg anerkender, at kassen selvfølgelig nogenlunde løbende skal stemme, men det er svært for mig at forstå, at ministeren ikke vil være med til at se på, hvordan vi sikrer de her ting også fremadrettet, så vi kan skabe jobs og vækst i Danmark.

Kl. 17:15

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 17:15

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er faktisk det, jeg anser som min hovedopgave som finansminister, altså at fremtidssikre det danske samfund. Jeg prøvede jo at gøre opmærksom på de hårde kendsgerninger, der er i jernindustrien. Vi kommer op på EU's 3-procentsunderskud på den faktiske saldo. Den tidligere regering planlagde, at vi skulle op på grænsen for det strukturelle underskud på 0,5 pct., og vi har en fælles målsætning om, at vi i 2020 skal have balance mellem indtægter og udgifter. Det er de tre ting, der jo ligesom sætter rammerne omkring den økonomiske politik. Og der tror jeg også at en privat virksomhed ville føre nøjagtig den samme politik og sikre, at økonomien og det økonomiske fundament for virksomheden var i orden. Altså, jeg vil gøre opmærksom på, at vi stadig har et underskud på 57-60 mia. kr., som vi bruger mere hvert år. Det er bare der, jeg siger, at vi jo altså også er nødt til at tænke langsigtet, nemlig at vi får balance mellem indtægter og udgifter. Det tror jeg en hvilken som helst privat virksomhed også ville have som guideline, og i hvert fald ville dens bank have det fokus.

Kl. 17:17

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 17:17

Josephine Fock (ALT):

Jeg er nok ikke helt enig i, hvad det vil sige at tænke langsigtet. Men der er jo også tale om en prioritering inden for det råderum, der så er, og der er det, vi i Alternativet synes, at der er en forkert prioritering inden for det råderum. Så det er i virkeligheden mest en kommentar.

Kl. 17:17

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 17:17

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg anerkender fuldt ud, at vi har forskellige prioriteringer. Vi har den prioritering, at vi skal gå på to ben. Vi skal på den ene side sikre kernevelfærden, men vi skal på den anden side også sikre jobbene her i landet.

Kl. 17:17

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger er hr. Rune Lund, Enhedslisten. Værsgo.

Rune Lund (EL):

Finansministeren sagde, at omprioriteringsbidraget ikke handlede om at bruge færre penge, men om at bruge pengene på noget andet. Men i den sammenhæng er det jo vigtigt at vide, hvad de penge så skal bruges til, og jeg kunne da godt tænke mig, at de penge blev brugt på velfærd. Så i forhold til 2017, hvor der bliver taget 2,4 mia. kr. fra kommunerne og lagt i statskassen, vil finansministeren så garantere, at der ikke bliver brugt af de 2,4 mia. kr., inden der bliver forhandlet kommuneaftale for 2017 med Kommunernes Landsforening i juni 2016? Ellers risikerer vi jo, at der bliver brugt af de 2,4 mia. kr., inden der er en forhandling med Kommunernes Landsforening, og så har man jo, hvis man har brugt penge, inden man møder Kommunernes Landsforening i en forhandling, mindre end de 2,4 mia. kr., som der ligger i omprioriteringsbidraget, og så har man jo der faktisk allerede taget penge fra velfærd og brugt til noget andet, f.eks. skattelettelser, som Venstre jo gerne vil.

Kl. 17:18

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 17:18

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu taler vi om 2017, ikke også? Altså, det er omprioriteringsbidraget for 2017. Det omprioriteringsbidrag bruger vi jo ikke i 2016. Hvis vi brugte det i 2016, ville vi komme i konflikt med alle mulige underskudsgrænser. Så derfor er det jo tanken, at vi skal have kommune-forhandlinger, og at vi skal have regionsforhandlinger, som vi plejer at have i juni måned, hvor vi så drøfter og forhandler med kommunerne, hvad de økonomiske rammer skal være efterfølgende.

Jeg vil gerne gentage det. Mit udgangspunkt er ikke, at vi støber den offentlige sektor i beton. Der må være plads til i et moderne samfund, at vi kan flytte og omprioritere *også* mellem sektorerne, og det er jo sådan set den frihed, vi er nødt til at have. Men det her er jo også gjort i respekt for det kommunale selvstyre, og det, at vi har forhandlinger om kommunernes økonomi, er jo styrken ved det, vi har gjort, nemlig at vi sætter os ned ved forhandlingsbordet med kommunerne og drøfter, hvad der er brug for, og hvad udfordringerne er, og hvordan vi skal prioritere i de kommende år.

Så det er jo sådan set en motivation til og en sikring af forhandlingssystemet. Alternativet ville jo være, at vi satte det kommunale selvstyre ud af kraft, og så besluttede vi herinde, hvordan det helt nøjagtigt skulle være. Men det er altså ikke mit ideal.

Kl. 17:20

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak. Spørgeren.

Kl. 17:20

Rune Lund (EL):

Jeg tror ikke, finansministeren forstod mit spørgsmål. Jeg synes i øvrigt, at det faktisk er manglende respekt for det kommunale selvstyre, at man går ud og tager de penge fra kommunerne. Jeg kender ikke en eneste kommune, som ikke hvert eneste år har et effektiviseringskatalog, hvor man ser på, hvordan man kan forøge produktiviteten og effektiviteten. Det foregår jo allerede i dag.

Det, som mit spørgsmål går på, er, at når regeringen møder Kommunernes Landsforening til forhandlinger i juni 2016, vil finansministeren så garantere, at finansministeren indtil da ikke har brugt af omprioriteringsbidraget for 2017 på 2,4 milliarder, f.eks. ikke har brugt pengene til en skattereform, hvor der bliver givet lettelser af topskatten? For det ville jo betyde, at der så til den tid, altså i juni

2016, for 2017 ville være 2,4 mia. kr. at forhandle om i forhold til velfærd.

Så vil finansministeren garantere, at man ikke piller ved de 2,4 milliarder, der bliver taget fra kommunerne, inden der har været en forhandling med Kommunernes Landsforening?

Kl. 17:21

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 17:21

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Selvfølgelig skal der være en forhandling om kommunernes økonomi. Det er jo hele formålet med det her system, vi har, nemlig at vi kan drøfte, hvad der er brug for. Men jeg vil bare sige igen, at den opfattelse, Enhedslisten har, altså at vi i dag har fundet idealtilstanden i forhold til fordelingen af penge, deler jeg ikke. Jeg mener, man kan flytte rundt på midlerne, at vi bør kunne flytte rundt på midlerne, at vi kan flytte midler fra den ene sektor til den anden sektor alt efter de udfordringer, vi står over for. Så derfor ser vi bare fuldstændig fundamentalt forskelligt på de her ting. For det, Enhedslisten vil, er at fryse beton ned over det hele, fordi vi har fundet tingenes allerbedste tilstand og alle ændringer kun kan blive til det værre.

Kl. 17:22

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Den næste spørger er hr. Erik Christensen, Socialdemokraterne.

Kl. 17:22

Erik Christensen (S):

Jeg vil gerne snakke lidt om den kommunale økonomi. Finansministeren skriver jo i forordet til finansloven, at man prioriterer kernevelværd. Det blev også sagt flere gange under talen, at man ønsker at styrke kernevelværd. Så vil jeg gerne spørge ind til, hvad finansministeren definerer som kernevelværd. Det, vi må konstatere, er jo, at langt den største del af kernevelværd leveres ude i kommunerne, og med den aftale, der er lavet med kommunerne for 2016, har man faktisk indført en minusvækst i kommunerne, og kommunerne har 0,5 mia. kr. mindre at yde service for. Hvis det er sådan, at finansministeren ikke tror på mine ord, kan jeg jo blot referere til flere borgmestre fra finansministerens eget parti, som jo helt klart siger, at en minusvækst vil betyde forringelser på kernevelværd såsom skoler og daginstitutioner.

Kl. 17:23

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 17:23

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er også en af de diskussioner, der undrer mig temmelig meget. Kommunerne får næste år 237 mia. kr. til kernevelværd. En gennemsnitskommune tror jeg har et budget på 2,4 mia. kr. om året. Når der så er tale om, at man skal omprioritere 5 mio. kr. eller 10 mio. kr., eller hvor mange millioner kroner det nu er, går argumentationen hele tiden på, at det er på kernevelværd, som om at alt det, kommunerne yder, er kernevelværd. Det er det ikke efter min mening. Der er mange andre opgaver, som kommunerne løser, som man ikke kan betegne som kernevelværd.

Derfor er det en lidt – for at sige det pænt – fiktiv diskussion. Jeg forstår selvfølgelig godt kommunernes argumentation, fordi det er rart at kunne spørge, om det så er de syge, de gamle, de blinde eller de dårlige, det skal gå ud over, for det er et særlig effektivt diskussionsmiddel, men kommunerne laver meget andet end kernevelværd.

For mig er det sundhedsområdet og ældreområdet, som især er i fokus, når vi taler om kernevelværd.

Kl. 17:24

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 17:24

Erik Christensen (S):

Jeg kan dermed konstatere, at skoler og daginstitutioner ikke er kernevelværd for finansministeren, men lad det nu ligge.

Jeg vil bare pointere, at hvis vi laver regnestykket, hvor man fjerner 2,4 mia. kr. og giver 1,9 mia. kr. tilbage, er der altså 0,5 mia. kr. mindre at drive kommunerne for. Jeg ved med min baggrund – ca. 22 år i lokalpolitik – at det er sådan, at en rigtig stor del af kommunernes budgetter jo er lovbundne, så der er faktisk en meget lille procentdel tilbage, som kommunerne kan prioritere. Derfor vil det med en minusvækst på 0,5 mia. kr. være i kernevelværd, kommunerne kommer til at prioritere.

Kl. 17:25

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 17:25

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil bare sige, at når man følger det her område, er det jo tankevækkende, hvor stor forskel der er på, hvad kommunerne leverer for pengene. Der er nogle, der kan drive en folkeskole for 100.000 kr. mindre pr. elev pr. år, uden at man, når man går ind og ser på elevernes resultater, kan læse, at der er en klar sammenhæng mellem, hvor mange penge de bruger på undervisning pr. elev, og de resultater, eleverne opnår. Spørgeren kan tage beskæftigelsesområdet. Der er nogle kommuner, der er rigtig, rigtig dygtige til at få folk i beskæftigelse, og der er andre kommuner, der ikke er rigtig, rigtig dygtige til det, og det koster alt sammen penge. Så hvis man i kommunerne effektiviserede indsatsen, er jeg ret sikker på, og det viser nogle af de her rapporter, der er lavet, at der er mange milliarder at hente.

Kl. 17:26

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Den næste spørger er fru Annette Lind, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 17:26

Annette Lind (S):

Tak for det. Jeg vil bare lige minde om, at Venstres finansordfører faktisk sagde, at uddannelse er kernevelværd, men lad det nu ligge. Danmark har brug for mange flere faglærte i fremtiden, og vi har et ambitiøst mål om, at 25 pct. af alle unge skal tage en erhvervsuddannelse senest i 2020. Vi har lige sammen lavet en erhvervsuddannelsesreform og sat den i søen her i efteråret, og vi har fundet penge sammen. Samtidig kører Venstre lige over med en grønthøster, så man tager altså med den ene hånd og giver med den anden. Det, jeg gerne vil spørge om, drejer sig om de her 100 mio. kr. til praktikpladser, som Venstre har lovet. De er forsvundet og er erstattet af besparelser. Vil finansministeren ikke kalde det for løftebrud?

Kl. 17:27

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 17:27

stund at vi må forstå, at alle pengene jo var disponeret helt til grænsen af den tidligere regering?

Kl. 17:30

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil bare sige, at for mig er det helt afgørende, at når vi har en meget, meget stram økonomi, er vi jo også ligesom nødt til at se, hvor vi kan frigøre nogle midler, og der har vi valgt det instrument, at vi nu på hele statens område indfører et omprioreringsbidrag på 2 pct., og vi har indført et omprioreringsbidrag på 1 pct. i kommunerne. Det er jo en af måderne at få frigjort nogle midler på. Men vi deler da stadig væk fuldt ud og stærkt ambitionen om at styrke de erhvervsfaglige uddannelser. For det er da helt rigtigt, at vi ovenikøbet desperat kommer til at mangle faglært arbejdskraft i de kommende år, men når vi skal se på den overordnede økonomi, mener vi, at det er meget fornuftigt og afbalanceret at indføre det her omprioreringsbidrag på hele statens område.

Kl. 17:28

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 17:28

Annette Lind (S):

Jeg er rigtig glad for, at finansministeren anerkender, at vi skal flere have faglærte. Det kan der jo ikke være nogen som helst tvivl om. Venstre vil nu bruge 1 mia. kr. på boligjobordningen. Samtidig siger Venstre, at man er tvunget til at spare på erhvervsuddannelserne. Altså, på den ene side skal man lave en boligjobordning for erhvervslivet, og på den anden side skal man spare på erhvervsuddannelserne. Hvordan hænger det sammen?

Kl. 17:28

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 17:28

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det hænger jo sammen med, at når man omprioriterer, er man også nødt til at se på de samlede udgifter på uddannelsesområdet. Det er faktisk rigtig, rigtig mange milliarder kroner, vi bruger om året på det område, og derfor mener jeg, at det er helt afbalanceret og fornuftigt, at man også bidrager til omprioriteringen på uddannelsesområdet.

Kl. 17:29

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak. Næste spørger er hr. Morten Østergaard, Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 17:29

Morten Østergaard (RV):

I lighed med hr. Pelle Dragsted vil jeg da også lykønske finansministeren med dagens dagpengeaftale. Det er jo sjældent, at man får lov til at rette op på nogle af de udfordringer, man selv har været med til at skabe, og en af de store fordele ved dagens aftale er jo, at i modsætning til forliget i 2010 er det her sket med en bred kreds af partier, og man har endda inviteret os med, hvad man jo ikke gjorde sidst. Havde man gjort det dengang, var det nok gået langt bedre. Vi siger i hvert fald ja tak til invitationen.

Men når jeg så hører finansministeren i dag sige, at den gamle regering altid gik til grænserne, så får jeg bare lyst til at spørge, hvor finansministeren egentlig fandt den der milliard kroner til boligjobordningen i indeværende år, 2015. Hvis vi havde disponeret alt ind til grænserne, må finansministeren jo kunne fortælle, hvordan man har finansieret boligjobordningen. Hvor fandt man den milliard kroner, der er gået til at genindføre boligjobordningen i 2015, al den

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 17:30

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er bare nødt til at holde fast i den misforståelse, som hersker hele vejen rundt. Når vi taler om 2016, er 2016 karakteristisk ved, at der ikke er penge i 2016. 2016 er ikke 2015, og det er jo sådan set der, at man lige er nødt til at holde begreberne klare.

Kl. 17:30

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 17:30

Morten Østergaard (RV):

Nu siger finansministeren, at han er nødt til holde fast i en misforståelse. Det kan jeg i almindelighed ikke anbefale. Det gælder jo om at undgå misforståelser og komme ud af en vildfarelse.

Finansministeren sagde, at den tidligere regering gik helt til grænserne, og at det ikke skulle blive den nye tilstand. Alligevel tog man en milliard kroner op af kassen, og inden at man havde været i regeringskontorerne en uges tid, havde man delt den ud til danskerne i indeværende år, 2015. Så siger jeg bare, at enten kan finansministeren fortælle, hvor den milliard kroner kom fra, eller også må man jo acceptere, at der i hvert fald lå mindst en milliard kroner i kassen, og at den tidligere regering derfor ikke var gået helt til grænserne, men tværtimod havde en milliard kroner liggende i kassen.

Kl. 17:31

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 17:31

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hr. Morten Østergaard, i 2016 kommer man jo op og rammer EU's faktiske 3-procentsunderskudssaldo. Jeg tror oven i købet, at den bliver over 3 pct. I 2016 er vi også oppe at røre, medmindre vi så konsoliderer økonomien. Man var oppe at budgettere med 0,5 pct. på den strukturelle saldo. Det kalder jeg altså at køre til grænsen, og det, jeg synes man kan bebrejde den tidligere økonomiminister, er, at den tidligere økonomiminister ikke begyndte konsolideringen frem mod 2020 på et tidligere tidspunkt, men ligesom syntes, at new normal skulle være, at bare man budgetterede på grænsen, var alting i orden.

Kl. 17:32

Tredje næstformand (Stine Brix):

Så er det fru Pernille Schnoor fra Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 17:32

Pernille Schnoor (S):

Tak. Jeg vil gerne spørge om noget. I Venstres i øvrigt på mange måder interessante og udmærkede udspil »Alle unge godt fra start« kan man bl.a. læse, at Venstre ønsker – og jeg citerer – »at der afsættes i alt 100 mio. kr. til flere praktikpladser, så flere unge kan gennemføre en erhvervsuddannelse i en virksomhed«.

Jeg går ud fra, at finansministeren var helt med på, at Venstre hermed før valget gik ud og lovede 100 mio. kr. til flere praktikpladser på erhvervsskolerne. Jeg bemærkede i finansministerens tale i dag, at der flere gange blev nævnt noget med »som vi lovede i valgkampen«, og »det, vi gik til valg på«. Men de 100 mio. kr., som

Venstre altså lovede før valgkampen, er nu forsvundet og er i stedet erstattet af besparelser på 2 pct. Hvis finansministeren ikke mener, at det er et løftebrud, er han så ikke så venlig at uddybe det, som han svarede til min kollega før, nemlig at det er afbalanceret og fornuftigt, at der køres en grønthøster ud over erhvervsuddannelserne? Det tror jeg der er mange i erhvervsskolerne der vil være interesseret i at få et svar på.

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 17:34

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der var jo den kendsgerning, at i valgkampen troede vi alle sammen, at der var et råderum på 39 mia. kr., for det førte den tidligere regering valgkamp på at der var. Det råderum er jo fælles for os alle sammen, og derfor kunne vi, da vi kom ind i regeringskontorerne, jo så bare konstatere, at det råderum var blevet indskrænket til 31 mia. kr., og vi kunne konstatere, at der fra 2016 ikke var plads til noget. Og derfor må man sige, at vi selvfølgelig ikke kan opfylde alle vores løfter på de nuværende præmisser. Det betyder jo ikke, at vi er rendt fra vores løfter, men takten, vi kan gennemføre vores løfter i, bliver selvfølgelig længere, når de penge, som den tidligere regering gik og fortalte vælgerne og befolkningen var til rådighed, ikke er det.

Kl. 17:35

Tredje næstformand (Stine Brix):
Fru Pernille Schnoor.

Kl. 17:35

Pernille Schnoor (S):

Uanset hvordan finansministeren vender og drejer det, og uanset hvilke undskyldninger finansministeren har, så betyder det såkaldte omprioriteringsbidrag jo, at besparelserne overstiger investeringerne. Det indrømmede Venstres ordfører Anni Matthiesen over for Ritzau for 2 dage siden. Som finansministeren ved, er erhvervsskolerne i gang med store omlægnings og investeringer, fordi erhvervsskole-reformen netop er trådt i kraft her den 1. august, og det er en reform, som både Venstre og Socialdemokraterne er rigtig glade for. Men det er noget, der er omkostningstungt for erhvervsskolerne, og jeg vil derfor gerne spørge: Mener finansministeren, at man med Venstres 2 procents grønthøsterbesparelser kan leve op til målsætningen om, at 25 pct. af en ungdomsårgang skal vælge en erhvervsuddannelse? Og mener finansministeren, at Venstre vil leve op til det, som Venstre lovede i valgkampen?

Kl. 17:36

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 17:36

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo helt klart noget, vi har lovet og ville gå til valg på, men som jeg prøvede at forklare før, viste det sig, at der ikke var de midler til rådighed. Der er 3 mia. kr. mindre i 2016, og det efterlader os selvfølgelig med den opgave, at de ting, vi troede vi kunne gøre, hvis vi vandt valget, kan vi altså ikke gøre i samme takt, når pengene mangler. Og derfor må man sige: Vi har stadig de her målsætninger, men vi er jo nødt til at realisere det i en takt, som økonomien tillader.

Kl. 17:36

Tredje næstformand (Stine Brix):

Så er det fru Maria Reumert Gjerding fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 17:36

Maria Reumert Gjerding (EL):

Tak for det. Nu nævnte finansministeren jo landbruget i sin tale, og det synes jeg der er god grund til, for det konventionelle landbrug står jo i en dyb, dyb krise, for selv de mest effektive svineproducenter tjener ikke længere penge, og flere tusinde af dem står på randen af konkurs. Samtidig ser vi et økologisk landbrug, der har en rigtig god økonomi, svineproducenterne tjener gode penge, og alle produktionssektorer er rigtig godt med. Salget af økologiske produkter er i kraftig vækst, det er det på hjemmemarkedet, bl.a. på grund af en lang række støtteordninger, vi har iværksat i mange år, og det er også i vækst på eksportmarkederne.

Jeg bliver simpelt hen nødt til at spørge finansministeren, om han virkelig tror, at vi kan redde det konventionelle landbrug, der har så dårlig økonomi, ved at lade landmændene hælde lidt mere gødning på markerne og ved at fjerne randzonerne. Og hvilket signal mener finansministeren det sender, når man netop, som økologien er ved at få fat og tage fart, dropper økologimålsætningerne og sender det klare signal til branchen, at det der økologi gider regeringen i hvert fald ikke at prioritere?

Kl. 17:38

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 17:38

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo op til hver enkelt landmand at afgøre, om man vil være økologisk landmand, eller om man vil være konventionel landmand. Men når spørgeren spørger, om jeg tror noget, så vil jeg bare sige, at jeg kæmper for, at der kan komme gang i landbrugserhvervet, for landbrugserhvervet betyder rigtig, rigtig meget for beskæftigelsen i det her land, og ikke mindst når vi diskuterer det skæve Danmark, for der betyder en ordentlig produktion på landbrugene rigtig, rigtig meget for beskæftigelsen. Og vi kan jo i øjeblikket konstatere, at landbruget er ude i en alvorlig økonomisk krise, og derfor er vi også nødt til at se på, om vi afbalanceret kan sikre erhvervet bedre rammevilkår, så man kan få indtjeningen i gang. Ret mange landmænd sidder økonomisk rigtig, rigtig tungt i det, og det betyder jo, at den økonomiske aktivitet i landdistrikterne falder, og der anser jeg det som min pligt at være med til at sikre, at rammevilkårene bliver, så vi kan få gang i erhvervet igen.

Kl. 17:39

Tredje næstformand (Stine Brix):
Fru Maria Reumert Gjerding, værsgo.

Kl. 17:39

Maria Reumert Gjerding (EL):

Vi er da fuldstændig enige i, at vi skal have et landbrugserhverv. Spørgsmålet er, hvad det skal være for et landbrugserhverv, og jeg synes da, man som finansminister er nødt til at ulejlig sig med at se på, hvem det faktisk er, der tjener penge. Hvem er det, der faktisk skaber beskæftigelse? Og det er da totalt naivt at tro, at den 16-punktsplan, man har lanceret, vil komme til at redde en sektor og en branche, der har så røde tal på bundlinjen, og hvor selv de allerdygtigste ikke længere kan tjene penge, og at tro, at det, der skal redde dem, er, at de kan producere mere foder, når vi allerede i dag bruger 80 pct. af vores landbrugsareal til at producere foder.

Man kunne bruge alle de midler, man nu sætter af, og alle de politiske initiativer, man sætter i gang, til at få løftet økologierne endnu mere, men det gør man ikke, man vælger at droppe økologimålsætningerne.

Tredje næstformand (Stine Brix):
Finansministeren.

Kl. 17:40 selvfølgelig skal vi det – og vi har nogle styrkepositioner – men vi er altså også bare lige nødt til at tale om problemerne i Danmark på en sådan måde, at det afspejler de fulde realiteter.

Kl. 17:43

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu tror jeg, at den enkelte landmand, den enkelte erhvervsdrivende er bedst selv til at afgøre, hvordan man skal drive sin virksomhed, og hvordan man bedst økonomisk sikrer den. Og det er jo sådan set forskellen på mig og så Enhedslisten, for Enhedslisten ved altid, hvad der er bedst for alle mennesker, og derfor vil Enhedslisten gerne bestemme. Jeg tør næsten ikke tænke tanken, at Enhedslisten fik lejlighed til at gennemføre sit program, for så ville mange virksomheder gå konkurs her i landet.

Kl. 17:40

Tredje næstformand (Stine Brix):

Hr. Søren Egge Rasmussen, værsgo.

Kl. 17:43

Søren Egge Rasmussen (EL):

Det er klart, og det er jo rigtig farligt, når politikere vil gennemføre noget, som de har fundet på – f.eks. sådan en boligjobordning til 1 mia. kroner, hvor de arbejdspladser, der skabes igennem den, er alt for dyre. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor Venstre vil brænde den grønne førertrøje, som vi har her i Danmark. Jeg synes, at det ville være interessant at få opgjort de besparelser, som der er på det grønne område i finanslovsforslaget, i forbindelse med de spørgsmål, vi nu vil stille, og de svar, vi kan få, her i starten af november, så det kan blive en del af den videre proces. Jeg synes egentlig, det kunne være relevant at få at vide, hvad den negative beskæftigelses-effekt ved at spare over 300 mio. kr. på de her forsknings- og udviklingsmidler er.

Kl. 17:44

Tredje næstformand (Stine Brix):

Så er det hr. Søren Egge Rasmussen fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 17:40

Kl. 17:40

Søren Egge Rasmussen (EL):

Det havde nok været værre, hvis det var finansministeren, der bestemte alt. Det, som finansministeren har sagt, er, at Venstre og regeringen prioriterer erhvervsliv og jobs, og vi har så fået nogle tal frem om, at ministeren mener, at der kun spares 200 mio. kr. på det grønne område. Der er også blevet nævnt, at ministeren mener, at der bruges 10 mia. kr. på grøn omstilling. For at komme helt op på det tal skulle ministeren så tage nogle PSO-afgifter med, som slet ikke er en del af finansloven. Så der skulle lige bruges lidt grøn cellofan til at pakke det hele ind.

Hvis man ser på, hvad der er af reelle besparelser, har vi jo bl.a. forsknings- og udviklingsmidlerne, EUDP-midlerne, som i finanslovsforslaget skæres ned fra 385 mio. kr. til 53 mio. kr. Det er alene en besparelse på 332 mio. kr. Jeg vil godt anbefale regeringen at læse den evaluering, der lige er kommet, af, hvordan midlerne er blevet brugt i 2014, hvor 75 nye energiteknologiske projekter og 15 samarbejdsprojekter under Det Internationale Energiagentur er blevet støttet. Det er sådan set ikke Enhedslisten, der vil bestemme udviklingen. Det er sådan set et spørgsmål om at have nogle midler, som erhvervslivet kan søge, og fortsætte den bæredygtige udvikling.

Jeg vil godt spørge ministeren: Hvorfor vil regeringen spare på EUDP-midlerne?

Kl. 17:42

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 17:42

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er lige nødt til at tage fat i det der med det grønne område. Jeg anerkender fuldt ud, at der skal være en grøn omstilling, og at Danmark skal være frontløber i den. Men i Danmark skal der altså også være andre virksomheder end grønne virksomheder, og jeg undrer mig sådan over de her diskussioner, vi har.

Nu tror jeg, at der er et par millioner mennesker ude på det danske arbejdsmarked. Og jeg ser i Danmarks Statistiks publikation »Grønne varer og tjenester 2013« fra januar 2015, at man har opgjort antallet af beskæftigede inden for grønne varer og tjenester, og der fremgår det, at man i 2012 beskæftigede 60.282 mennesker, mens det i 2013 var faldet til 57.953 inden for det område.

Så erindrings jeg om – når jeg har en bekymring om, at det er det samlede erhvervsliv, der skal have ordentlige rammevilkår – at der altså næsten er 2 millioner mennesker, som arbejder med alt muligt andet. Men det betyder ikke, at vi ikke skal prioritere det grønne, for

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 17:44

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen det vil jo egne sig rigtig godt til et skriftligt spørgsmål.

Kl. 17:44

Tredje næstformand (Stine Brix):

Der er ikke ønsket om flere korte bemærkninger, så jeg siger tak til finansministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 17:44

Tredje næstformand (Stine Brix):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 23. oktober 2015, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, som fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 17:45).